

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 1782/2003

ze dne 29. září 2003,

kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a určité režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001

OBSAH

HLAVA I	OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE	10
HLAVA II	OBEČNÁ USTANOVENÍ	11
Kapitola 1	Křížové plnění.....	12
Kapitola 2	Odlišení a finanční kázeň.....	14
Kapitola 3	Zemědělský poradenský systém	16
Kapitola 4	Integrovaný administrativní a kontrolní systém	18
Kapitola 5	Ostatní obecná ustanovení	22
HLAVA III	REŽIM JEDNOTNÉ PLATBY	24
Kapitola 1	Obecná ustanovení	24
Kapitola 2	Stanovení částky	26
Kapitola 3	Platební nároky	29
Oddíl 1	Platební nároky podle plochy	29
Oddíl 2	Platební nároky podle zvláštních podmínek	31
Kapitola 4	Využití půdy v rámci režimu jednotné platby	33
Oddíl 1	Využití půdy	33
Oddíl 2	Nároky při vynětí půdy z produkce	34
Kapitola 5	Provádění na regionální úrovni a nepovinné provádění	37
Oddíl 1	Provádění na regionální úrovni.....	37

Oddíl 2	Částečné provádění	42
Oddíl 3	Volitelná vyloučení	46
Oddíl 4	Volitelná přechodná ustanovení	47
HLAVA IV	DALŠÍ REŽIMY PODPOR	48
Kapitola 1	Specifická jakostní prémie na pšenici tvrdou	48
Kapitola 2	Prémie na bílkovinné plodiny	49
Kapitola 3	Specifická platba na plodinu pro rýži	50
Kapitola 4	Platba na plochu pro ořechy	52
Kapitola 5	Podpora pro energetické plodiny	55
Kapitola 6	Podpora pro škrobové brambory	56
Kapitola 7	Prémie pro mléčné výrobky a dodatečná platba	57
Kapitola 8	Specifická regionální podpora pro plodiny na orné půdě	59
Kapitola 9	Podpora pro osivo	60
Kapitola 10	Platba na plochu pro plodiny na orné půdě	60
Kapitola 11	Prémie na skopové a kozí maso	67
Kapitola 12	Prémie na hovězí a telecí maso	73
Kapitola 13	Podpora pro luskoviny pěstované na zrno	89
HLAVA V	PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	90
PŘÍLOHA I	Seznam režimů podpor splňujících kritéria podle článku 1	103
PŘÍLOHA II	Vnitrostátní stropy podle čl. 12 odst.2	106
PŘÍLOHA III	Zákonné správní požadavky podle článků 3 a 4	107
PŘÍLOHA IV	Dobrý zemědělský a ekologický stav podle článku 5	109
PŘÍLOHA V	Slučitelné režimy podpor podle článku 26	110
PŘÍLOHA VI	Seznam přímých plateb v souvislosti s jednotnou platbou podle článku 33	111
PŘÍLOHA VII	Výpočet referenčního množství podle článku 37	113
PŘÍLOHA VIII	Vnitrostátní stropy podle článku 41	117

PŘÍLOHA IX	Seznam plodin na orné půdě podle článku 66	118
PŘÍLOHA X	Tradiční produkční oblasti pšenice tvrdé podle článku 74 .	120
PŘÍLOHA XI	Seznam druhů osiv podle článku 99	124

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 36 a 37 a čl. 299 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) měly by se vypracovat společné podmínky pro přímé platby v různých režimech příjmových podpor v rámci společné zemědělské politiky;
- (2) výplata celé přímé podpory by měla být spojena se splněním pravidel, která se týkají zemědělské půdy, zemědělské produkce a činnosti. Tato pravidla by měla sloužit k začlenění základních norem pro životní prostředí, nezávadnost potravin, zdraví zvířat a dobré zacházení se zvířaty a dobrý zemědělský a ekologický stav. Pokud nebudou tyto základní normy splněny, měly by členské státy na základě kritérií, která jsou přiměřená, objektivní a odstupňovaná, zrušit celou přímou podporu nebo její část. Takové zrušení by mělo nemělo mít dopad na sankce, které jsou stanoveny nyní nebo budou stanoveny v budoucnosti podle jiných ustanovení práva Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů;
- (3) aby se předcházelo opouštění zemědělské půdy a aby bylo zajištěno, že zemědělská půda bude udržována v dobrém zemědělském a ekologickém stavu, měly by být vytvořeny normy, které se mohou nebo nemusí opírat o předpisy členských států. Je tudíž vhodné vytvořit rámec Společenství, v němž budou členské státy moci přijímat normy beroucí v úvahu specifické vlastnosti dotyčných oblastí včetně půdy a klimatických podmínek stávajících zemědělských systémů (využití půdy, střídání plodin, zemědělské praxe) a zemědělských struktur;

¹ Stanovisko ze dne 5. června 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

² Úř. věst. č. C 208, 3. 9. 2003, s. 64.

³ Stanovisko ze dne 2. července 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

- (4) jelikož má stálá pastvina pozitivní vliv na životní prostředí, je vhodné přijmout opatření podporující zachování stávajících stálých pastvin, aby se předešlo masivní přeměně na ornou půdu;
- (5) aby bylo dosaženo lepší rovnováhy mezi politickými nástroji určenými k propagaci udržitelného zemědělství a nástroji určenými k propagaci rozvoje venkova, měl by být pro roky 2005 až 2012 zaveden povinný systém progresivního snížení přímých plateb platný v celém Společenství. Všechny přímé platby nad určité částky by měly být každý rok o určité procento sníženy. Dosažené úspory by se měly použít k financování opatření v rámci rozvoje venkova a měly by se rozdělit mezi členské státy podle objektivních kritérií, která budou definována. Je však vhodné stanovit, že určité procento částek by mělo zůstat v členských státech, kde byly vytvořeny. Do roku 2005 mohou členské státy nadále používat současné odlišení na volitelném základě podle nařízení Rady (ES) č. 1259/1999 ze dne 17. května 1999, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky⁴;
- (6) aby bylo zajištěno, že částky pro financování společné zemědělské politiky (podpoložka 1a) budou respektovat roční stropy stanovené ve finanční perspektivě, je vhodné stanovit finanční mechanismus, který v případě potřeby upraví přímé platby. Úprava přímé podpory by měla být stanovena tehdy, když předpovědi naznačují, že podpoložka 1a, s bezpečnostním rozpětím 300 milionů EUR, bude v daném rozpočtovém roce překročena;
- (7) s ohledem na úpravy struktury vyplývající ze zrušení intervence u žita je vhodné stanovit pro určité regiony produkující žito přechodná opatření, financovaná částí částek vytvořených odlišením;
- (8) za účelem pomoci zemědělcům při plnění norem moderního, vysoce kvalitního zemědělství je nutné, aby členské státy vytvořily komplexní poradenský systém pro komerční hospodářství. Zemědělský poradenský systém by měl zemědělcům pomoci, aby si byli více vědomi materiálních toků a procesů, které probíhají v zemědělských podnicích a které se týkají životního prostředí, nezávadnosti potravin, zdraví zvířat a dobrého zacházení se zvířaty, aniž budou jakýmkoli způsobem ovlivněny jejich povinnosti a odpovědnost související s těmito normami;
- (9) za účelem snadnějšího zavedení zemědělského poradenského systému by měla být stanovena lhůta, během níž by měly členské státy systém zřídit. Zemědělci by do systému vstupovali dobrovolně, přičemž přednost by měli ti, kteří v přímých platbách ročně dostávají více, než je určitá částka. Vzhledem k charakteru systému, tj. poskytování služeb zemědělcům, je vhodné, aby se informace získané během poradenské činnosti zpracovávaly jako důvěrné, ledaže se bude jednat o vážné porušení práva Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů;

⁴ Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 113. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1244/2001 (Úř. věst. č. L 173, 27. 6. 2001, s. 1).

- (10) členské státy musí v souladu s článkem 8 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky⁵ přijmout nezbytná opatření, aby se přesvědčily, že jsou transakce financované záručními sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) skutečně prováděny a že jsou realizovány správně, a aby předcházely nesrovnalostem a řešily je;
- (11) za účelem zlepšení efektivnosti a užitečnosti správních a kontrolních mechanismů je nutné upravit systém zřízený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 ze dne 27. listopadu 1992 o zavedení integrovaného administrativního a kontrolního systému pro některé režimy podpor Společenství⁶, aby do něj mohly být zahrnuty režim jednotné platby, režimy podpor pro pšenici tvrdou, bílkovinné plodiny, energetické plodiny, rýži, bramborový škrob, ořechy, mléko, osivo a luskoviny na zrno a specifické regionální podpory, stejně jako kontrola uplatňování pravidel o křížovém plnění, odlišení a zemědělský poradenský systém. Mělo by být přijato ustanovení o možnosti pozdějšího začlenění dalších režimů podpor;
- (12) k zajištění účinné kontroly a k předcházení podávání více žádostí o podpory různým platebním agenturám v rámci jednoho členského státu by měl každý členský stát zřídit jednotný systém evidence zemědělců, kteří podávají žádosti o podpory, které jsou předmětem integrovaného systému;
- (13) různé součásti integrovaného systému jsou zaměřeny na účinnější správu a kontrolu. Z tohoto důvodu by měly být členské státy v případě režimů podpor, na něž se nevztahuje toto nařízení, oprávněny využít systém pod podmínkou, že nebudou v žádném případě jednat v rozporu s dotyčnými ustanoveními;
- (14) vzhledem ke složitosti systému a k velkému počtu žádostí o podporu, které musí být zpracovány, se musí využívat vhodné technické zdroje a správní a kontrolní metody. V důsledku toho by měl integrovaný systém v každém členském státě zahrnovat počítačovou databázi, identifikační systém zemědělských parcel, žádosti zemědělců o podporu, harmonizovaný kontrolní systém a v rámci režimu jednotné platby systém pro identifikaci a evidenci platebních nároků;
- (15) za účelem snadnějšího zpracování shromážděných údajů a jejich využívání při ověřování žádostí o podporu je nezbytné zřídit vysoce výkonné počítačové databáze, které umožní zejména provádění křížových kontrol;
- (16) identifikace zemědělských parcel je klíčovým prvkem při správném používání režimů spojených s rozlohou. Ze zkušenosti je známo, že stávající metody mají určité nedostatky. Z tohoto důvodu by mělo být přijato ustanovení o zřízení identifikačního systému případně s pomocí dálkového průzkumu země;

⁵ Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 103.

⁶ Úř. věst. č. L 355, 5. 12. 1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 495/2001 (Úř. věst. č. L 72, 14. 3. 2001, s. 6).

- (17) pro účely zjednodušení by měly být členské státy oprávněny přijmout opatření o podávání jednotné přihlášky pro několik režimů podpor a nahradit každoroční podávání přihlášek podáním trvalé přihlášky, která by musela být každý rok pouze potvrzena;
- (18) členské státy by měly mít možnost použít částky, které jsou k dispozici v důsledku krácení plateb v rámci odlišení, pro určitá doplňující opatření v rámci podpory pro rozvoj venkova podle nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení⁷;
- (19) jelikož částky, které budou k dispozici v důsledku křížového plnění, nejsou předvídatelné s dostatečným předstihem, aby se mohly použít pro doplňující opatření v rámci podpory pro rozvoj venkova, měly by se připsat ve prospěch záruční sekce EZOZF, avšak s výjimkou určitého procenta, které by si měly ponechat členské státy;
- (20) platby stanovené v rámci režimů podpor Společenství by měly příslušné vnitrostátní orgány vyplatit příjemcům v plné výši s výhradou jakýchkoli krácení stanovených v tomto nařízení a do stanoveného termínu;
- (21) režimy podpor v rámci společné zemědělské politiky stanovují přímou příjmovou podporu zejména s cílem zajistit zemědělcům přiměřenou životní úroveň. Tento cíl je úzce spjatý se zachováním venkovských oblastí. Podpora se neposkytuje zemědělcům, kteří podmínky vyžadované pro získání plateb vytvořili uměle, aby se předešlo špatnému přidělování finančních prostředků Společenství;
- (22) společné režimy podpor se musí přizpůsobit vývoji, pokud možno v krátkých lhůtách. Příjemci se tudíž nemohou spoléhat na to, že podmínky podpor zůstanou nezměněné a měli by se s ohledem na vývoj na trhu připravit na možný přezkum režimu;
- (23) vzhledem k významným rozpočtovým důsledkům podpor ve formě přímých plateb a za účelem lepšího posouzení jejich dopadu by se měly režimy Společenství podrobovat náležitým hodnocením;
- (24) zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství Společenství a propagace norem pro nezávadnost potravin a životní prostředí nutně znamenají pokles úředních cen zemědělských produktů a zvýšení výrobních nákladů pro zemědělské podniky ve Společenství. Pro dosažení těchto cílů a propagaci více tržně orientovaného a udržitelného zemědělství je nezbytné dokončit posun od podpory produkce k podpoře producentů zavedením systému rozpojené příjmové podpory pro každý zemědělský podnik. Ačkoli se rozpojením skutečné částky vyplácené zemědělcům nezmění, zvýší se výrazně efektivnost příjmové podpory. Je tudíž vhodné podmínit jednotné platby pro zemědělské podniky křížovým plněním v oblasti životního prostředí, nezávadnosti

⁷ Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 80.

potravin, zdraví zvířat a dobrého zacházení se zvířaty, jakož i zachováním zemědělského podniku v dobrém zemědělském a ekologickém stavu;

- (25) takový systém by mohl spojit řadu stávajících přímých plateb, které zemědělec přijme z různých režimů, v jednotné platbě, která by byla stanovena na základě předchozích nároků v referenčním období s přihlédnutím k plnému uplatňování opatření zavedených v rámci Agendy 2000 a ke změnám výši podpor podle tohoto nařízení;
- (26) jelikož se přínosy, pokud jde o správné zjednodušení, zvýší, pokud bude zahrnuto mnoho sektorů, měl by se režim v první fázi týkat všech produktů začleněných do režimu plodin na orné půdě, jakož i luskovin pěstovaných na zrno, osiva a hovězího a skopového masa. Po úplné realizaci reformy by měly být do režimu zahrnuty i revidované platby za rýži a pšenici tvrdou, stejně jako platby v sektoru mléka. Součástí režimu by měly být i platby za škrobové brambory a sušená krmiva, zatímco by se měly zachovat oddělené platby pro zpracovatelský průmysl;
- (27) konkrétní opatření by měla být stanovena pro konopí, aby bylo zajištěno, že mezi plodinami způsobilými pro jednotnou platbu nebudou skryty ilegální plodiny, a tím bude negativně ovlivněna organizace společného trhu s konopím. Měla by tudíž být přijata opatření pro platby na plochu, které se budou poskytovat pouze pro oblasti oseté odrůdami konopí, které zajišťují určité záruky ohledně obsahu psychotropních látek. Odkazy na konkrétní opatření stanovená v nařízení Rady (ES) č. 1673/2000 ze dne 27. července 2000 o společné organizaci trhu se lnem a konopím pěstovanými na vlákno⁸ by měly být podle toho změněny;
- (28) aby se mohli zemědělci ve smyslu lepší orientace trhu sami rozhodnout, co budou na své půdě produkovat, včetně produktů, které stále spadají pod spojenou podporu, neměla by být jednotná platba podmíněna produkcí konkrétního produktu. Aby se však předcházelo narušení hospodářské soutěže, měly by být některé produkty vyloučeny z produkce na půdě, na kterou je možné získat podporu;
- (29) za účelem stanovení částky, na kterou by měl mít zemědělec v rámci nového režimu nárok, je vhodné odvolat se na částky, které mu byly poskytnuty během referenčního období. Měla by být vytvořena vnitrostátní rezerva, aby se zohlednily specifické situace. Tato rezerva by se mohla použít také pro účely snadnější účasti nových zemědělců v režimu. Jednotná platba by měla být zřízena na úrovni zemědělského podniku;
- (30) celková částka, na kterou by měl mít zemědělský podnik nárok, by měla být rozdělena do částí (platebních nároků) a spojena s určitým počtem vymezených způsobilých hektarů, aby se usnadnil přechod na nároky na prémie. Aby se předešlo spekulativním převodům, které vedou k hromadění platebních nároků bez odpovídajícího zemědělského základu, je při udělování

⁸ Úř. věst. č. L 193, 29. 7. 2000, s. 16. Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 651/2002 (Úř. věst. č. L 101, 17. 4. 2002, s. 3).

podpor vhodné stanovit spojení mezi nároky a určitým počtem způsobilých hektarů, jakož i možnost omezit převod nároků v regionu. Měla by být přijata konkrétní opatření týkající se podpor, které nejsou přímo spojeny s plochou, s přihlédnutím ke specifické situaci v chovu ovcí a koz;

- (31) aby bylo zajištěno, že celková výše podpor a nároků nepřesáhne současná rozpočtová omezení na úrovni Společenství nebo na vnitrostátní úrovni a případně i na regionální úrovni, je vhodné stanovit vnitrostátní stropy vypočítané jako součet všech finančních prostředků poskytnutých v každém členském státě na výplatu podpor v rámci příslušných režimů podpor během referenčních období a s přihlédnutím k pozdějším úpravám. Pokud bude strop překročen, měla by se uplatnit poměrná krácení;
- (32) pro zachování přínosu kontroly nabídky při vynětí půdy z produkce a pro současné posílení jeho ekologického přínosu v rámci nového režimu podpor by měly být zachovány podmínky vynětí půdy z produkce;
- (33) aby bylo možné reagovat na specifické situace flexibilně, měly by mít členské státy možnost definovat určitou rovnováhu mezi individuálními platebními nároky a regionálními či vnitrostátními průměry a mezi stávajícími platbami a jednotnou platbou. Měla by být stanovena konkrétní odchylka od zákazu pěstování ovoce a zeleniny včetně konzumních brambor, aby se zabránilo tomu, že to v případě regionalizace nepovede k narušení produkce, zatímco se minimalizuje jakýkoli účinek na narušení hospodářské soutěže. Kromě toho pro zohlednění specifických zemědělských podmínek členského státu je vhodné, aby každý členský stát dostal možnost požádat o přechodné období pro zavedení režimu jednotné platby, přičemž by však měl nadále respektovat rozpočtové stropy stanovené pro režim jednotné platby. V případě vážných narušení hospodářské soutěže během přechodného období a pro zajištění respektování mezinárodních závazků Společenství by měla Komise přijmout nezbytná opatření, aby se takové situace vyřešily;
- (34) v případě volitelného nebo přechodného provádění za účelem ochrany legitimních očekávání zemědělců je vhodné stanovit datum, do kterého musí členské státy rozhodnout o uplatňování režimu jednotné platby. Mimoto by měly být vytvořeny určité podmínky pro nároky na podporu, aby bylo zajištěno pokračování současných režimů, přičemž si Komise ponechá pravomoci pro stanovení prováděcích pravidel;
- (35) pro zachování úlohy produkce pšenice tvrdé v tradiční pěstivelské oblasti při současném posílení poskytování podpory pro pšenici tvrdou respektující určité minimální požadavky na jakost je vhodné snížit během přechodného období současný zvláštní doplatek pro pšenici tvrdou v tradičních oblastech a zrušit zvláštní podporu ve vytvořených oblastech. Podpora by se měla týkat pouze pěstování pšenice tvrdé, která je vhodná pro výrobu semoliny a těstovin;
- (36) za účelem posílení úlohy plodin s vysokým obsahem bílkovin a zajištění motivace ke zvýšení produkce těchto plodin by měla být pro zemědělce, kteří tyto plodiny produkují, stanovena doplňková platba. Měly by být vytvořeny určité podmínky pro nároky na podporu, aby bylo zajištěno správné

uplatňování nového režimu. Měla by být stanovena maximální zaručená plocha s poměrným krácením při překročení této maximální zaručené plochy;

- (37) pro zachování úlohy produkce rýže v tradičních pěstitelských oblastech by měla být pro producenty rýže stanovena doplňková platba. Měly by být vytvořeny určité podmínky pro nároky na podporu, aby bylo zajištěno správné uplatňování nového režimu. Měly by být stanoveny vnitrostátní základní plochy a krácení v případě, že jsou tyto plochy překročeny;
- (38) měl by být zaveden nový režim podpor pro ořechy, aby se předešlo případnému vymizení produkce ořechů v tradičních oblastech a následným negativním ekologickým, venkovským, sociálním a hospodářským důsledkům. Měly by být vytvořeny určité podmínky pro nároky na podporu, včetně minimální hustoty stromů a velikosti pozemku, aby bylo zajištěno správné uplatňování nového režimu. Pro zohlednění specifických potřeb by měly být členské státy oprávněny poskytovat dodatečnou podporu;
- (39) aby nebyl překročen rozpočet, měla by být stanovena maximální zaručená plocha s poměrným krácením v členských státech, které tuto maximální zaručenou plochu překročí. Pro zajištění vyrovnaného uplatňování v celém Společenství by měla být tato plocha rozdělena v poměru k oblastem, kde se v členských státech produkují ořechy. Za rozdělení plochy by měly na svých územích odpovídat členské státy. Oblasti, na které se vztahují plány zlepšení, by neměly dostávat podporu v rámci nového režimu, dokud použitelnost plánů neskončí;
- (40) pro zvýšení úspěchu plánů zlepšení při přeskupování nabídky mohou členské státy nárok na podporu Společenství a vnitrostátní podporu podmínit členstvím v seskupeních producentů. Musí být zajištěn hladký přechod na nový režim, aby se předešlo narušení;
- (41) v současné době se podpora energetických plodin skládá z možnosti pěstovat technické plodiny na půdě vyňaté z produkce. Energetické plodiny představují největší část nepotravinářské produkce na půdě vyňaté z produkce. Měla by být vytvořena konkrétní podpora pro energetické plodiny s cílem zvýšit substituci oxidu uhličitého. Měla by být stanovena maximální zaručená plocha s poměrným krácením při překročení této maximální zaručené plochy. Po uplynutí předepsaného období by měl být proveden přezkum režimu, při němž by se mělo vzít v úvahu plnění iniciativy Společenství na podporu biopaliv;
- (42) pro zachování výroby škrobu v tradičních produkčních oblastech a uznání úlohy produkce brambor v agronomickém cyklu by měla být pro výrobce bramborového škrobu stanovena doplňková platba. Kromě toho, pokud má být platební režim pro výrobce bramborového škrobu částečně zařazen do režimu jednotné platby, mělo by být změněno nařízení Rady (ES) č. 1868/94 ze dne 27. července 1994, kterým se stanoví režim kvót pro výrobu bramborového škrobu⁹;

⁹ Úř. věst. č. L 197, 30. 7. 1994, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 962/2002 (Úř. věst. č. L 149, 7. 6. 2002, s. 1).

- (43) začleněním plodin na orné půdě a hovězího a skopového masa se režim jednotné platby rozšiřuje o prémie, které se platí nejvzdálenějším regionům a ostrovům v Egejském moři, aby bylo dosaženo dalšího zjednodušení a aby neplatil právní a správní rámec pro omezený počet zemědělců v těchto oblastech. Avšak aby se zachovala úloha určitého typu produkce v těchto regionech Společenství, měly by mít členské státy možnost rozhodnout, že nepotřebují tyto platby začleňovat do režimu jednotné platby. Stejná možnost by se měla vztahovat na doplňkové platby v určitých regionech Švédska a Finska a na podporu v souvislosti s osivem. V těchto případech je pro pokračování současných režimů podpor nutné, aby byly vytvořeny určité podmínky pro nároky na podporu, přičemž si Komise ponechá pravomoci pro stanovení prováděcích pravidel;
- (44) pro usnadnění přechodu mezi současnými režimy pro platby za plodiny na orné půdě a prémie pro živočišnou výrobu a novým režimem jednotné platby by měly být v těchto sektorech stanoveny určité úpravy současných přímých plateb;
- (45) zemědělská činnost na Azorech velmi závisí na produkci mléka. Měla by být obnovena a rozšířena opatření přijatá v článku 23 nařízení (ES) č. 1453/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro Azory a Madeiru týkající se některých zemědělských produktů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 1600/92 (Poseima)¹⁰, a pro období šesti hospodářských let celkem počínaje roky 1999/2000 by měly být stanoveny odchylky od určitých ustanovení organizace společného trhu pro mléko a mléčné výrobky, pokud jde o omezení produkce, aby se vzala v úvahu míra rozvoje a stav místní produkce. Během doby uplatňování by mělo toto opatření umožnit sektoru mléka na Azorech další restrukturalizaci, aniž bude narušen trh s mlékem a aniž bude výrazně ovlivněno hladké fungování systému odvodů na úrovni Portugalska a Společenství;
- (46) uplatňování režimu jednotné platby na zemědělský podnik bude ve skutečnosti znamenat, že program převodu půdy, na níž se v současné době pěstují plodiny na orné půdě, na rozsáhlou živočišnou výrobu v Portugalsku ve smyslu nařízení (ES) č. 1017/94¹¹ zůstane bez předmětu. Nařízení (ES) č. 1017/94 by se mělo tudíž zrušit vstupem režimu jednotné platby v platnost;
- (47) v důsledku výše uvedených změn a nových ustanovení by měla být zrušena nařízení Rady (EHS) č. 3508/92, (ES) č. 1577/96 ze dne 30. července 1996, kterým se zavádí zvláštní opatření pro některé luskoviny pěstované na zrno¹², a (ES) č. 1251/1999 ze dne 17. května 1999 o režimu podpor pro producenty některých plodin na orné půdě¹³. Nařízení (ES) č. 1259/1999 by rovněž mělo

¹⁰ Úř. věst. č. L 198, 21. 7. 2001, s. 26.

¹¹ Úř. věst. č. L 112, 3. 5. 1994, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2582/2001 (Úř. věst. č. L 345, 29. 12. 2001, s. 5).

¹² Úř. věst. č. L 206, 16. 8. 1996, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 811/2000 (Úř. věst. č. L 100, 20. 4. 2000, s. 1).

¹³ Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1038/2001 (Úř. věst. č. L 145, 31. 5. 2001, s. 16).

být zrušeno s výjimkou některých ustanovení, která stanovují specifické přechodné a volitelné režimy;

- (48) specifická ustanovení o přímých platbách v nařízeních Rady (EHS) č. 2358/71 ze dne 26. října 1971 o společné organizaci trhu s osivem¹⁴, č. 2019/93 ze dne 19. července 1993, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro menší ostrovy v Egejském moři týkající se některých zemědělských produktů¹⁵, (ES) č. 1254/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s hovězím a telecím masem¹⁶, (ES) č. 1452/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro francouzské zámořské departementy týkající se některých zemědělských produktů¹⁷, (ES) č. 1454/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se zavádějí zvláštní opatření pro Kanárské ostrovy týkající se některých zemědělských produktů¹⁸, a (ES) č. 2529/2001 ze dne 19. prosince 2001 o společné organizaci trhu se skopovým a kozím masem¹⁹ ve skutečnosti ztratila svou podstatu, a měla by tudíž být zrušena;
- (49) v době vstupu tohoto nařízení v platnost se Společenství skládá z patnácti členských států. Vzhledem ke skutečnosti, že podle smlouvy o přistoupení z roku 2003 dojde dne 1. května 2004 k přistoupení nových členských států, by mělo být toto nařízení do data přistoupení upraveno podle postupů, které jsou stanoveny v uvedené smlouvě, aby bylo použitelné pro nové členské státy;
- (50) opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi²⁰,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

¹⁴ Úř. věst. č. L 246, 5. 11. 1971, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 154/2002 (Úř. věst. č. L 25, 29. 1. 2002, s. 18).

¹⁵ Úř. věst. č. L 184, 27. 7. 1993, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 442/2002 (Úř. věst. č. L 68, 12. 3. 2002, s. 4).

¹⁶ Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. č. L 122, 16. 5. 2003, s. 1).

¹⁷ Úř. věst. č. L 198, 21. 7. 2001, s. 11.

¹⁸ Úř. věst. č. L 198, 21. 7. 2001, s. 45. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1922/2002 (Úř. věst. č. L 293, 29. 10. 2002, s. 11).

¹⁹ Úř. věst. č. L 341, 22. 12. 2001, s. 3.

²⁰ Úř. věst. č. L 184, 17. 7. 1999, s. 23.

Toto nařízení stanovuje:

- společná pravidla o přímých platbách v rámci režimů příjmových podpor společné zemědělské politiky, které jsou financovány záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) s výjimkou režimů stanovených nařízením (ES) č. 1257/1999;
- příjmovou podporu pro zemědělce (dále jen „režim jednotné platby“);
- režimy podpor pro zemědělce produkující pšenici tvrdou, bílkovinné plodiny, rýži, ořechy, energetické plodiny, škrobové brambory, mléko, osivo, plodiny na orné půdě, skopové a kozí maso, hovězí a telecí maso a luskoviny pěstované na zrno.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- (a) „zemědělcem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba nebo skupina fyzických nebo právnických osob, ať je právní postavení této skupiny a jejích členů, jež jim přiznává vnitrostátní právní řád, jakékoli, jejíž zemědělský podnik se nachází na území Společenství podle článku 299 Smlouvy a která vykonává zemědělskou činnost;
- (b) „zemědělským podnikem“ rozumí soubor výrobních jednotek spravovaných zemědělcem, které jsou umístěny na území některého členského státu;
- (c) „zemědělskou činností“ rozumí produkce, chov nebo pěstování zemědělských produktů včetně sklizně, dojení, plemenářské činnosti a chovu zvířat pro zemědělské účely nebo udržování půdy v dobrém zemědělském a ekologickém stavu podle článku 5;
- (d) „přímou platbou“ rozumí platba poskytnutá přímo zemědělcům v rámci režimu příjmových podpor uvedeného v příloze I;
- (e) „platbami v daném kalendářním roce“ nebo „platbami v referenčním období“ rozumějí platby, které byly poskytnuty nebo mají být poskytnuty za příslušný rok/příslušné roky, včetně všech plateb za jiná období začínající v dotyčném kalendářním roce/dotyčných kalendářních rocích;
- (f) „zemědělskými produkty“ rozumějí produkty uvedené v příloze I Smlouvy včetně bavlny, avšak s výjimkou produktů rybolovu.

HLAVA II

OBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

KŘÍŽOVÉ PLNĚNÍ

Článek 3

Hlavní požadavky

1. Zemědělec, který dostává přímé platby, musí respektovat zákonné správní požadavky ve smyslu přílohy III podle časového plánu stanoveného v uvedené příloze a dobrý zemědělský a ekologický stav ve smyslu článku 5.
2. Příslušný vnitrostátní orgán informuje zemědělce o zákonných správních požadavcích a o dobrém zemědělském a ekologickém stavu, které musí být respektovány.

Článek 4

Zákonné správní požadavky

1. Zákonné správní požadavky podle přílohy III stanoví právo Společenství v následujících oblastech:
 - veřejné zdraví, zdraví zvířat a zdraví rostlin,
 - životní prostředí,
 - dobré zacházení se zvířaty.
2. Akty podle přílohy III se použijí v rámci tohoto nařízení ve znění pozdějších předpisů a v případě směrnic ve znění prováděném členskými státy.

Článek 5

Dobrý zemědělský a ekologický stav

1. Členské státy zajistí, aby veškerá zemědělská půda, zejména půda, která se již nevyužívá pro účely produkce, byla udržována v dobrém zemědělském a ekologickém stavu. Na základě rámce stanoveného v příloze IV definují členské státy na vnitrostátní či regionální úrovni minimální požadavky ohledně dobrého zemědělského a ekologického stavu, přičemž vezmou v úvahu specifické vlastnosti příslušných oblastí včetně stavu půdy a klimatických podmínek, stávajících zemědělských systémů, využití půdy, střídání plodin, zemědělskou praxi a struktury

zemědělských podniků. Nejsou tím dotčeny normy, jimiž se řídí dobrá zemědělská praxe ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 1257/1999, a agro-environmentální opatření uplatňovaná nad rámec referenční úrovně dobré zemědělské praxe.

2. Členské státy zajistí, aby půda, která byla v den stanovený pro podání žádosti o podporu na plochu vedena jako stálá pastvina, byla udržována jako stálá pastvina.

Členský stát se však může za řádně odůvodněných okolností odchýlit od prvního pododstavce za předpokladu, že podnikne kroky, kterými bude předcházet významnému poklesu své celkové rozlohy stálých pastvin.

První pododstavec se nevztahuje na půdu, která je vedena jako stálá pastvina a která má být zalesněna, pokud je takové zalesnění slučitelné s životním prostředím, a s výjimkou pěstování vánočních stromků a rychle rostoucích druhů pěstovaných v krátkém období.

Článek 6

Krácení plateb nebo vyloučení z plateb

1. Pokud nejsou zákonné správní požadavky nebo dobrý zemědělský a ekologický stav plněny v důsledku jednání nebo opomenutí přímo připsatelných jednotlivému zemědělci, je celková výše přímých plateb, které mají být poskytnuty v kalendářním roce, v němž dochází k neplnění, a po použití článků 10 a 11, krácena nebo zrušena v souladu s prováděcími pravidly podle článku 7.

2. Krácení nebo vyloučení podle odstavce 1 se uplatňují pouze v případě, že neplnění souvisí:

- (a) se zemědělskou činností, nebo
- (b) ze zemědělskou půdou zemědělského podniku včetně parcel vyňatých z produkce.

Článek 7

Prováděcí pravidla pro krácení a vyloučení

1. Prováděcí pravidla pro krácení a vyloučení podle článku 6 se stanovují v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2. V této souvislosti se zohledňují závažnost, rozsah, trvalost a opakování zjištěného neplnění, jakož i kritéria stanovená v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku.

2. V případě nedbalosti nepřesáhne procento krácení 5 % a v případě opakovaného neplnění 15 %.

3. V případě úmyslného neplnění není procento krácení v zásadě nižší než 20 % a může vést až k úplnému vyloučení z jednoho či několika režimů podpor a může se uplatnit za jeden či více kalendářních roků.

4. V každém případě není celková výše krácení a vyloučení vyšší, než činí celková částka podle čl. 6 odst. 1.

Článek 8

Přezkum

Nejpozději do 31. prosince 2007 předloží Komise zprávu o uplatňování systému křížového plnění, k níž jsou v případě potřeby přiloženy návrhy zejména s ohledem na změnu seznamu zákonných správních požadavků stanovených v příloze III.

Článek 9

Částky vyplývající z křížového plnění

Částka vyplývající z uplatňování této kapitoly je připsána ve prospěch záruční sekce EZOZF. Členský stát si může ponechat 25 % těchto částek.

KAPITOLA 2

ODLIŠENÍ A FINANČNÍ KÁZEŇ

Článek 10

Odlišení

1. Veškeré částky přímých plateb, které mají být zemědělci poskytnuty v daném členském státě v daném kalendářním roce, se až do roku 2012 za každý rok krátí o následující procenta:

- 2005: 3 %,
- 2006: 4 %,
- 2007: 5 %,
- 2008: 5 %,

- 2009: 5 %,
- 2010: 5 %,
- 2011: 5 %,
- 2012: 5 %.

2. Částky vyplývající z uplatňování krácení podle odstavce 1 po odečtení celkových částek uvedených v příloze II jsou k dispozici jako dodatečná podpora Společenství pro opatření v rámci programu rozvoje venkova, který je financován záruční sekci EZOZF podle nařízení (ES) č. 1257/1999.

3. Částka odpovídající jednomu procentnímu bodu je přidělena členskému státu, kde byly odpovídající částky vytvořeny. Zbývající částky jsou přiděleny příslušným členským státům v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 na základě těchto kritérií:

- zemědělská plocha,
- zaměstnanost v zemědělství,
- hrubý domácí produkt (HDP) na hlavu v kupní síle.

Každý členský stát však obdrží alespoň 80 % celkových částek, které vznikly v daném členském státě při odlišení.

4. Jestliže podíl žita jako části celkové produkce obilovin členského státu přesáhl v letech 2000 – 2002 v průměru 5 % a jeho podíl v celkové produkci žita ve Společenství přesáhl ve stejném období 50 %, je danému členskému státu odchýlně od odstavce 3 druhého pododstavce přidělováno až do roku 2013 včetně alespoň 90 % částek, které vznikly v daném členském státě při odlišení.

V takovém případě, aniž je dotčena možnost podle článku 69, je alespoň 10 % částky přidělené dotyčnému členskému státu k dispozici pro opatření podle odstavce 2 tohoto článku v regionech produkujících žito.

Pro účely tohoto odstavce se „obilovinami“ rozumějí obiloviny podle přílohy IX.

5. Odstavec 1 se neuplatňuje na přímé platby poskytované zemědělcům ve francouzských zámořských departementech, na Azorech a Madeiře, na Kanárských ostrovech a na ostrovech v Egejském moři.

Článek 11

Finanční kázeň

1. Počínaje rozpočtem pro rok 2007 za účelem zajištění, aby částky pro financování společné zemědělské politiky v současné době v podpoložce 1a (tržní opatření a přímé podpory) respektovaly roční stropy stanovené v rozhodnutí zástupců

vlád členských států, kteří se sešli v Radě dne 18. listopadu 2002, o závěrech Evropské rady, která zasedala ve dnech 24. a 25. října 2002 v Bruselu, je stanovena úprava přímých plateb, pokud předpovědi naznačují, že předpokládané částky v podpoložce 1a s přihlédnutím k rozpětí ve výši 300 milionů EUR pod předpokládanými částkami a před uplatněním odlišení podle čl. 10 odst. 2 budou v daném rozpočtovém roce překročeny. Nejsou tím dotčeny finanční výhledy pro roky 2007 – 2013.

2. Na základě návrhu Komise předloženém nejpozději 31. března kalendářního roku, na který se uplatňují úpravy podle odstavce 1, stanoví Rada tyto úpravy nejpozději do 30. června kalendářního roku, na který se úpravy uplatňují.

Článek 12

Dodatečná výše podpory

1. Dodatečná výše podpory se poskytuje zemědělcům, kteří dostávají přímé platby podle tohoto nařízení.

Dodatečná výše podpory se rovná částce, která vyplývá z uplatnění procentních částek krácení pro daný kalendářní rok podle článku 10 maximálně na prvních 5 000 EUR přímých plateb.

2. Celkové dodatečné výše podpory, které mohou být v členském státě v kalendářním roce poskytnuty, nesmí být vyšší než stropy stanovené v příloze II. V případě potřeby přistoupí členské státy k úpravě dodatečné výše podpory na základě lineární procentní sazby, aby respektovaly stropy stanovené v příloze II.

3. Dodatečná výše podpory není předmětem krácení ve smyslu článku 10.

4. Počínaje rozpočtem pro rok 2007 provede Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 přezkum stropů stanovených v příloze II, aby vzala v úvahu strukturální změny zemědělských podniků.

KAPITOLA 3

ZEMĚDĚLSKÝ PORADENSKÝ SYSTÉM

Článek 13

Zemědělský poradenský systém

1. Do 1. ledna 2007 zřídí členské státy systém poskytování poradenských služeb zemědělcům o správě půdy a hospodaření (dále jen „zemědělský poradenský

systém“), který bude provozovat jeden nebo více určených úřadů nebo soukromých subjektů.

2. Poradenská činnost se bude týkat alespoň zákonných správních požadavků a dobrého zemědělského a ekologického stavu podle kapitoly 1.

Článek 14

Podmínky

1. Zemědělci se mohou účastnit zemědělského poradenského systému dobrovolně.

2. Členské státy dají přednost zemědělcům, jejichž přímé podpory za rok přesahují 15 000 EUR.

Článek 15

Povinnosti schválených soukromých subjektů a určených úřadů

Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy týkající se veřejného přístupu k dokumentům, členské státy zajistí, aby soukromé subjekty a určené úřady podle článku 13 nesdělovaly osobní či individuální informace a údaje, které získají při své poradenské činnosti, osobám jiným než zemědělci, který spravuje příslušný zemědělský podnik, s výjimkou nesrovnalosti či porušení, které zjistily při své činnosti a na které se vztahuje povinnost informovat orgán veřejné moci, v souladu s právem Společenství a s vnitrostátními právními předpisy, zejména v případě trestných činů.

Článek 16

Přezkum

Nejpozději do 31. prosince 2010 předloží Komise zprávu o uplatňování zemědělského poradenského systému, k níž jsou v případě potřeby přiloženy vhodné návrhy pokud jde o jeho převedení na povinné používání.

KAPITOLA 4

INTEGROVANÝ ADMINISTRATIVNÍ A KONTROLNÍ SYSTÉM

Článek 17

Oblast působnosti

Každý členský stát zřídí integrovaný administrativní a kontrolní systém, dále jen „integrovaný systém“.

Integrovaný systém se uplatňuje na režimy podpor zřízené podle hlav III a IV tohoto nařízení a podle článku 2a nařízení (ES) č. 1259/1999.

V nezbytné míře se rovněž uplatňuje na správu a kontrolu pravidel stanovených v kapitolách 1, 2 a 3.

Článek 18

Prvky integrovaného systému

1. Integrovaný systém zahrnuje tyto prvky:
 - a) počítačovou databázi;
 - b) identifikační systém zemědělských parcel;
 - c) systém identifikace a evidence platebních nároků ve smyslu článku 21;
 - d) žádosti o podporu;
 - e) integrovaný kontrolní systém;
 - f) jednotný systém pro evidenci každého zemědělce, který podává žádost o podporu.
2. V případě použití článků 67, 68, 69, 70 a 71 integrovaný systém zahrnuje systém identifikace a evidence zvířat zřízený v souladu se směrnicí 92/102/EHS²¹ a s nařízením (ES) č. 1760/2000²².

Článek 19

Počítačová databáze

1. Počítačová databáze eviduje pro každý zemědělský podnik údaje získané z žádostí o podporu.

²¹ Úř. věst. č. L 355, 15. 12. 1992, s. 32. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 1994.

²² Úř. věst. č. L 204, 11. 8. 2000, s. 1.

Tato databáze má zejména umožnit přímé a okamžité nahlédnutí příslušným orgánem členského státu do údajů týkajících se kalendářních a/nebo hospodářských roků počínaje rokem 2000.

2. Členské státy mohou zřídit decentralizované databáze pod podmínkou, že jsou tyto databáze a administrativní postupy pro evidenci dat a přístup k datům na celém území členského státu jednotné a že jsou navzájem slučitelné, aby byly možné křížové kontroly.

Článek 20

Identifikační systém zemědělských parcel

Identifikační systém zemědělských parcel je zřízen na základě map nebo katastrálních dokumentů či jiných kartografických pomůcek. K tomu jsou zavedeny počítačové geografické techniky informačního systému přednostně včetně leteckých nebo satelitních snímků s homogenní normou, která zajišťuje přesnost alespoň v měřítku 1:10 000.

Článek 21

Systém identifikace a evidence platebních nároků

1. Zřizuje se systém identifikace a evidence platebních nároků, který má umožnit ověření nároků a křížové kontroly s žádostmi o podporu a identifikačním systémem zemědělských parcel.

2. Tento systém umožňuje přímé a okamžité nahlédnutí příslušným orgánem členského státu do údajů týkajících se alespoň tří předcházejících kalendářních a/nebo hospodářských roků.

Článek 22

Žádosti o podporu

1. Zemědělec předkládá každý rok žádost o přímé platby v rámci integrovaného systému, v níž jsou případně uvedeny:

- všechny zemědělské parcely zemědělského podniku;
- počet a výše platebních nároků;
- jakékoli další informace stanovené tímto nařízením nebo dotyčným členským státem.

2. Členský stát může rozhodnout, že žádost o podporu musí obsahovat pouze změny oproti žádosti o podporu podané v předcházejícím roce. Členský stát distribuuje na základě ploch určených v předcházejícím roce předtištěné formuláře a dodává grafický materiál s uvedením polohy těchto ploch.

3. Členský stát může rozhodnout, že jednotná žádost o podporu bude zahrnovat několik režimů podpor nebo všechny režimy podpor, které jsou uvedené v příloze I, nebo jiné režimy podpor.

Článek 23

Ověření podmínek způsobilosti

1. Členské státy provádějí administrativní kontroly žádostí o podporu včetně ověření způsobilé plochy a odpovídajících platebních nároků.

2. Administrativní kontroly doplňuje systém kontrol na místě, jejichž cílem je ověřit nárok na platbu v souvislosti s podporou. Pro tento účel vypracují členské státy plán namátkové kontroly zemědělských podniků.

Členské státy mohou využívat techniky dálkového průzkumu země jako prostředku k provádění kontrol zemědělských parcel na místě.

3. Každý členský stát určí úřad, který ponese odpovědnost za koordinaci kontrol stanovených v této kapitole.

Pokud členský stát pověří některými částmi práce, která se má provádět podle této kapitoly, specializované agentury či firmy, určený úřad řídí tuto práci a nese za ni odpovědnost.

Článek 24

Krácení a vyloučení

1. Pokud je zjištěno, že zemědělec nesplňuje podmínky způsobilosti relevantní pro poskytnutí podpory podle tohoto nařízení nebo podle článku 2a nařízení (ES) č. 1259/1999, je platba nebo část platby, která byla poskytnuta nebo má být poskytnuta a pro kterou byly splněny podmínky způsobilosti, aniž jsou dotčena krácení a vyloučení stanovená v článku 6 tohoto nařízení, předmětem krácení a vyloučení, která jsou stanovena v souladu s postupem podle čl. 144 odst.2 tohoto nařízení.

2. Procento krácení se stupňuje podle závažnosti, rozsahu, trvání a opakování zjištěného neplnění a může vést až k úplnému vyloučení z jednoho či několika režimů podpor pro jeden či více kalendářních roků.

Článek 25

Kontroly křížového plnění

1. Členské státy provádějí kontroly na místě, aby si ověřily, zda zemědělec plní povinnosti podle kapitoly 1.

2. Členské státy mohou využít svých stávajících administrativních a kontrolních systémů, aby zajistily plnění zákonných správních požadavků a zachování dobrého zemědělského a ekologického stavu podle kapitoly 1.

Tyto systémy, a zejména systém identifikace a evidence zvířat zřízený v souladu se směrnicí 92/102/EHS a s nařízením (ES) č. 1760/2000, jsou ve smyslu článku 26 tohoto nařízení slučitelné s integrovaným systémem.

Článek 26

Slučitelnost

Pro účely uplatňování režimů podpor uvedených v příloze V členské státy zajistí, aby byly administrativní a kontrolní postupy uplatňované na tyto režimy slučitelné s integrovaným systémem v následujících ohledech:

- a) počítačová databáze,
- b) identifikační systém zemědělských parcel,
- c) administrativní kontroly.

Za tímto účelem by měly být tyto systémy zřízeny tak, aby bez problémů či konfliktů umožnily společné fungování nebo vzájemnou výměnu údajů.

Členské státy mohou pro účely uplatňování režimů podpor Společenství nebo vnitrostátních režimů podpor jiných než režimů uvedených v příloze V zařadit do svých administrativních a kontrolních postupů jednu či více složek integrovaného systému.

Článek 27

Informace a kontroly

1. Komise je pravidelně informována o uplatňování integrovaného systému.

Organizuje výměny názorů na tuto problematiku s členskými státy.

2. Po včasém informování dotyčných příslušných úřadů mohou zplnomocnění zástupci jmenovaní Komisí provádět:

- jakoukoli zkoušku či kontrolu, která se týká opatření přijatých pro účely zřízení a provádění integrovaného systému;
- kontroly ve specializovaných agenturách a firmách podle čl. 23 odst. 3.

Takových kontrol se mohou účastnit úředníci dotyčných členských států. Výše uvedená pravomoc provádět kontroly nemá vliv na uplatňování vnitrostátních právních předpisů, které vyhrazují určité akty pro úředníky speciálně jmenované podle vnitrostátních právních předpisů. Zplnomocnění zástupci jmenovaní Komisí se neúčastní zejména domovních prohlídek nebo formálních výsledků podezřelých v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu. Mají však přístup k informacím, které byly při tom získány.

3. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států ohledně provádění a uplatňování integrovaného systému, může Komise požádat o pomoc specializované orgány či osoby, aby usnadnila zřízení, sledování a využívání integrovaného systému, zejména pokud jde o poskytování technických informací příslušným úřadům členských států, pokud o ně požádají.

KAPITOLA 5

OSTATNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Platba

1. Pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak, jsou platby v rámci režimů podpor uvedených v příloze I uskutečňovány v plné výši ve prospěch příjemců.

2. Platby se uskutečňují jednou ročně v období od 1. prosince do 30. června následujícího kalendářního roku.

Dodatečná podpora stanovená v článku 12 se však platí nejpozději do 30. září kalendářního roku, který následuje po příslušném kalendářním roce.

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku a v souladu s postupem podle čl. 144 odst.2 může Komise:

- a) prodloužit lhůtu k provedení plateb podle čl. 5 odst. 1 nařízení Rady 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky²³;
- b) stanovit zálohy;
- c) zmocnit členské státy k tomu, aby s výhradou rozpočtové situace vyplatily před 1. prosincem zálohy v těch regionech, kde z důvodu výjimečných podmínek čelí zemědělci vážným finančním potížím:
 - do 50 % plateb;
 - nebo
 - do 80 % plateb v případě, že zálohy již byly stanoveny.

Článek 29

Omezení plateb

Aniž jsou dotčena specifická ustanovení v jednotlivých režimech podpor, nedostanou příjemci žádné platby, pokud se zjistí, že podmínky požadované pro získání takových plateb vytvořili uměle s cílem získat výhodu v rozporu s cíli dotyčného režimu podpor.

Článek 30

Přezkum

Režimy podpor uvedené v příloze I se uplatňují, aniž je dotčen případný přezkum, který se provádí kdykoli v důsledku vývoje na trhu a rozpočtové situace.

Článek 31

Hodnocení

Za účelem zhodnocení účinnosti jsou platby v rámci režimů podpor uvedených v příloze I předmětem hodnocení, jehož cílem je posouzení jejich dopadu vzhledem k jejich cílům a analýza jejich vlivu na příslušné trhy.

²³ Úř. věst. č. L 172, 30. 9. 1966, s. 3025/66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1513/2001 (Úř. věst. č. L 201, 26. 7. 2001, s. 4).

Článek 32

Intervence podle nařízení (ES) č. 1258/1999

Režimy podpor uvedené v příloze I se považují za „intervence“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1258/1999.

HLAVA III

REŽIM JEDNOTNÉ PLATBY

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Způsobilost

1. Zemědělci mají přístup k režimu jednotné platby, pokud:
 - a) dostali v referenčním období podle článku 38 platbu v rámci alespoň jednoho režimu podpor podle přílohy VI; nebo
 - b) získali zemědělský podnik nebo část zemědělského podniku na základě skutečného nebo předpokládaného dědictví od zemědělce, který splňoval podmínky uvedené v písmenu a);
 - c) obdrželi platební nárok z vnitrostátní rezervy nebo převodem.
2. V případě, že zemědělec, který dostal přímou platbu za referenční období, změní svůj právní status nebo jméno v daném období nebo nejpozději do 31. prosince roku, který předchází roku uplatnění režimu jednotné platby, má přístup k režimu jednotné platby za stejných podmínek jako zemědělec, který zemědělský podnik spravoval původně.
3. V případě fúzí během referenčního období nebo nejpozději do 31. prosince roku, který předchází roku uplatnění režimu jednotné platby, má zemědělec spravující nový zemědělský podnik přístup k režimu jednotné platby za stejných podmínek jako zemědělci, kteří spravovali původní zemědělský podnik.

V případě rozdělení během referenčního období nebo nejpozději do 31. prosince roku, který předchází roku uplatnění režimu jednotné platby, mají zemědělci spravující zemědělský podnik přístup k režimu jednotné platby poměrně za stejných podmínek jako zemědělec, který spravoval původní zemědělský podnik.

Článek 34

Žádost

1. První rok uplatňování režimu jednotné platby zašle příslušný orgán členského státu zemědělcům podle čl. 33 odst. 1 písm. a) formuláře žádosti s následujícími údaji:

- a) s částkou podle kapitoly 2 (dále jen „referenční částka“);
- b) počtem hektarů podle článku 43;
- c) počtem a hodnotou platebních nároků podle kapitoly 3.

2. Zemědělci podávají žádosti v rámci režimu jednotné platby do data, které stanoví členské státy, avšak nejpozději do 15. května.

Komise však v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 může v určitých oblastech, kde jsou z důvodu výjimečných klimatických podmínek normální data nerealizovatelná, povolit posunutí termínu 15. května.

3. Kromě případů vyšší moci a výjimečných okolností ve smyslu čl. 40 odst. 4 nejsou přiděleny žádné nároky zemědělcům podle čl. 33 odst. 1 písm. a) a b) a zemědělcům, kteří dostávají platební nároky z vnitrostátní rezervy, pokud nepodají žádost v rámci režimu jednotné platby do 15. května prvního roku uplatňování režimu jednotné platby.

Částky odpovídající těmto nepřiděleným nárokům se vrací do vnitrostátní rezervy ve smyslu článku 42 a jsou k dispozici pro přerozdělení do data, které stanoví členský stát, nejpozději však do 15. srpna prvního roku uplatňování režimu jednotné platby.

Článek 35

Dvojití nároky

Plocha odpovídající počtu způsobilých hektarů ve smyslu čl. 44 odst. 2, pro kterou je podána žádost o jednotnou platbu, může být předmětem žádosti o jakoukoli jinou přímou platbu, jakož i pro jakoukoli jinou podporu, na niž se toto nařízení nevztahuje, ledaže je stanoveno jinak.

Článek 36

Platba

1. Podpora v rámci režimu jednotné platby se vyplácí s ohledem na platební nároky podle kapitoly 3, doprovázené stejným počtem způsobilých hektarů ve smyslu čl. 44 odst. 2.
2. Členské státy mohou rozhodnout o kombinování plateb v rámci režimu jednotné platby s platbami v rámci jiného režimu podpor.

KAPITOLA 2

STANOVENÍ ČÁSTKY

Článek 37

Výpočet referenční částky

1. Referenční částka představuje tříletý průměr celkových výší plateb, které zemědělec dostal v rámci režimů podpor podle přílohy VI v každém kalendářním roce referenčního období podle článku 38, vypočítaný a upravený v souladu s přílohou VII.
2. Pokud zemědělec zahájí zemědělskou činnost v referenčním období, opírá se průměr odchylně od odstavce 1 o platby, které dostal v kalendářním roce nebo kalendářních rocích, během nichž vykonával zemědělskou činnost.

Článek 38

Referenční období

Referenční období zahrnuje kalendářní roky 2000, 2001 a 2002.

Článek 39

Uplatňování odlišení a křížového plnění ve smyslu nařízení (ES) č. 1259/1999

V případě použití článků 3 a 4 nařízení (ES) č. 1259/1999 během referenčního období jsou částky podle přílohy VII částky, které by byly poskytnuty před použitím uvedených článků.

Článek 40

Případy strádání

1. Odchylně od článku 37 je zemědělec, jehož produkce byla během referenčního období negativně ovlivněna případem vyšší moci nebo výjimečnými okolnostmi, které nastaly před referenčním obdobím nebo během něj, oprávněn požádat o to, aby byla referenční částka vypočítána na základě kalendářního roku či kalendářních roků v referenčním období, které nebyly ovlivněny případem vyšší moci nebo výjimečnými okolnostmi.

2. Jestliže bylo případem vyšší moci nebo výjimečnými okolnostmi ovlivněno celé referenční období, vypočítá členský stát referenční částku na základě období 1997 až 1999. V tomto případě se odstavec 1 použije obdobně.

3. Případ vyšší moci nebo výjimečné okolnosti oznámí dotyčný zemědělec písemně příslušnému orgánu společně s příslušnými důkazy, které tento úřad uzná, ve lhůtě, kterou každý členský stát stanoví.

4. Vyšší moc nebo výjimečné okolnosti jsou příslušným orgánem uznány například v případě:

- a) úmrtí zemědělce;
- b) dlouhodobé pracovní neschopnosti zemědělce;
- c) vážné přírodní katastrofy, která těžce postihla zemědělskou půdu zemědělského podniku;
- d) zničení chovatelských budov v zemědělském podniku při nehodě;
- e) nákazy, která postihla část nebo všechna hospodářská zvířata zemědělce.

5. Odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku se obdobně použijí pro zemědělce, kteří během referenčního období podléhali agroenvironmentálním závazkům podle nařízení (EHS) č. 2078/92²⁴ a (ES) č. 1257/1999.

V případě závazků spadajících do referenčního období a období podle odstavce 2 tohoto článku stanoví členské státy podle objektivních kritérií a takovým způsobem, aby zajistily rovné zacházení se zemědělci a aby předcházely narušování trhu a hospodářské soutěže, referenční částku v souladu s prováděcími pravidly, které stanoví Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

Článek 41

Strop

1. Součet referenčních částek pro každý členský stát nepřevyšuje vnitrostátní strop podle přílohy VIII.

²⁴ Úř. věst. č. L 215, 30. 7. 1992, s. 85. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 1257/1999 (Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 80).

2. V případě potřeby přistoupí členský stát ke krácení referenčních částek na základě lineární procentní sazby, aby respektoval svůj strop.

Článek 42

Vnitrostátní rezerva

1. Po případném krácení podle čl. 41 odst. 2 přistoupí členský stát ke krácení referenčních částek na základě lineární procentní sazby, aby vytvořil vnitrostátní rezervu. Toto krácení nesmí přesáhnout 3 %.

2. Vnitrostátní rezerva dále zahrnuje rozdíl mezi stropem podle přílohy VIII a součtem referenčních částek, které mají být poskytnuty zemědělcům v rámci režimu jednotné platby, před krácením podle odstavce 1 druhé věty.

3. Členské státy mohou vnitrostátní rezervu přednostně použít podle objektivních kritérií a takovým způsobem, aby zajistily rovné zacházení se zemědělci a aby předcházely narušování trhu a hospodářské soutěže, k poskytnutí referenčních částek zemědělcům, kteří zahájili svou zemědělskou činnost po 31. prosinci 2002 nebo v roce 2002, kteří však v uvedeném roce nedostali přímou platbu.

4. Členské státy použijí vnitrostátní rezervu podle objektivních kritérií a takovým způsobem, aby zajistily rovné zacházení se zemědělci a aby předcházely narušování trhu a hospodářské soutěže, pro účely stanovení referenčních částek pro zemědělce, kteří se nacházejí ve specifické situaci, kterou Komise definuje v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

5. Členské státy mohou vnitrostátní rezervu použít podle objektivních kritérií a takovým způsobem, aby zajistily rovné zacházení se zemědělci a aby předcházely narušování trhu a hospodářské soutěže, pro účely stanovení referenčních částek pro zemědělce v oblastech, které procházejí restrukturalizací a/nebo se na ně vztahují programy rozvoje spojené s jednou či druhou formou veřejné intervence, aby se předešlo vzdání se půdy a/nebo aby byly zemědělcům nahrazeny specifické nevýhody v těchto oblastech.

6. S použitím odstavců 3 až 5 mohou členské státy v rámci regionálního průměru hodnoty nároků zvýšit jednotkovou hodnotu a/nebo počet nároků přidělených zemědělcům.

7. Členské státy přistoupí k lineárnímu krácení nároků v případě, že jejich vnitrostátní rezerva nestačí k pokrytí případů podle odstavců 3 a 4.

8. S výjimkou převodu na základě skutečného nebo předpokládaného dědictví a odchýlně od článku 46 se nároky stanovené pomocí vnitrostátní rezervy nepřevádějí po dobu pěti let od přidělení.

Odchylně od čl. 45 odst. 1 se každý nárok, který nebyl využit v žádném roce pětiletého období, okamžitě vrací do vnitrostátní rezervy.

9. Odchylně od článků 33 a 34 se v případě prodeje či pronájmu zemědělského podniku nebo jeho části či nároků na prémii na šest či více let v referenčním období nebo nejpozději 29. září 2003 může část nároků, které mají být přiděleny prodávajícímu či pronajímateli, vrátit do vnitrostátní rezervy za podmínek, které definuje Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

KAPITOLA 3

PLATEBNÍ NÁROKY

Oddíl 1

Platební nároky podle plochy

Článek 43

Stanovení platebních nároků

1. Aniž je dotčen článek 48, zemědělec dostane platební nárok na hektar, který se vypočítá vydělením referenční částky tříletým průměrem všech hektarů, pro které vznikl v referenčním období nárok na přímé platby podle přílohy VI.

Celkový počet platebních nároků se rovná výše uvedenému průměrnému počtu hektarů.

V případě podle čl. 37 odst. 2 se však celkový počet platebních nároků rovná průměrnému počtu hektarů v témže období, které se použije pro stanovení referenčních částek, a na tyto platební nároky se použije čl. 42 odst. 6.

2. Počet hektarů podle odstavce 1 dále zahrnuje:

- a) v případě podpor pro bramborový škrob, sušené krmivo a osivo, uvedených v příloze VII, počet hektarů, na jejichž produkci byla v referenčním období poskytnuta podpora, vypočítáno podle písmen B, D a F přílohy VII;
- b) veškerou krmnou plochu v referenčním období.

3. Pro účely odst. 2 písm. b) tohoto článku se „krmnou plochou“ rozumí plocha zemědělského podniku, která byla v průběhu celého kalendářního roku dostupná v souladu s článkem 5 nařízení Komise (ES) č. 2419/2001²⁵ pro chov zvířat včetně

²⁵ Nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 (Úř. věst. č. L 327, 12. 12. 2001, s. 11). Nařízení ve znění nařízení Komise (ES) č. 2550/2001 (Úř. věst. č. L 341, 22. 12. 2001, s. 105).

společně využívaných ploch a ploch pro pěstování smíšených odrůd. Krmná plocha nezahrnuje:

- budovy, lesy, rybníky a cesty;
 - plochy používané pro jiné plodiny, pro které lze poskytovat podporu Společenství, pro trvalé kultury či zahradnické plodiny;
 - plochy, které jsou způsobilé pro režim podpor stanovený pro producenty určitých plodin na orné půdě, které se využívají pro režim podpor pro sušené krmivo nebo které jsou předmětem státního režimu vynětí z produkce nebo režimu vynětí z produkce Společenství.
4. Platební nároky na hektar se neupravují, ledaže je stanoveno jinak.

Článek 44

Využívání platebních nároků

1. Každý platební nárok společně se způsobilými hektary uděluje právo na výplatu částky, která je stanovena platebním nárokem.
2. „Způsobilými hektary“ se rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se používá jako orná půda nebo stálá pastvina, kromě ploch, na nichž se pěstují trvalé kultury, na nichž rostou lesy nebo které se používají pro jiné než zemědělské činnosti.
3. Zemědělec ohlásí parcely odpovídající způsobilým hektarům, které doprovázejí platební nárok. S výjimkou případu vyšší moci nebo výjimečných okolností musí zemědělec těmito parcelami disponovat po dobu alespoň deseti měsíců počínaje datem, které stanoví členský stát, nejdříve však 1. září kalendářního roku, který předchází roku podání žádosti o účast v režimu jednotné platby.
4. Členské státy mohou za řádně odůvodněných okolností oprávnit zemědělce k provedení úpravy jeho prohlášení pod podmínkou, že dodrží počet hektarů odpovídající jeho platebním nárokům a podmínky poskytnutí jednotné platby pro příslušnou plochu.

Článek 45

Nevyužité platební nároky

1. Každý platební nárok, který nebyl využit po dobu tří let, je přidělen do vnitrostátní rezervy.
2. Nevyužité platební nároky se však nevracejí do vnitrostátní rezervy v případě vyšší moci a výjimečných okolností ve smyslu čl. 40 odst. 4.

Článek 46

Převod platebních nároků

1. Platební nároky mohou být převedeny na jiného zemědělce usazeného v téže členské státě s výjimkou převodu prostřednictvím skutečného nebo předpokládaného dědictví.

V případě skutečného nebo předpokládaného dědictví se však platební nároky mohou použít pouze v členské státě, kde vznikly.

Členský stát může rozhodnout, že se platební nároky mohou převádět nebo používat pouze téže regionu.

2. Platební nároky se mohou převádět formou prodeje nebo jakýmkoli jiným definitivním převodem s půdou nebo bez půdy. Naopak, pronájem nebo podobné typy transakcí jsou povoleny pouze v tom případě, že jsou převedené platební nároky spojené s převodem ekvivalentního počtu způsobilých hektarů.

S výjimkou případu vyšší moci nebo výjimečných okolností podle čl. 40 odst. 4 může zemědělec převést své platební nároky bez půdy teprve až poté, co ve smyslu článku 44 využil během jednoho kalendářního roku alespoň 80 % svých platebních nároků, nebo poté, co do vnitrostátní rezervy dobrovolně odevzdal všechny platební nároky, které nevyužil v prvním roce uplatňování režimu jednotné platby.

3. V případě prodeje platebních nároků s půdou nebo bez půdy mohou členské státy v souladu s obecnou zásadou práva Společenství rozhodnout, že se část prodaných platebních nároků vrátí do vnitrostátní rezervy nebo že se jejich jednotková hodnota bude krátit ve prospěch vnitrostátní rezervy podle kritérií, která stanoví Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

Oddíl 2

Platební nároky podle zvláštních podmínek

Článek 47

Platby odůvodňující platební nároky podle zvláštních podmínek

1. Odchylně od článků 43 a 44 jsou následující částky, které vyplývají z plateb poskytnutých v referenčním období, za podmínek stanovených v článku 48 a písmenu C přílohy VII, začleněny do referenční částky:

- a) prémie na porážku mimo sezónu podle článku 5 nařízení (ES) č. 1254/1999;
- b) porážková prémie podle článku 11 nařízení (ES) č. 1254/1999;

- c) zvláštní prémie na skot samčího pohlaví a prémie na krávy bez tržní produkce mléka, jestliže je zemědělec osvobozen od požadavku intenzity chovu podle čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 1254/1999 a pokud nežádá o poskytnutí extenzifikační prémie podle článku 13 uvedeného nařízení;
 - d) dodatečné platby podle článku 14 nařízení (ES) č. 1254/1999, pokud se vyplácejí navíc k podpoře podle písmen a), b) a c) tohoto odstavce;
 - e) podpory stanovené v rámci režimu podpor pro skopové a kozí maso:
 - v kalendářních letech 2000 a 2001 v článku 5 nařízení (ES) č. 2467/98 a v článku 1 nařízení (EHS) č. 1323/90²⁶;
 - v kalendářním roce 2002 v člancích 4, 5 a v čl. 11 odst. 1 a v čl. 11 odst. 2 první, druhé a čtvrté odrážce nařízení (ES) č. 2529/2001.
2. Počínaje rokem 2007 a odchýlně od článků 33, 43 a 44 se do režimu jednotné platby za podmínek stanovených v člancích 48 až 50 zahrnou částky, které vyplývají z prémie pro mléčné výrobky a z dodatečných plateb, které jsou stanovené v člancích 95 a 96 a které mají být poskytnuty v roce 2007.

Článek 48

Určení platebních nároků podle zvláštních podmínek

Pokud zemědělec dostal platby podle článku 47, ale neměl v referenčním období žádné hektary podle článku 43 nebo výsledkem nároku na hektar je částka vyšší než 5 000 EUR, má právo na platební nárok:

- a) ve výši referenční částky, která odpovídá přímým platbám, které dostal v tříletém průměrném období;
- b) za každých 5 000 EUR nebo zlomek referenční částky, která odpovídá přímým platbám, které dostal v tříletém průměrném období.

Článek 49

Podmínky

1. Pokud není v tomto oddíle stanoveno jinak, použijí se ostatní ustanovení této hlavy pro platební nároky, na něž se vztahují zvláštní podmínky.

²⁶ Úř. věst. č. L 132, 23. 5. 1990, s. 17. Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. č. L 341, 22. 12. 2001, s. 3).

2. Odchylně od čl. 36 odst. 1 a čl. 44 odst. 1 povolí členský stát zemědělcům, kteří mají takové platební nároky, pro něž neměl v referenčním období hektary, aby se odchýlil od povinnosti poskytnout počet způsobilých hektarů ekvivalentního počtu nároků pod podmínkou, že zachová alespoň 50 % zemědělské činnosti, kterou vykonával v referenčním období, vyjádřeno ve velkých dobytčích jednotkách (VDJ).

V případě převodu platebních nároků může nabyvatel těžit z této odchylky pouze tehdy, pokud jsou převedeny všechny platební nároky, na něž se odchylka vztahuje.

3. Platební nároky určené podle článku 48 se neupravují.

Článek 50

Prémie pro mléčné výrobky a dodatečné platby

1. Aniž je dotčen článek 48, dostane zemědělec odchylně od článků 37 a 43 doplňující částku na nárok vyplývající z vydělení částek, které mají být poskytnuty podle článků 95 a 96, počtem nároků, které vlastní v roce 2007, s výjimkou nároků při vynětí půdy z produkce.

Jednotková hodnota každého platebního nároku, který vlastní v roce 2007, se zvýší o tuto doplňující částku.

2. V případech, kdy nevlastní žádný nárok, se přiměřeně použijí články 48 a 49. V tomto případě se pro účely použití článku 48 „hektary“ rozumí způsobilé hektary, který zemědělec vlastní v roce 2007.

KAPITOLA 4

VYUŽITÍ PŮDY V RÁMCI REŽIMU JEDNOTNÉ PLATBY

Oddíl 1

Využití půdy

Článek 51

Zemědělské využití půdy

Zemědělci mohou využívat parcely ohlášené v souladu s čl. 44 odst. 3 pro jakoukoli zemědělskou činnost kromě pěstování trvalých kultur a produkce produktů uvedených v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné

organizaci trhu s ovocem a zeleninou²⁷, v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2201/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhů s výrobky zpracovanými z ovoce a zeleniny²⁸ a kromě brambor jiných než brambor určených pro výrobu bramborového škrobu, pro který se poskytuje podpora podle článku 93 tohoto nařízení.

Článek 52

Produkce konopí

1. V případě produkce konopí kódu KN 5302 10 00 obsahují používané odrůdy maximálně 0,2 % tetrahydrokannabinolu a produkce je v souladu s čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1673/2000 předmětem smlouvy či závazku. Členské státy zřídí systém ověřování obsahu tetrahydrokannabinolu v plodinách vypěstovaných minimálně na 30 % plochy pro konopí pěstované na vlákno, na které byla uzavřena smlouva nebo závazek. Pokud však členský stát zavede systém dřívějšího schválení takového pěstování, činí minimum 20 %.

2. V souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 je poskytování plateb vázáno na používání certifikovaného osiva určitých odrůd a na přiznání ploch pro konopí pěstované na vlákno.

Oddíl 2

Nároky při vynětí půdy z produkce

Článek 53

Určení nároků při vynětí půdy z produkce

1. Pokud byl zemědělec v referenčním období povinen vyjmout půdu svého zemědělského podniku z produkce v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1251/1999, nejsou odchýlně od článků 37 a 43 tohoto nařízení tříletá průměrná částka odpovídající platbě při povinném vynětí půdy z produkce vypočítaná a upravená podle přílohy VII a tříletý průměrný počet hektarů povinně vyňatých z produkce součástí určení nároků podle článku 43 tohoto nařízení.

V případě podle odstavce 1 dostane zemědělec nárok na hektar (dále jen „nárok při vynětí půdy z produkce“), který se vypočítá vydělením tříletého průměru při vynětí půdy z produkce tříletým průměrným počtem hektarů vyňatých z produkce v souladu s odstavcem 1.

²⁷ Úř. věst. č. L 297, 21. 11. 1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 47/2003 (Úř. věst. č. L 7, 11. 1. 2003, s. 64).

²⁸ Úř. věst. č. L 297, 21. 11. 1996, s. 29. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 453/2002 (Úř. věst. č. L 72, 14. 3. 2002, s. 9).

Celkový počet nároků při vynětí půdy z produkce se rovná průměrnému počtu hektarů povinně vyňatých z produkce.

Článek 54

Využívání nároků při vynětí půdy z produkce

1. Každý platební nárok při vynětí půdy z produkce společně s hektary způsobilými pro nárok při vynětí půdy z produkce uděluje právo na výplatu částky, která je stanovena nárokem při vynětí půdy z produkce.

2. Odchylně od čl. 44 odst. 2 se „hektary způsobilými pro nárok při vynětí půdy z produkce“ rozumí jakákoli zemědělská plocha zemědělského podniku, která se používá jako orná půda, kromě ploch, na nichž se v den stanovený pro žádosti o podporu na plochu v roce 2003 pěstují trvalé kultury, které jsou zalesněné nebo které se používají pro jiné než zemědělské činnosti nebo jako stálá pastvina.

Za vyňaté z produkce se na základě žádosti podané po 28. červnu 1995 mohou považovat následující plochy:

- plochy vyňaté z produkce podle článků 22 až 24 nařízení (ES) č. 1257/1999, které se nepoužívají pro zemědělské účely ani pro žádné lukrativní účely jiné než ty, které se akceptují pro jinou půdu vyňatou z produkce podle tohoto nařízení; nebo
- zalesněné plochy podle článku 31 nařízení (ES) č. 1257/1999.

3. Zemědělci vyjmou z produkce hektary způsobilé pro nároky při vynětí půdy z produkce.

4. Plochy vyňaté z produkce mají rozlohu minimálně 0,1 ha a jsou minimálně 10 metrů široké. Z řádně odůvodněných ekologických důvodů mohou členské státy akceptovat plochy, které jsou alespoň 5 metrů široké a mají rozlohu 0,05 ha.

5. Členské státy se mohou za podmínek stanovených v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 odchýlit od odstavce 2 prvního pododstavce tohoto článku za předpokladu, že přijmou opatření pro to, aby zabránily výraznému zvýšení celkové zemědělské plochy způsobilé pro nároky při vynětí půdy z produkce.

6. Odchylně od čl. 36 odst. 1 a čl. 44 odst. 1 jsou nároky při vynětí půdy z produkce požadovány před jakýmkoli jiným nárokem.

7. Povinnost vyjmout půdu z produkce se v souvislosti s nároky při vynětí půdy z produkce uplatňuje dále.

Článek 55

Výjimka z vynětí půdy z produkce

Na zemědělce se nevztahuje povinnost podle článku 54, pokud:

- a) je jeho celý zemědělský podnik spravován pro veškerou jeho produkci v souladu s povinnostmi podle nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 ze dne 24. června 1991 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin²⁹;
- b) se půda vyňatá z produkce využívá k poskytování materiálů pro výrobu produktů ve Společenství, které nejsou primárně určeny k lidské spotřebě ani ke spotřebě zvířat za předpokladu, že jsou uplatňovány účinné kontrolní systémy.

Článek 56

Využití půdy vyňaté z produkce

1. Půda vyňatá z produkce se udržuje v dobrém zemědělském a ekologickém stavu ve smyslu článku 5.

Aniž je dotčen článek 55, nevyužívá se k zemědělským účelům a neprodukuje žádnou plodinu pro komerční účely.

2. Může na ní docházet ke střídání plodin.

3. Jestliže množství vedlejších produktů pro krmné nebo potravinářské účely, které jsou k dispozici v důsledku pěstování olejnatých semen na půdě vyňaté z produkce podle čl. 55 písm. b), přesáhne na základě předpokládaného množství podle uzavřených smluv se zemědělci 1 milion tun ročně, vyjádřeno v ekvivalentu sójové moučky, výše předpokládaného množství podle každé smlouvy, které lze použít pro krmné nebo potravinářské účely, se sníží.

4. členské státy jsou oprávněny vyplatit státní podporu až do výše 50 % počátečních nákladů, které vzniknou při pěstování víceletých plodin na půdě vyňaté z produkce.

Článek 57

Použití jiných ustanovení

Pokud není v tomto oddíle stanoveno jinak, použijí se v souvislosti s nároky při vynětí půdy z produkce ostatní ustanovení této hlavy.

²⁹ Úř. věst. č. L 198, 22. 7. 1991, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. č. L 122, 16. 5. 2003, s. 1).

KAPITOLA 5

PROVÁDĚNÍ NA REGIONÁLNÍ ÚROVNI A NEPOVINNÉ PROVÁDĚNÍ

Oddíl 1

Provádění na regionální úrovni

Článek 58

Regionální přidělení stropu ve smyslu článku 41

1. Členské státy mohou nejpozději do 1. srpna 2004 rozhodnout, že za podmínek stanovených v tomto oddíle budou režim jednotné platby podle kapitol 1 až 4 uplatňovat na regionální úrovni.

2. Členské státy vymezí regiony podle objektivních kritérií.

Členské státy s méně než třemi miliony způsobilých hektarů se mohou pokládat za jediný region.

3. Členské státy rozdělí strop ve smyslu článku 41 podle objektivních kritérií mezi regiony.

Článek 59

Regionalizace režimu jednotné platby

1. V řádně odůvodněných případech a podle objektivních kritérií mohou členské státy rozdělit celkovou částku regionálního stropu ve smyslu článku 58 nebo její část mezi všechny zemědělce, jejichž zemědělské podniky se nacházejí v dotyčném regionu, včetně těch, kteří nesplňují kritérium způsobilosti podle článku 33.

2. V případě rozdělení celkové částky regionálního stropu dostanou zemědělci nároky, jejichž jednotková hodnota se vypočítá vydělením regionálního stropu ve smyslu článku 58 počtem způsobilých hektarů ve smyslu čl. 44 odst. 2 určených na regionální úrovni.

3. V případě částečného rozdělení celkové částky regionálního stropu dostanou zemědělci nároky, jejichž jednotková hodnota se vypočítá vydělením odpovídající části regionálního stropu ve smyslu článku 58 počtem způsobilých hektarů ve smyslu čl. 44 odst. 2 určených na regionální úrovni.

V případě, že je zemědělec rovněž oprávněn dostat nároky vypočítané ze zbývající části regionálního stropu, zvýší se regionální jednotková hodnota každého jeho nároku, s výjimkou nároků při vynětí půdy z produkce, o částku, která odpovídá referenční částce vydělené počtem jeho nároků určených v souladu s odstavcem 4.

Články 48 a 49 se použijí obdobně.

4. Počet nároků na zemědělce se rovná počtu hektarů, které přizná v souladu s čl. 44 odst. 2 první rok uplatňování režimu jednotné platby, s výjimkou případů vyšší moci nebo výjimečných okolností ve smyslu čl. 40 odst. 4.

Článek 60

Využití půdy

1. Pokud členský stát využije možnosti podle článku 59, mohou zemědělci odchýlně od článku 51 a v souladu s ustanoveními tohoto článku rovněž využívat parcely ohlášené v souladu s čl. 44 odst. 3 pro produkci produktů podle čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 2200/96, čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 2201/96 a brambory jiné než brambory určené pro výrobu bramborového škrobu, pro který se podpora poskytuje podle článku 93 tohoto nařízení, s výjimkou trvalých kultur.

2. Členský stát stanoví počet hektarů, které se mohou využívat v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, tím, že na základě objektivních kritérií rozdělí průměrný počet hektarů, které se během tříletého období do roku 2000 do roku 2002 využívaly na vnitrostátní úrovni pro produkci produktů podle odstavce 1, mezi regiony vymezené podle čl. 58 odst. 2. Průměrný počet hektarů na vnitrostátní úrovni a počet hektarů na regionální úrovni stanoví Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 na základě údajů sdělených členským státem.

3. V rámci omezení podle odstavce 2 pro dotyčný region může zemědělec využít možnost podle odstavce 1:

- a) v rámci omezení počtu hektarů, které využíval pro produkci produktů podle odstavce 1 v roce 2003;
- b) v případě obdobného použití článku 40 a čl. 42 odst. 4 v rámci omezení počtu hektarů, které se stanoví podle objektivních kritérií a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se předcházelo narušování trhu a hospodářské soutěže.

4. V rámci omezení počtu hektarů, které zůstávají k dispozici po použití odstavce 3, mohou zemědělci produkovat produkty podle odstavce 1 na počtu hektarů jiném, než je počet hektarů podle odstavce 3, v rámci omezení počtu hektarů využívaných pro produkci produktů podle odstavce 1 v roce 2004 a/nebo 2005, přičemž se přednost dává zemědělcům, kteří produkovali produkty v rámci omezení počtu hektarů využívaných v roce 2004 již v roce 2004.

V případě použití článku 71 se roky 2004 a 2005 nahrazují rokem předcházejícím roku uplatňování režimu jednotné platby a samotným rokem uplatňování.

5. Pro stanovení jednotlivých omezení podle odstavců 3 a 4 použijí členské státy jednotlivé údaje zemědělce, pokud je mají k dispozici, nebo jakékoli jiné doklady, které jim zemědělec k jejich spokojenosti poskytl.

6. Počet hektarů, pro které bylo v souladu s odstavci 3 a 4 tohoto článku stanoveno oprávnění, nepřesáhne v žádném případě počet způsobilých hektarů ve smyslu čl. 44 odst. 2 přiznaných v prvních roce uplatňování režimu jednotné platby.

7. Oprávnění se v rámci příslušného regionu použije s odpovídajícím platebním nárokem.

8. Nejpozději do roku 2007 předloží Komise Radě zprávu o možných důsledcích provádění tohoto článku členskými státy vzhledem k tržnímu a strukturálnímu vývoji, k níž jsou v případě potřeby přiloženy návrhy.

Článek 61

Travné porosty

V případě použití článku 59 mohou členské státy podle objektivních kritérií rovněž stanovit v rámci regionálního stropu nebo jeho části různé jednotkové hodnoty nároků, které mají být přiděleny zemědělcům podle čl. 59 odst. 1, pro hektary, které se k datu stanovenému pro podání žádostí o podporu na plochu za rok 2003 používají jako travné porosty, a pro jakékoli jiné způsobilé hektary nebo alternativně pro hektary, které se k datu stanovenému pro podání žádostí o podporu na plochu za rok 2003 používají jako stálá pastvina, a pro jakékoli jiné způsobilé hektary.

Článek 62

Prémie pro mléčné výrobky a dodatečné platby

Odchylně od čl. 47 odst. 2 mohou členské státy rozhodnout, že částky vyplývající z prémie pro mléčné výrobky a dodatečných plateb stanovených v člancích 95 a 96 mohou být od roku 2005 částečně nebo zcela zahrnuty do režimu jednotné platby. Nároky vzniklé podle tohoto odstavce jsou podle toho změněny.

Referenční částka pro tyto platby se rovná částkám, které mají být poskytnuty podle článků 95 a 96 a které jsou vypočítané na základě jednotlivého referenčního množství pro mléko k dostání v zemědělském podniku dne 31. března roku, kdy byly tyto platby částečně nebo zcela začleněny do režimu jednotné platby.

Články 48 až 50 se použijí obdobně.

Článek 63

Podmínky pro nároky vzniklé podle tohoto oddílu

1. V případě použití článku 59 se mohou nároky vzniklé podle tohoto oddílu převádět nebo používat pouze v témže regionu nebo mezi regiony, kde jsou nároky na hektar stejné.

2. V případě použití článku 59 dostane každý zemědělec v dotyčném regionu odchylně od článku 53 nároky při vynětí půdy z produkce.

Počet nároků při vynětí půdy z produkce se stanoví vynásobením způsobilé půdy zemědělce ve smyslu čl. 54 odst. 2 přiznané v prvním roce uplatňování režimu jednotné platby sazbou pro vynětí půdy z produkce.

Sazba pro vynětí půdy z produkce se vypočítá vynásobením základní sazby pro povinné vynětí půdy z produkce ve výši 10 % poměrem mezi půdou, pro kterou byly v referenčním období poskytnuty platby na plochu pro plodiny na orné půdě podle přílohy VI, a způsobilou půdou ve smyslu čl. 54 odst. 2 v referenčním období v dotyčném regionu.

Hodnota nároků při vynětí půdy z produkce je regionální hodnotou platebních nároků stanovených podle čl. 59 odst. 2 nebo případně podle čl. 59 odst. 3 prvního pododstavce.

Ti zemědělci, kteří přiznají nižší počet hektarů ve smyslu čl. 54 odst. 2, než je počet, který by byl zapotřebí pro produkci množství tun rovnající se 92 tunám obilovin podle přílohy IX na základě výnosů stanovených podle regionalizačního plánu v dotyčném regionu v roce před rokem používání režimu jednotné platby a vydělených poměrem uvedeným v odstavci 2 třetím pododstavci tohoto článku, nedostávají nároky při vynětí půdy z produkce.

3. Odchylně od čl. 43 odst. 4 a čl. 49 odst. 3 mohou členské státy v souladu s obecnou zásadou práva Společenství nejpozději do 1. srpna 2004 rovněž rozhodnout, že nároky vzniklé podle tohoto oddílu budou předmětem úprav podle předem stanovených kroků a objektivních kritérií.

4. Pokud není v tomto oddíle stanoveno jinak, použijí se ostatní ustanovení této hlavy.

Oddíl 2

Částečné provádění

Článek 64

Obecná ustanovení

1. Členské státy mohou nejpozději do 1. srpna 2004 rozhodnout, že za podmínek stanovených v tomto oddíle budou režim jednotné platby podle kapitol 1 až 4 uplatňovat na vnitrostátní nebo regionální úrovni.

2. Na základě volby každého členského státu stanoví Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 strop pro každou z přímých plateb uvedených v člancích 66, 67, 68 a 69, v uvedeném pořadí.

Tento strop se rovná složce každého typu přímé platby ve vnitrostátních stropech podle článku 41 vynásobené procenty krácení, které členské státy uplatňují v souladu s články 66, 67, 68 a 69.

Celková částka stanovených stropů se v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 odečte od vnitrostátních stropů podle článku 41.

3. Nejpozději do dvou let po zavedení režimu jednotné platby všemi členskými státy nebo nejpozději do 31. prosince 2009 předloží Komise Radě zprávu o možných důsledcích provádění možností stanovených v oddílech 2 a 3 členskými státy vzhledem k tržnímu a strukturálnímu vývoji, k níž jsou v případě potřeby přiloženy návrhy.

Článek 65

Určení nároků podle tohoto oddílu

1. Pro nároky, které mají být přiděleny zemědělcům, se po jakémkoli možném krácení podle článku 41 složka referenční částky, která vyplývá z každé přímé platby podle článků 66, 67, 68 a 69 v uvedeném pořadí, sníží o procento stanovené členskými státy v rámci omezení podle článků 66, 67, 68 a 69.

2. Pokud není v tomto oddíle stanoveno jinak, použijí se na nároky vzniklé ze zbývajících částí referenční částky ostatní ustanovení této hlavy.

Článek 66

Platby za plodiny na orné půdě

V případě plateb za plodiny na orné půdě si mohou členské státy:

- a) ponechat až 25 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá platbám na plochu pro plodiny na orné půdě podle přílohy VI, kromě platby za povinné vlnění půdy z produkce.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje zemědělcům, kteří produkují plodiny na orné půdě uvedené v příloze IX a v členských státech, kde není kukuřice tradiční plodinou, silážní píci, na hektar v maximální výši 25 % plateb na hektar podle přílohy VI, které mají být poskytnuty za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 10;

nebo alternativně:

- b) ponechat až 40 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá doplňující platbě za pšenici tvrdou podle přílohy VI.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje zemědělcům, kteří produkují pšenici tvrdou uvedenou v příloze IX na hektar v maximální výši 40 % doplňující platby na hektar za pšenici tvrdou podle přílohy VI, které mají být poskytnuty za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 10.

Článek 67

Platby za skopové a kozí maso

Členské státy si mohou ponechat až 50 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá platbám za skopové a kozí maso podle přílohy VI.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje zemědělcům, kteří chovají ovce a kozy, v maximální výši 50 % plateb za skopové a kozí maso podle přílohy VI, které mají být poskytnuty za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 11.

Článek 68

Platby za hovězí a telecí maso

1. V případě plateb za hovězí a telecí maso si mohou členské státy ponechat až 100 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá porážkové prémii podle přílohy VI za telata.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje za porážku telat v maximální výši 100 % porážkové premie za telata podle přílohy VI, které mají být poskytnuty za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 12.

2. Členské státy si mohou rovněž:

- a) i) ponechat až 100 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá prémii na krávy bez tržní produkce mléka podle přílohy VI.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje za zachování krav bez tržní produkce mléka v maximální výši 100 % premie na krávy bez tržní produkce mléka podle přílohy VI, která má být poskytnuta za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 12;

a

- ii) ponechat až 40 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá porážkové prémii podle přílohy VI za skot jiný než telata.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje za porážku skotu jiného než telat v maximální výši 40 % porážkové premie podle přílohy VI za skot jiný než telata, která má být poskytnuta za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 12;

nebo alternativně:

- b) i) ponechat až 100 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá porážkové prémii podle přílohy VI za skot jiný než telata.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje za porážku skotu jiného než telat v maximální výši 100 % porážkové premie podle přílohy VI za skot jiný než telata, která má být poskytnuta za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 12;

nebo alternativně:

- ii) ponechat až 75 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá zvláštní prémii na skot samčího pohlaví podle přílohy VI.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje za porážku skotu jiného než telat v maximální výši 75 % premie na skot samčího pohlaví podle přílohy VI, která má být poskytnuta za podmínek stanovených v hlavě IV kapitole 12.

Článek 69

Volitelné provádění u specifických typů zemědělské a jakostní produkce

Členské státy si mohou ponechat až 10 % složky vnitrostátních stropů podle článku 41, která odpovídá každému sektoru podle přílohy VI. V případě plodin na orné půdě, sektoru hovězího, telecího, skopového a kozího masa se toto ponechání bere v úvahu pro účely uplatnění maximálních procentních částek, které jsou stanoveny v článcích 66, 67 a 68 v uvedeném pořadí.

V tomto případě a v rámci stropu stanoveného v souladu s čl. 64 odst. 2 vyplácí dotyčný členský stát zemědělcům v sektoru či sektorech dotčených ponecháním ročně dodatečnou platbu.

Dodatečná platba se poskytuje pro specifické typy zemědělské činnosti, které jsou důležité pro ochranu a zlepšování životního prostředí a pro zvyšování jakosti a prodej zemědělských produktů, za podmínek, které Komise stanoví v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

Oddíl 3

Volitelná vyloučení

Článek 70

Volitelná vyloučení některých přímých plateb

1. Členské státy mohou nejpozději do 1. srpna 2004 rozhodnout, že z režimu jednotné platby vyloučí:

a) jednu nebo více přímých plateb, které se poskytují v referenčním období podle:

- čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1251/1999,
- článku 3 nařízení (ES) č. 2358/71.

V tomto případě se články 64 a 65 použijí obdobně;

b) všechny další přímé platby uvedené v příloze IV, které se poskytují zemědělcům v referenčním období ve francouzských zámořských departementech, na Azorech a Madeiře, na Kanárských ostrovech a na ostrovech v Egejském moři, a přímé platby, které se poskytují v referenčním období podle:

- článku 6 nařízení (EHS) č. 2019/93,

- článku 9 nařízení (ES) č. 1452/2001,
- článku 13 a čl. 22 odst. 2 a 6 nařízení (ES) č. 1453/2001,
- článků 5 a 6 nařízení (ES) č. 1454/2001.

2. Aniž jsou dotčeny čl. 6 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2019/93, čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1452/2001, čl. 13 odst. 2 a čl. 22 odst. 2 nařízení (ES) č. 1453/2001 a čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1454/2001, poskytují členské státy přímé platby uvedené v odstavci 1 tohoto článku v rámci stropů stanovených v souladu s čl. 64 odst. 2 tohoto nařízení za podmínek stanovených, v pořadí jak jsou uvedeny, v kapitolách 3, 6 a 7 až 13 hlavy IV tohoto nařízení, v článku 6 nařízení (EHS) č. 2019/93, článku 9 nařízení (ES) č. 1452/2001, článku 13 a čl. 22 odst. 2 a 4 nařízení (ES) č. 1453/2001 a článku 5 nařízení (ES) č. 1454/2001.

Celková výše stanovených stropů se odečte od vnitrostátních stropů podle článku 41 v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

Oddíl 4

Volitelná přechodná ustanovení

Článek 71

Volitelné přechodné období

1. Pokud tak zaručují konkrétní zemědělské podmínky, může se členský stát nejpozději do 1. srpna 2004 rozhodnout, že bude režim jednotné platby uplatňovat po přechodném období, které uplyne buď dne 31. prosince 2005 nebo dne 31. prosince 2006.

V případě, že se dotyčný členský stát rozhodne, že bude režim jednotné platby uplatňovat před uplynutím přechodného období, musí rozhodnout nejpozději do 1. srpna kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, pro který se bude režim jednotné platby uplatňovat.

2. Aniž je dotčen čl. 70 odst. 2 tohoto nařízení, uplatňuje dotyčný členský stát v přechodném období přímé platby podle přílohy VI za podmínek stanovených, v pořadí jak jsou uvedeny, v kapitolách 3, 6 a 7 až 13 hlavy IV tohoto nařízení, v článku 6 nařízení (EHS) č. 2019/93, článku 9 nařízení (ES) č. 1452/2001, článku 13 a čl. 22 odst. 2 a 4 nařízení (ES) č. 1453/2001 a článku 5 nařízení (ES) č. 1454/2001 v rámci rozpočtových stropů, které odpovídají složce těchto přímých plateb ve vnitrostátních stropích podle článku 41 a které stanoví Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2, pro každou z přímých plateb.

V případě platby za sušená krmiva poskytují členské státy za podmínek, které je třeba definovat v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2, podporu v rámci výše uvedených rozpočtových limitů.

3. Režim jednotné platby se uplatňuje od 1. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, kdy uplyne přechodné období.

V tomto případě rozhodnou dotyčné členské státy ve smyslu čl. 58 odst. 1, čl. 63 odst. 3, čl. 64 odst. 1 a článku 70 do 1. srpna 2005 nebo alternativně do 1. srpna 2006 podle termínu stanoveného v odstavci 1 tohoto článku.

4. V souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 podnikne Komise nezbytná opatření v případě, že uplatňování tohoto přechodného období způsobuje vážné narušení hospodářské soutěže na trhu Společenství, a aby zajistila respektování mezinárodních závazků Společenství.

HLAVA IV

DALŠÍ REŽIMY PODPOR

KAPITOLA 1

SPECIFICKÁ JAKOSTNÍ PRÉMIE NA PŠENICI TVRDOU

Článek 72

Oblast působnosti

Podpora se poskytuje zemědělcům, kteří produkují pšenici tvrdou kódu KN 1001 10 00, za podmínek stanovených v této kapitole.

Článek 73

Částka a způsobilost pro podporu

1. Podpora činí 40 EUR/hektar.
2. Předpokladem pro poskytování plateb je používání certifikovaného osiva uznávaných odrůd, které jsou v produkční oblasti uznávány jako vysoce kvalitní pro výrobu semoliny či těstovin.

Článek 74

Oblasti

1. Podpora se poskytuje v rámci vnitrostátní základní plochy v tradičních produkčních oblastech uvedených v příloze X.

Základní plocha činí:

Řecko	617 000 ha
Španělsko	594 000 ha
Francie	208 000 ha
Itálie	1 646 000 ha
Rakousko	7 000 ha
Portugalsko	118 000 ha.

2. Členský stát může základní plochu v souladu s objektivními kritérii rozdělit na základní podplochy.

Článek 75

Překročení plochy

1. Pokud plocha, pro kterou je požadována podpora, překročí základní plochu, je plocha na zemědělce, pro kterou je požadována podpora, v daném roce poměrně snížena.
2. Pokud členský stát rozdělí základní plochu na základní podplochy, uplatňuje se snížení podle odstavce 1 pouze na zemědělce v základních podplohách, kde byl jejich limit překročen. Snížení se provádí tehdy, když v dotyčném členském státě byly plochy v základních podplohách, které nedosáhly svého limitu, přerozděleny mezi základní podplochy, v nichž byl tento limit překročen.

KAPITOLA 2

PRÉMIE NA BÍLKOVINNÉ PLODINY

Článek 72

Oblast působnosti

Podpora se poskytuje zemědělcům, kteří produkují bílkovinné plodiny, za podmínek stanovených v této kapitole.

Bílkovinné plodiny zahrnují:

- hrách kódu KN 0713 10,

- bob polní kódu KN 0713 50,
- sladké lupiny kódu KN ex 1209 29 50.

Článek 77

Částka a způsobilost pro podporu

Podpora činí 55,57 EUR/hektar bílkovinných plodin sklizených po stádiu mléčné zralosti.

Plodiny, které se pěstují na zcela osetých plochách v souladu s místními normami, které však nedosahují stádia mléčné zralosti v důsledku výjimečných klimatických podmínek uznaných dotyčným členským státem, zůstávají způsobilými pro podporu za předpokladu, že se příslušné plochy nepoužívají až tohoto stádia růstu k jinému účelu.

Článek 78

Oblast

1. Stanovuje se maximální zaručená plocha ve výši 1 400 000 ha, pro kterou se může poskytovat podpora.
2. Pokud plocha, pro kterou je podpora požadována, překročí maximální zaručenou plochu, je plocha na zemědělce, pro kterou je požadována podpora, v daném roce poměrně snížena v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

KAPITOLA 3

SPECIFICKÁ PLATBA NA PLODINU PRO RÝŽI

Článek 79

Oblast působnosti

Podpora se poskytuje zemědělcům, kteří produkují rýži kódu KN 1006 10, za podmínek stanovených v této kapitole.

Článek 80

Částka a způsobilost pro podporu

1. Podpora se poskytuje na hektar půdy oseté rýží, kde se plodina nechává alespoň až do začátku rozkvětu za běžných růstových podmínek.

Plodiny, které se pěstují na zcela osetých plochách v souladu s místními normami, které však nedosahují stádia rozkvětu v důsledku výjimečných klimatických podmínek uznaných dotyčným členským státem, zůstávají způsobilými pro podporu za předpokladu, že se dotyčné plochy nepoužívají až tohoto stádia růstu k jinému účelu.

2. Podle výnosů v dotyčných členských státech činí podpora:

	<i>Hospodářský rok 2004/2005 a v případě použití článku 71</i>	<i>Hospodářský rok 2005/2006 a dále</i>
	<i>(EUR/ha)</i>	<i>(EUR/ha)</i>
Španělsko	1 123,95	476,25
Francie:		
- metropolitní území	971,73	411,75
- Francouzská Guayana	1 329,27	563,25
Řecko	1 323,96	561,00
Itálie	1 069,08	453,00
Portugalsko	1 070,85	453,75

Článek 81

Plochy

Pro každý produkující členský stát se stanovuje vnitrostátní základní plocha. Pro Francii se však stanovují dvě základní plochy. Základní plochy jsou následující:

Španělsko	104 973 ha
Francie	
– metropolitní území	19 190 ha
– Francouzská Guayana	4 190 ha
Řecko	20 333 ha
Itálie	219 588 ha
Portugalsko	24 667 ha.

2. Členský stát může základní plochu v souladu s objektivními kritérii rozdělit na základní podplochy.

Článek 82

Překročení plochy

1. Pokud v členském státě plocha věnovaná rýži v daném roce překročí základní plochu uvedenou v článku 81, je plocha na zemědělce, pro kterou je požadována podpora, v daném roce poměrně snížena.

2. Pokud členský stát rozdělí základní plochu nebo plochy na základní podplochy, uplatňuje se snížení podle odstavce 1 pouze na zemědělce v základních podplohách, kde byl jejich limit překročen. Snížení se provádí tehdy, když v dotyčném členském státě byly plochy v základních podplohách, které nedosáhly svého limitu, přerozděleny mezi základní podplochy, v nichž byl tento limit překročen.

KAPITOLA 4

PLATBA NA PLOCHU PRO OŘECHY

Článek 83

Podpora Společenství

1. Podpora Společenství se poskytuje zemědělcům, kteří produkují ořechy, za podmínek stanovených v této kapitole.

Ořechy zahrnují:

- mandle kódů KN 0802 11 a 0802 12;
- lískové oříšky kódů KN 0802 21 a 0802 22;
- vlašské ořechy kódů KN 0802 31 a 0802 32;
- pistácie kódů KN 0802 50;
- svatojánský chléb kódu 1212 10 10.

2. Členské státy mohou podporu rozlišit podle produktů nebo zvýšením či snížením vnitrostátních zaručených ploch stanovených podle čl. 84 odst. 3. Avšak v jednotlivých členských státech nesmí být celková výše podpory poskytnuté v daném roce vyšší než strop podle odst. 84 odst. 1.

Článek 84

Plochy

1. Členský stát poskytuje podporu Společenství v rámci stropu vypočítaného vynásobením počtu hektarů své vnitrostátní zaručené plochy, která je stanovena v odstavci 3, průměrnou částkou 120,75 EUR.

2. Stanovuje se maximální zaručená plocha ve výši 800 000 ha.

3. Maximální zaručená plocha podle odstavce 2 se rozděluje na následující vnitrostátní zaručené plochy: vnitrostátní zaručené plochy

Belgie	100 ha
Německo	1 500 ha
Francie	17 300 ha
Řecko	41 100 ha
Itálie	130 100 ha
Lucembursko	100 ha
Nizozemsko	100 ha
Rakousko	100 ha
Portugalsko	41 300 ha
Španělsko	568 200 ha
Spojené království	100 ha.

4. Členský stát může svou vnitrostátní zaručenou plochu rozdělit podle objektivních kritérií na podplochy, zejména na regionální úrovni nebo v souvislosti s produkcí.

Článek 85

Překročení podplochy

Pokud členský stát rozdělí svou vnitrostátní zaručenou plochu na základní podplochy a jedna nebo více základních podploh je překročena, je plocha na zemědělce, pro kterou je požadována podpora, v daném roce pro zemědělce v základních podplohách, kde byl jejich limit překročen, poměrně snížena. Snížení se provádí tehdy, když v dotyčném členském státě byly plochy v základních podplohách, které

nedosáhly svého limitu, přerozděleny mezi základní podplochy, v nichž byl tento limit překročen.

Článek 86

Podmínky způsobilosti

1. Výplata podpory Společenství je podmíněna zejména minimální velikostí pozemku a hustotou stromů.
2. Plochy, na něž se vztahují plány zlepšení ve smyslu čl. 14 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 1035/72 ze dne 18. května 1972 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou³⁰, se stanou způsobilými pro podporu podle tohoto režimu dne 1. ledna roku následujícího po roce, v němž plán zlepšení vypršel.
3. Členské státy mohou rozhodnout, že podporu Společenství budou dostávat pouze zemědělci, kteří jsou členy seskupení producentů uznávaných podle článků 11 nebo 14 nařízení (ES) č. 2200/96.
4. Pokud se použije ustanovení odstavce 3, mohou členské státy rozhodnout, že je podpora podle odstavce 1 vyplacena seskupení producentů ve prospěch jeho členů. Částka podpory, kterou přijme seskupení producentů, je vyplacena jeho členům. Členské státy však mohou seskupení producentů oprávnit, aby si jako náhradu za služby, které poskytují svým členům, odečetla z podpory Společenství částku ve výši 2 %.

Článek 87

Vnitrostátní podpora

1. Členské státy mohou navíc k podpoře Společenství poskytovat vnitrostátní podporu v maximální výši 120,75 EUR za hektar ročně.
2. Vnitrostátní podpora se vyplácí pouze pro plochy, které dostávají podporu Společenství.
3. Členské státy mohou rozhodnout, že vnitrostátní podporu budou dostávat pouze zemědělci, kteří jsou členy seskupení producentů uznávaných podle článků 11 nebo 14 nařízení (ES) č. 2200/96.

KAPITOLA 5

³⁰ Úř. věst. č. L 118, 20. 5. 1972, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1363/95 (Úř. věst. č. L 132, 16. 6. 1995, s. 8).

PODPORA PRO ENERGETICKÉ PLODINY

Článek 88

Podpora

Podpora ve výši 45 EUR za hektar ročně se poskytuje pro plochy oseté energetickými plodinami za podmínek stanovených v této kapitole.

Energetickými plodinami se rozumí plodiny dodávané v podstatě pro produkci následujících energetických produktů:

- produkty považované za biopaliva vyjmenovaná v čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 8. května 2003 o podpoře používání biopaliv nebo jiných obnovitelných paliv pro dopravu³¹;
- elektrická a termální energie vyrobená z biomasy.

Článek 89

Plochy

1. Stanovuje se maximální zaručená plocha ve výši 1 500 000 ha, pro kterou se může poskytovat podpora.

2. Pokud plocha, pro kterou je podpora požadována, překročí maximální zaručenou plochu, je plocha na zemědělce, pro kterou je požadována podpora, v daném roce poměrně snížena v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

Článek 90

Podmínky způsobilosti

Podpora se poskytuje pouze pro plochy, jejichž produkce je kryta smlouvou mezi zemědělcem a zpracovatelským průmyslem, s výjimkou případů, kdy zpracování provádí sám zemědělec ve svém zemědělském podniku.

Plochy, pro které bylo požadováno uplatnění režimu energetických plodin, se nesmí považovat za půdu vyňatou z produkce pro účely požadavku ohledně vynětí půdy z produkce podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 1251/1999 a čl. 54 odst. 2, čl. 63 odst. 2 a čl. 107 odst. 1 tohoto nařízení.

³¹ Úř. věst. č. L 123, 17. 5. 2003, s. 42.

Článek 91

Přezkum seznamu energetických plodin

Do článku 88 mohou být přidávány produkty nebo z něj mohou být produkty odebírány v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

Článek 92

Přezkum režimu energetických plodin

Nejpozději do 31. prosince 2006 předloží Komise Radě zprávu o uplatňování režimu, k níž jsou v případě potřeby přiloženy návrhy, které zohledňují provádění iniciativy EU o biopalivech.

KAPITOLA 6

PODPORA PRO ŠKROBOVÉ BRAMBORY

Článek 93

Podpora

Podpora se zřizuje pro zemědělce, kteří produkují brambory určené pro výrobu bramborového škrobu. Výše platby se vztahuje k množství brambor potřebných pro výrobu jedné tuny škrobu. Činí:

- 110,54 EUR pro hospodářský rok 2004/2005 a v případě použití článku 71;
- 66,32 EUR pro hospodářský rok 2005/2006 a dále.

Upravuje se podle obsahu škrobu v bramborách.

Článek 94

Podmínky

Podpora se poskytuje pouze pro brambory, jejichž množství je kryto pěstitelskou smlouvou mezi producentem brambor a výrobcem škrobu v rámci omezení kvóty přidělené takovému podniku v souladu s čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 1868/94.

KAPITOLA 7

PRÉMIE PRO MLÉČNÉ VÝROBKY A DODATEČNÁ PLATBA

Článek 95

Prémie pro mléčné výrobky

1. V letech 2004 až 2007 mají producenti mléka nárok na prémii pro mléčné výrobky. Poskytuje se za kalendářní rok, na zemědělský podnik a za tunu individuálního referenčního množství, pro které je možné získat prémii a které je k dispozici v zemědělském podniku.

2. Aniž je dotčen odstavec 3 a snížení v důsledku použití odstavce 4, individuální referenční množství pro mléko k dispozici v zemědělském podniku dne 31. března příslušného kalendářního roku, vyjádřené v tunách, se vynásobí:

- částkou 8,15 EUR/t za kalendářní rok 2004;
- částkou 16,31 EUR/t za kalendářní rok 2005;

částkou 24,49 EUR/t za kalendářní roky 2006 a 2007; a a v případě použití článku 70 pro následující kalendářní roky.

3. Individuální referenční množství, které je do dne 31. března příslušného kalendářního roku předmětem dočasných převodů v souladu s článkem 6 nařízení Rady (EHS) č. 3950/92 ze dne 28. prosince 1992, kterým se zavádí doplňková dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků³², nebo v souladu s článkem 16 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků³³, se považuje za množství, které je k dispozici v zemědělském podniku nabyvatele za daný kalendářní rok.

4. Pro účely použití odstavce 2, pokud dne 31. března některého kalendářního roku přesáhne součet veškerého individuálního referenčního množství v členském státě součet odpovídající celkovému množství daného členského státu podle přílohy I nařízení (EHS) č. 3950/92 pro dvanáctiměsíční období 1999/2000, podnikne dotyčný členský stát na základě objektivních kritérií potřebné kroky k odpovídajícímu snížení celkové výše individuálního referenčního množství způsobilého k přijetí premii na svém území.

Článek 96

Dodatečné platby

³² Úř. věst. č. L 405, 31. 12. 1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 572/2003 (Úř. věst. č. L 82, 29. 3. 2003, s. 20).

³³ Viz strana 123 v tomto čísle Úředního věstníku.

1. V letech 2004 až 2007 poskytují členské státy producentům na svém území roční dodatečné platby v rámci celkových částek podle odstavce 2. Tyto platby se provádějí podle objektivních kritérií a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se předcházelo narušování trhu a hospodářské soutěže. Kromě toho nejsou tyto platby spojeny s výkyvy tržních cen.

Doplatky k prémii se poskytují pouze jako doplněk prémie podle čl. 95 odst. 2.

2. Dodatečné platby: celkové částky vyjádřené v milionech EUR:

	2004	2005	2006 a 2007 ¹
Belgie	12,12	24,30	36,45
Dánsko	16,31	32,70	49,05
Německo	101,99	204,53	306,79
Řecko	2,31	4,63	6,94
Španělsko	20,38	40,86	61,29
Francie	88,70	177,89	266,84
Irsko	19,20	38,50	57,76
Itálie	36,34	72,89	109,33
Lucembursko	0,98	1,97	2,96
Nizozemsko	40,53	81,29	121,93
Rakousko	10,06	20,18	30,27
Portugalsko	6,85	13,74	20,62
Finsko	8,81	17,66	26,49
Švédsko	12,09	24,24	36,37
Spojené království	53,40	107,09	160,64

¹ A v případě použití článku 70 pro následující kalendářní roky.

Článek 97

Definice

Pro účely této kapitoly se použije definice výrazu „producent“ stanovená v článku 5 nařízení (ES) č. 1788/2003.

KAPITOLA 8

SPECIFICKÁ REGIONÁLNÍ PODPORA PRO PLODINY NA ORNÉ PŮDĚ

Článek 98

Podpora

V případě použití článku 70 ve Finsku a Švédsku severně od 62. rovnoběžky a v některých přilehlých oblastech, které jsou postiženy srovnatelnými klimatickými podmínkami, v jejichž důsledku je zemědělská činnost obzvláště obtížná, dostávají zemědělci, kteří produkují obiloviny, olejnatá semena, lněná semena a len a konopí pěstované na vlákno, specifickou podporu ve výši 24 EUR/t vynásobenou výnosem stanoveným v regionalizačním plánu pro dotyčný region v rámci stropu, který stanoví Komise v souladu s čl. 64 odst. 2 a který odpovídá složce této podpory ve stropu podle článku 41.

Pokud celková výše požadované podpory přesáhne stanovený strop, je podpora na zemědělce v daném roce poměrně krácena.

KAPITOLA 9

PODPORA PRO OSIVO

Článek 99

Podpora

1. V případě použití článku 70 poskytují členské státy roční podpory stanovené v příloze XI pro produkci základního nebo certifikovaného osiva jednoho či více druhů uvedených v příloze XI.
2. Je-li pro plochu přijatou pro certifikaci, pro níž je požadována podpora pro osivo, podána rovněž žádost o podporu v rámci režimu jednotné platby, krátí se výše podpory pro osivo s výjimkou odrůd uvedených v příloze XI bodech 1 a 2, minimálně však na nulu, o výši podpory v rámci režimu jednotné platby, která má být pro dotyčnou plochu poskytnuta v daném roce.
3. Výše požadované podpory nesmí přesáhnout strop, který stanoví Komise v souladu s čl. 64 odst. 2 a který odpovídá složce podpory pro osiva pro příslušné odrůdy ve vnitrostátním stropu podle článku 41.

Pokud celková výše požadované podpory přesáhne stanovený strop, je podpora na zemědělce v daném roce poměrně krácena.

4. Odrůdy *Cannabis sativa* L., pro něž lze vyplácet podporu stanovenou v tomto článku, se určí v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

KAPITOLA 10

PLATBA NA PLOCHU PRO PLODINY NA ORNÉ PŮDĚ

Článek 100

Oblast působnosti a definice

1. V případě použití článku 66 poskytují členské státy za podmínek stanovených v této kapitole zemědělcům, kteří produkují plodiny na orné půdě, podporu zvolenou dotyčným členským státem v souladu s tímto článkem, pokud není stanoveno jinak.
2. Pro účely této kapitoly
 - trvá hospodářský rok od 1. července do 30. června;
 - se „plodinami na orné půdě“ rozumí plodiny na orné půdě uvedené v příloze IX.
3. Členské státy, v nichž kukuřice není tradiční plodinou, mohou stanovit, že pro silážní píci lze poskytovat platby na plochu pro plodiny na orné půdě na základě stejných podmínek, jako jsou podmínky použitelné pro plodiny na orné půdě.

Článek 101

Základní plocha

Platba na plochu je stanovena na základě platby na hektar a je rozlišována podle regionů.

Platba na plochu se poskytuje pro plochu, která je určena pro plodiny na orné půdě nebo podléhá vynětí z produkce podle článku 107 tohoto nařízení a která nepřesahuje celkový počet hektarů regionální základní plochy nebo ploch stanovených v příloze VI nařízení Komise (ES) č. 2316/1999³⁴ s přihlédnutím k nařízení (ES) č. 1017/94.

Výrazem „region“ se podle volby dotyčného členského státu rozumí členský stát nebo region členského státu. V případě použití článku 66 tohoto nařízení se plocha či

³⁴ Nařízení Komise (ES) č. 2316/1999 ze dne 22. října 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1251/1999 o režimu podpor pro producenty některých plodin na orné půdě (Úř. věst. č. L 280, 30. 10. 1999, s. 43). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1035/2003 (Úř. věst. č. L 150, 18. 6. 2003, s. 24).

plochy stanovené v příloze VI nařízení (ES) č. 2316/1999 sníží o počet hektarů, který odpovídá nárokům při vynětí půdy z produkce stanoveným v souladu s článkem 53 a čl. 63 odst. 2 tohoto nařízení v dotyčném regionu.

Článek 102

Překročení základních ploch a stropu

1. Pokud součet ploch, pro něž je požadována platba v rámci režimu plodin na orné půdě, včetně vynětí půdy z produkce stanovené v rámci tohoto režimu při použití článku 71, překračuje základní plochu, je způsobilá plocha na zemědělce poměrně snížena pro všechny platby poskytované podle tohoto nařízení v dotyčném regionu v průběhu téhož hospodářského roku.
2. Součet požadovaných plateb nesmí být vyšší než strop, který stanoví Komise v souladu s čl. 64 odst. 2. Pokud celková výše požadované podpory přesáhne stanovený strop, je podpora na zemědělce v daném roce poměrně krácena.
3. V případě použití článku 71 se při výpočtu ploch, pro něž je požadována platba, berou v úvahu i plochy, které nejsou předmětem žádosti o platbu podle této kapitoly, ale použijí se k doložení žádosti o podporu podle kapitoly 12.
4. Pokud členský stát stanoví, že pro silážní píce lze poskytovat platby na plochu pro plodiny na orné půdě, musí být vymezena samostatná základní plocha. Jestliže není základní plocha pro plodiny na orné půdě nebo silážní píce v daném hospodářském roce dosažena, je zůstatek hektarů přidělen pro stejný hospodářský rok odpovídající základní ploše.
5. Pokud se členský stát rozhodl, že zřídí jednu nebo více vnitrostátních základních ploch, může každou vnitrostátní základní plochu rozdělit podle objektivních kritérií, které definuje dotyčný členský stát, na základní podplochy.

Pro účely použití tohoto odstavce se základní plochy „Secano” a „Regadio” považují za vnitrostátní základní plochy.

Pokud dojde k překročení vnitrostátní základní plochy, může dotyčný členský stát v souladu s objektivními kritérii soustředit použitelné opatření podle odstavce 1 zcela nebo částečně na základní podplochy, u kterých bylo překročení zaznamenáno.

Členské státy, které se rozhodly použít možnosti uvedené v tomto odstavci, oznámí zemědělcům a Komisi nejpozději 15. září svá rozhodnutí a předloží příslušná prováděcí pravidla.

Článek 103

Regionalizační plán

Použije se regionalizační plán, který členské státy vypracují v souladu s článkem 3 nařízení (ES) č. 1251/1999.

Regionalizační plán může být v souladu s objektivními kritérii posouzen dotyčným členským státem na žádost Komise nebo z podnětu uvedeného členského státu.

Článek 104

Základní částka

1. Základní platba se vypočítá vynásobením základní částky za tunu průměrným výnosem obilovin, který je stanoven v regionalizačním plánu pro dotyčný region.
2. Výpočet uvedený v odstavci 1 se provádí pomocí průměrného výnosu obilovin. Pokud se však kukuřice zpracovává samostatně, použije se pro kukuřici výnos kukuřice, a pro obiloviny, olejnatá semena, lněná semena a len a konopí pěstované na vlákno výnos obilovin jiných než kukuřice.
3. Základní částka pro plodiny na orné půdě a v případě použití článku 71 pro vynětí půdy z produkce je pro hospodářský rok 2005/2006 a dále stanovena ve výši 63,00 EUR/t.

Článek 105

Příplatek pro pšenici tvrdou

1. Pro plochy, které jsou v tradičních produkčních oblastech uvedených v příloze X určené pro pšenici tvrdou, se platí příplatek k platbě na plochu ve výši:

291 EUR/ha za hospodářský rok 2005/2006, 285 EUR/ha za hospodářský rok 2006/2007 a dále, do této maximální výše:

Řecko	617 000 ha
Španělsko	594 000 ha
Francie	208 000 ha
Itálie	1 646 000 ha
Rakousko	7 000 ha
Portugalsko	118 000 ha.

Pokud je celkový součet ploch, pro něž je příplatek k platbě na plochu žádán, v průběhu hospodářského roku vyšší než uvedené maximální výše, sníží se poměrně plocha na producenta, kterému může být příplatek vyplacen.

Avšak v rámci těchto maximálních výší na členský stát stanovených v odstavci 1 mohou členské státy podle rozsahu produkce pšenice tvrdé v rozmezí let 1993 až 1997 rozdělovat plochy označené v uvedeném odstavci mezi produkční oblasti podle přílohy X nebo v případě potřeby mezi produkční regiony regionalizačního plánu. Pokud je za těchto podmínek celkový součet ploch v regionu, pro které je příplatek k platbě na plochu žádán, vyšší než odpovídající regionální omezení v průběhu hospodářského roku, sníží se poměrně plocha na producenta v produkčním regionu, pro který může být příplatek vyplacen. Snížení se provede, jestliže byly v rámci členského státu plochy z regionů, které nedosáhly regionálních omezení, přerozděleny do regionů, ve kterých byly tyto maximální výše překročeny.

3. V regionech, kde je produkce pšenice tvrdé dobře zavedena, s výjimkou regionů uvedených v příloze X, se poskytuje pro hospodářský rok 2005/2006 zvláštní podpora ve výši 46 EUR/ha v mezích následujícího počtu hektarů:

Německo	10 000 ha
Španělsko	4 000 ha
Francie	50 000 ha
Itálie	4 000 ha
Spojené království	5 000 ha.

Článek 106

Len a konopí

Pro len a konopí pěstované na vlákno se platba na plochu uskutečňuje v závislosti na okolnostech pouze tehdy, když je uzavřena smlouva či závazek ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1673/2000.

Platba na plochu pro konopí pěstované na vlákno se rovněž uskutečňuje za podmínek stanovených v článku 52.

Článek 107

Vynětí půdy z produkce

1. V případě použití článku 71 se na zemědělce žádající o platbu na plochu vztahuje závazek vyjmout z produkce část půdy jejich zemědělských podniků a za tento závazek mají dostat vyrovnávací platbu.

2. Závazek vyjmout půdu z produkce, který se týká každého zemědělce žádajícího o platby na plochu, je stanoven jako poměr jeho plochy určené pro plodiny na orné půdě, pro kterou je požadavek vznášen, a půdy vyňaté z produkce podle této kapitoly.

Základní sazba povinného vynětí půdy z produkce je pro hospodářské roky 2005/2006 a 2006/2007 stanovena ve výši 10 %.

3. Půda vyňatá z produkce může být použita:

- pro produkci materiálů pro výrobu produktů ve Společenství, které nejsou primárně určeny k lidské spotřebě ani ke spotřebě zvířat za předpokladu, že jsou uplatňovány účinné kontrolní systémy;
- pro pěstování luskovin v zemědělském podniku, který je v souvislosti s celou svou produkcí spravován v souladu se závazky stanovenými v nařízení (EHS) č. 2092/91.

Členské státy jsou oprávněny poskytnout státní podporu až do výše 50 % nákladů spojených se zavedením víceletých plodin určených pro produkci biomasy na půdě vyňaté z produkce.

4. Množství vedlejších produktů pro krmné nebo potravinářské účely, které jsou k dispozici v důsledku pěstování olejnatých semen na půdě vyňaté z produkce podle odst. 3 první odrážky, se zohledňuje za účelem dodržování limitu ve výši 1 milionu tun podle odst. 56 odst. 3.

5. Jsou-li stanoveny rozdílné výnosy pro zavlažovanou a nezavlažovanou půdu, použije se platba pro nezavlažovanou půdu vyňatou z produkce.

6. Zemědělcům může být poskytnuta platba za půdu dobrovolně vyňatou z produkce, která převyšuje jejich závazek. Členské státy umožní zemědělcům, aby vyňali z produkce alespoň 10 % ploch pro plodiny na orné půdě, pro které je žádost o platbu podána a které se vyjímají z produkce podle tohoto článku. Členský stát může stanovit vyšší procenta s přihlédnutím ke specifickým situacím a pokud zajistí dostatečné využití zemědělské půdy.

V případě použití článku 66 se tento odstavec použije v souladu s prováděcími pravidly, která přijme Komise v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

7. Zemědělci, kteří žádají o platbu pro plochu, která není větší než plocha, již by bylo na základě výnosů stanovených pro daný region třeba pro vypěstování 92 tun obilovin, nejsou povinni vyjmout půdu z produkce. Na tyto zemědělce se použije odstavec 6.

8. Aniž je dotčen článek 108, plochy:

- vyňaté z produkce podle agroenvironmentálních opatření (články 22 až 24 nařízení Rady (ES) č. 1257/1999), které nejsou využívány pro zemědělské účely, ani pro žádné lukrativní účely s výjimkou těch, které byly schváleny pro ostatní půdu vyňatou z produkce podle tohoto nařízení; nebo

– zalesněné v rámci zalesňování (článek 31 nařízení (ES) č. 1257/1999)

mohou být v důsledku žádosti podané po 28. červnu 1995 považovány pro účely požadavku na vynětí půdy z produkce, stanoveného v odstavci 1, za vyňaté z produkce až do výše limitu pro jeden zemědělský podnik, který může být stanoven dotyčným členským státem. Takový limit je stanoven pouze v rozsahu nezbytném pro to, aby nebyla neúměrná částka z dostupného rozpočtu pro dotyčný režim soustředěna v malém počtu zemědělských podniků.

Pro tyto plochy se však neposkytuje platba na plochu blíže určená v článku 104 tohoto nařízení a podpora poskytovaná podle čl. 24 odst. 1 nebo čl. 31 odst. 1 druhé odrážky nařízení (ES) č. 1257/1999 se omezuje na částku rovnající se nejvýše platbě na plochu za vynětí půdy z produkce, blíže určené v článku 104 tohoto nařízení.

Členské státy mohou rozhodnout, že režim uvedený v tomto odstavci nepoužijí pro nového žadatele v regionu, v němž existuje trvalé riziko, že bude regionální základní plocha výrazně překročena.

9. Plochy vyňaté z produkce mají rozlohu minimálně 0,1 ha a jsou minimálně 10 metrů široké. Z řádně odůvodněných ekologických důvodů mohou členské státy akceptovat plochy, které jsou alespoň 5 metrů široké a mají rozlohu 0,05 ha.

Článek 108

Způsobilá půda

Žádosti o platby se nesmějí podávat pro půdu, která byla k datu stanovenému pro podání žádostí o podporu pro rok 2003 stálou pastvinou, byla osázena trvalými kulturami nebo stromy nebo byla využívána pro nezemědělské účely.

Členské státy se mohou na základě pravidel, která budou stanovena v souladu s postupem čl. 144 odst. 2, odchýlit od prvního pododstavce tohoto článku, pokud podniknou kroky, aby zabránily výraznému zvýšení celkové zemědělské plochy, pro niž lze obdržet platby.

Článek 109

Výsev a žádost

Nárok na platbu na plochu má zemědělec, který provedl výsev nejpozději do 31. května předcházejícího příslušné sklizni a nejpozději do 15. května podal žádost.

Článek 110

Prováděcí pravidla

Prováděcí pravidla k této kapitole se stanoví v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2, a zejména:

- pravidla pro zřizování a správy základních ploch;
- pravidla pro sestavení produkčních regionalizačních plánů;
- pravidla pro silážní píce;
- pravidla pro poskytování platby na plochu;
- pravidla týkající se minimální plochy, pro niž lze poskytovat platbu; tato pravidla zohlední zejména požadavky kontroly a požadované účinnosti zavedeného režimu;
- pravidla o určení způsobilosti pro příplatek k platbě na plochu pro pšenici tvrdou a o určení podmínek způsobilosti pro zvláštní podporu, a zejména o určení regionů, jež mají být vzaty v úvahu;
- pravidla týkající se vynětí půdy z produkce, a zejména týkající se čl. 107 odst. 3; tyto podmínky mohou definovat krmné luskoviny, které se mohou pěstovat na půdě vyňaté z produkce, a pokud jde o odstavec 1 první odrážku uvedeného odstavce, mohou zahrnovat pěstování plodin bez náhrady.

Stejným postupem může Komise:

- buď podmínit poskytování plateb tím, že bude použito
 - i) specifické osivo;
 - ii) certifikované osivo pro pšenici tvrdou a len a konopí pěstované na vlákno;
 - iii) některé odrůdy pro olejnatá semena, pšenici tvrdou, lněná semena a len a konopí pěstované na vlákno;
- nebo umožnit členským státům, aby podmínily poskytnutí plateb těmito podmínkami;
- umožnit, aby se termíny uvedené v článku 109 pro určité oblasti upravily, pokud výjimečné klimatické podmínky znemožňují jejich dodržování.

KAPITOLA 11

PRÉMIE NA SKOPOVÉ A KOZÍ MASO

Článek 111

Oblast působnosti

V případě použití článku 67 poskytují členské státy zemědělcům, kteří chovají ovce a kozy, roční prémie nebo dodatečné platby za podmínek stanovených v této kapitole, pokud není stanoveno jinak.

Článek 112

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „bahnicí“ každá samice z druhu ovcí, která již alespoň jednou rodila nebo dosáhla věku nejméně jednoho roku;
- b) „kozou“ každá samice z druhu koz, která již alespoň jednou rodila nebo dosáhla věku nejméně jednoho roku.

Článek 113

Prémie na bahnice a kozy

1. Zemědělci chovajícímu ve svém zemědělském podniku bahnice může být na základě žádosti poskytnuta prémie na chov bahnic (dále jen „prémie na bahnice“).

2. Zemědělci chovajícímu ve svém zemědělském podniku kozy může být na základě žádosti poskytnuta prémie na chov koz (dále jen „prémie na kozy“). Tato prémie se poskytuje zemědělcům ve vybraných oblastech, ve kterých produkce splňuje tato dvě kritéria:

- a) chov koz je zaměřen zejména na produkci kozího masa;
- b) metody chovu koz a ovcí jsou podobné.

Seznam těchto oblastí se stanoví v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.

3. Prémie na bahnice a prémie na kozy se poskytuje formou roční platby na zvíře způsobilé pro prémii, na kalendářní rok a na zemědělce v rámci individuálních stropů. Minimální počet zvířat, pro který se podává žádost o prémii, stanoví členský stát. Toto minimum musí být nejméně 10 a nejvýše 50.

4. Výše prémie na bahnici činí 21 EUR. Pro zemědělce uvádějící na trh ovčí mléko nebo výrobky z ovčího mléka však výše prémie na bahnici činí 16,8 EUR.

5. Výše prémie na kozu činí 16,8 EUR.

Článek 114

Doplňková prémie

1. Doplňková prémie se vyplácí zemědělcům v oblastech, ve kterých chov ovcí a koz představuje tradiční činnost nebo významně přispívá k hospodářství na venkově. Tyto oblasti určují členské státy. V každém případě se doplňková prémie poskytuje pouze zemědělci, jehož zemědělský podnik leží nejméně z 50 % své plochy užívané k zemědělským účelům ve znevýhodněných oblastech vymezených nařízením (ES) č. 1257/1999.
2. Doplňková prémie se poskytuje také zemědělci, který provádí sezónní přesun zvířat na jiné pastviny, a to za předpokladu, že:
 - a) nejméně 90 % zvířat, pro která byla podána žádost o prémii, se pase nejméně 90 po sobě jdoucích dnů v oblasti způsobilé pro prémie podle odstavce 1; a
 - b) zemědělský podnik leží v přesně vymezené zeměpisné oblasti, pro kterou členský stát stanovil, že sezónní přesun zvířat na jiné pastviny je tradiční metodou chovu ovcí a/nebo koz a že tento přesun zvířat je nezbytný kvůli nedostatku píce v době, kdy k přesunu dochází.
3. Výše doplňkové prémie je stanovena na 7 EUR na bahnici a na kozu. Doplňková prémie se poskytuje za stejných podmínek, jako jsou podmínky stanovené pro poskytování prémie na bahnice a prémie na kozy.

Článek 115

Společná ustanovení

1. Prémie se vyplácí oprávněným zemědělcům na základě počtu bahnic a/nebo koz, které chovají ve svém zemědělském podniku po minimální dobu, která bude stanovena v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2.
2. Jakmile se stane použitelným nařízení obsahující nová pravidla označování a evidence ovcí a koz, musí být zvíře podle těchto pravidel označeno a evidováno, aby na něj mohla být prémie vyplacena.

Článek 116

Individuální limity

1. Od 1. ledna 2005 se individuální strop každého zemědělce podle čl. 113 odst. 3 rovná počtu nároků na prémii, které příslušely zemědělci k 31. prosinci 2004 podle příslušných pravidel Společenství.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, jejichž cílem je zajistit, aby součet nároků na prémii na jejich území nepřekročila vnitrostátní stropy stanovené v odstavci 4 a aby byly zachovány vnitrostátní rezervy uvedené v článku 118.

3. Nároky na prémii, které byly odejmuty na základě opatření přijatého podle odstavce 2, zanikají.

4. Uplatňují se následující stropy:

Členský stát	Nároky (x 1 000)
Belgie	70
Dánsko	104
Německo	2 432
Řecko	11 023
Španělsko	19 580
Francie	7 842
Irsko	4 956
Itálie	9 575
Lucembursko	4
Nizozemsko	930
Rakousko	206
Portugalsko ¹	2 690
Finsko	80
Švédsko	180
Spojené království	19 492
Celkem	79 164

¹ Bude upraveno po ukončení použitelnosti nařízení (ES) č. 1017/94.

Článek 117

Převod nároků na prémii

1. Pokud zemědělec prodá nebo jiným způsobem převede svůj zemědělský podnik, může všechny své nároky na prémii převést na osobu, která tento zemědělský podnik převezme.

2. Zemědělec může rovněž zcela nebo zčásti převést své nároky na jiné zemědělce, aniž by převedl svůj zemědělský podnik.

V případě převodu nároků bez převodu zemědělského podniku se část převáděných nároků na prémii, nejvýše 15 %, postoupí bez vyrovnání do vnitrostátní rezervy členského státu, na jehož území se daný zemědělský podnik nachází, aby mohla být bezúplatně znovu rozdělena.

Členské státy mohou nabývat nároky na prémii od zemědělců, kteří dobrovolně souhlasí s úplným nebo částečným postoupením svých nároků. V tomto případě lze takto nabyté nároky zemědělcům uhradit buď z vnitrostátních rozpočtů, nebo způsobem stanoveným v čl. 119 odst. 2 páté odrážce.

Odchylně od odstavce 1 a v řádně odůvodněných případech mohou členské státy stanovit, že v případě prodeje nebo jiného převodu zemědělského podniku se převod nároků uskuteční prostřednictvím vnitrostátní rezervy.

3. Členské státy mohou přijmout nezbytná opatření, aby zabránily převodu nároků na prémii vně citlivých oblastí nebo regionů, ve kterých je chov ovcí obzvláště důležitý pro místní hospodářství.

4. Členské státy mohou povolit, aby před jimi stanoveným dnem docházelo k dočasnému převodu té části nároků na prémii, kterou zemědělec, jemuž tyto nároky přísluší, nemá v úmyslu využít.

Článek 118

Vnitrostátní rezerva

1. Každý členský stát spravuje vnitrostátní rezervu nároků na prémii.

2. Všechny nároky na prémii odejmuté podle čl. 117 odst. 2 nebo jiných ustanovení Společenství se začlení do vnitrostátní rezervy.

3. Členské státy mohou přidělovat nároky na prémii zemědělcům v rámci mezi svých vnitrostátních rezerv. Při přidělování nároků dávají přednost zejména začínajícím zemědělcům, mladým zemědělcům a jiným prioritním zemědělcům.

Článek 119

Dodatkové platby

1. V případě použití článku 71 provádějí členské státy každoročně dodatkové platby ve výši celkových částek stanovených v odstavci 3 tohoto článku.

Členské státy mohou rozhodnout, že celkové částky stanovené v odstavci 3 tohoto článku doplní tak, že sníží výši plateb uvedených v článku 113. Snížení výše plateb, které lze provést na regionální úrovni, nesmí přesáhnout jedno euro.

Platby se poskytují každoročně na základě objektivních kritérií, zahrnujících zejména příslušné výrobní struktury a podmínky, a současně takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení s producenty a aby se předcházelo narušování trhu a hospodářské soutěže. Kromě toho tyto platby nesmějí záviset na výkyvech tržních cen. Mohou se poskytovat na regionální úrovni.

2. Platby mohou zahrnovat zejména tyto položky:

- platby zemědělcům zabývajícím se určitými typy produkce zaměřenými zejména na jakost, které jsou významné pro místní hospodářství nebo ochranu životního prostředí;
- navýšení prémie stanovené v článku 113. Dodatkové částky mohou být podmíněny splněním požadavků na hustotu stáda, které určí členský stát podle místních podmínek;
- podpory restrukturalizace zemědělských podniků zemědělců nebo rozvoje seskupení zemědělců;
- platby na plochu poskytované zemědělcům a vypočítané na hektar půdy s pícninami, kterou má zemědělec k dispozici během dotyčného kalendářního roku a pro kterou nejsou za stejný rok požadovány žádné platby v rámci režimu podpor pro zemědělce produkující některé plodiny na orné půdě, v rámci režimu podpor pro sušená krmiva, jakož i v rámci režimů podpor Společenství pro jiné trvalé kultury nebo zahradnické plodiny;
- platby zemědělcům, kteří dobrovolně postoupí své nároky podle čl. 117 odst. 2;
- podpory na zlepšování a racionalizaci zpracování skopového a kozího masa a jeho uvádění na trh.

3. Uplatňují se následující celkové částky:

(Vyjádřeno v tisících eur)

Belgie	64
Dánsko	79
Německo	1 793
Řecko	8 767
Španělsko	18 827

Francie	7 083
Irsko	4 875
Itálie	6 920
Lucembursko	4
Nizozemsko	743
Rakousko	185
Portugalsko	2 275
Finsko	61
Švédsko	162
Spojené království	20 162

Článek 120

Stropy

Celková částka žádaných premií nebo dodatečných plateb nepřekročí strop, který stanoví Komise v souladu s čl. 64 odst. 2.

Pokud celková výše požadované podpory přesáhne stanovený strop, je podpora na zemědělce v daném roce poměrně krácena.

KAPITOLA 12

PRÉMIE NA HOVĚZÍ A TELECÍ MASO

Článek 121

Oblast působnosti

V případě použití článku 68 poskytují členské státy za podmínek stanovených v této kapitole podporu či podpory vybrané dotyčným členským státem v souladu s uvedeným článkem, pokud není stanoveno jinak.

Článek 122

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „regionem“ členský stát nebo region uvnitř členského státu na základě výběru dotyčného členského státu;
- b) „býkem“ nevykastrovaný skot samčího pohlaví;
- c) „volem“ vykastrovaný skot samčího pohlaví;
- d) „krávou bez tržní produkce mléka“ kráva masného plemene nebo kráva křížená s masným plemenem, určená k produkci masných telat;
- e) „jalovicí“ skot samičího pohlaví od osmi měsíců věku, který se ještě neotelil.

Článek 123

Zvláštní prémie

1. Zemědělec, který chová ve svém zemědělském podniku skot, může na základě žádosti získat právo na zvláštní prémii. Tato prémie se poskytuje každoročně pro kalendářní rok a zemědělský podnik v rámci regionálních stropů pro maximálně 90 zvířat každé věkové třídy stanovené v odstavci 2.
2. Zvláštní prémie se poskytuje pouze:
 - a) jednou v životě každého býka od devíti měsíců věku, nebo
 - b) dvakrát v životě každého vola:
 - poprvé v devíti měsících věku,
 - podruhé po dovršení 21 měsíců věku.
3. Aby vzniklo právo na zvláštní prémii, musí být splněny tyto požadavky:
 - a) každé zvíře, pro které byla podána žádost o podporu, zemědělec chová na výkrm během doby, která má být stanovena;
 - b) každé zvíře má až do porážky nebo do vývozu zvířecí pas podle článku 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES)

č. 820/97³⁵, který obsahuje veškeré důležité informace o jeho statutu, pokud jde o prémie, nebo pokud pas není k dispozici, jiný rovnocenný správní doklad.

4. Pokud v příslušném regionu celkový počet býků od devíti měsíců věku a volů od devíti do dvaceti měsíců věku, pro které byla podána žádost o prémie a kteří splňují podmínky pro poskytnutí zvláštní prémie, překračuje regionální strop stanovený v odstavci 8, počet všech zvířat na zemědělce během dotyčného roku, na které se vztahuje poskytnutí prémie podle odst. 2 písm. a) a b), se poměrně sníží.

Pro účely tohoto článku se „regionálním stropem“ rozumí počet zvířat, která mají právo na zvláštní prémie v některém regionu a pro kalendářní rok.

5. Odchylně od odstavců 1 a 4 mohou členské státy:

- na základě objektivních kritérií, která jsou součástí politiky rozvoje venkova, a pouze pod podmínkou, že vezmou v úvahu ekologické aspekty jakož i aspekty zaměstnanosti, změnit nebo zrušit omezení 90 kusů skotu na zemědělský podnik a věkovou třídu; a
- pokud se rozhodnou použít odstavec 4 takovým způsobem, aby dosáhly požadované úrovně snížení a vyhověly tak příslušnému regionálnímu stropu, aniž by taková snížení uplatnily pro malé zemědělce, kteří pro příslušný rok nepředložili žádost o zvláštní prémie na více než nejnižší počet zvířat stanovený dotyčným členským státem.

6. Členské státy mohou rozhodnout o poskytnutí zvláštní prémie v době porážky. V tomto případě je kritérium věku býků podle odst. 2 písm. a) nahrazeno kritériem hmotnosti jatečně upraveného těla nejméně 185 kilogramů.

Prémie se vyplácí nebo převádí na zemědělce.

Spojené království je oprávněné použít v Severním Irsku jiný režim pro poskytování zvláštní prémie než režim, který používá na zbytku svého území.

7. Výše zvláštní prémie se stanoví:

- a) 210 EUR na způsobilého býka:
- b) 150 EUR na způsobilého vola a věkovou třídu.

8. Uplatňují se následující regionální stropy:

Belgie	235 149
Dánsko	277 110
Německo	1 782 700

³⁵ Úř. věst. č. L 204, 11. 8. 2000, s. 1.

Řecko	143 134
Španělsko	713 999 ¹
Francie	1 754 732 ²
Irsko	1 077 458
Itálie	598 746
Lucembursko	18 962
Nizozemsko	157 932
Rakousko	373 400
Portugalsko	175 075 ^{3,4}
Finsko	250 000
Švédsko	250 000
Spojené království	1 419 811 ⁵

¹ Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1454/2001.

² Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1452/2001.

³ Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1453/2001.

⁴ Bude upraveno po ukončení použitelnosti nařízení (ES) č. 1017/94.

⁵ Tento strop se dočasně zvyšuje o 100 000 na 1 519 811, dokud se nebudou moci vyvážet živá zvířata mladší šesti měsíců.

Článek 124

Prémie na porážky mimo sezónu

1. V případě použití článku 71, pokud v členském státě:
 - a) počet volů poražených během příslušného roku překročí 60 % celkových ročních porážek skotu samčího pohlaví; a
 - b) počet volů poražených během období od 1. září do 30. listopadu příslušného roku překročí 35 % celkového počtu poražených volů;

mají zemědělci na základě žádosti právo na doplňkovou prémii (prémie na porážky mimo sezónu) ke zvláštní prémii. Pokud však Irsko nebo Severní Irsko dosáhnou obou uvedených zaváděcích sazeb, použije se prémie v Irsku a v Severním Irsku.

Pro použití tohoto článku ve Spojeném království je Severní Irsko považováno za samostatnou jednotku.

2. Výše této prémie se stanoví na:

- 72,45 EUR na zvíře poražené během prvních 15 týdnů v příslušném roce;
- 54,34 EUR na zvíře poražené během 16. a 17. týdne v příslušném roce,
- 36,23 EUR na zvíře poražené během 18. až 21. týdne v příslušném roce, a
- 18,11 EUR na zvíře poražené během 22. a 23. týdne v příslušném roce.

3. Pokud není s ohledem na předposlední větu odstavce 1 dosažena sazba uvedená v odst. 1 písm. b), mohou členské státy, jejichž zemědělci měli právo na prémii na porážky mimo sezónu, rozhodnout o poskytnutí této premie ve výši 60 % částek stanovených v odstavci 2.

V tomto případě dotyčný členský stát:

- a) může rozhodnout o poskytnutí této premie pouze pro první dvě nebo tři uvedená období;
- b) zaručí, aby toto opatření bylo vzhledem k témuž rozpočtovému roku finančně neutrální, a za tímto účelem sníží:
 - pro druhou věkovou třídu částku zvláštní premie na voly, která je v dotyčném členském státě poskytována; a/nebo
 - dodatečné platby stanovené v oddíle 2 a informuje Komisi o opatřeních, kterými snížení provedl.

Pro použití tohoto opatření se Irsko a Severní Irsko považují pro výpočet sazby podle odst. 1 písm. a) a v důsledku toho i pro právo na tuto premii za jednu jednotku.

4. Aby bylo možné stanovit, zda došlo k překročení procentní sazby podle tohoto článku, zohlední se porážky uskutečněné během druhého roku před rokem, ve kterém bylo poraženo zvíře, které má právo na premii.

Článek 125

Prémie na krávy bez tržní produkce mléka

1. Zemědělec, který chová ve svém zemědělském podniku krávy bez tržní produkce mléka, může mít na základě žádosti právo na poskytnutí premie na zachování chovu krav bez tržní produkce mléka (prémie na krávy bez tržní produkce mléka). Tato premie se poskytuje každoročně pro kalendářní rok a zemědělský podnik v rámci individuálních stropů.

2. Prémie na krávy bez tržní produkce mléka se poskytuje každému zemědělci:

- a) který během 12 měsíců ode dne podání žádosti nedodává mléko ani mléčné výrobky ze svého zemědělského podniku.

Přímá dodávka mléka nebo mléčných výrobků ze zemědělského podniku spotřebiteli však nevylučuje poskytnutí prémie;

- b) který dodává mléko nebo mléčné výrobky, jejichž celkové individuální referenční množství podle článku 4 nařízení (EHS) č. 3950/92 nepřesahuje 120 000 kilogramů. Členské státy však mohou na základě objektivních kritérií, která samy stanoví, rozhodnout o změně nebo zrušení tohoto množství omezení,

pokud uvedený zemědělec chová během nejméně šesti po sobě jdoucích měsíců ode dne podání žádosti o prémie nejméně 60 % krav bez tržní produkce mléka a nejvýše 40 % jalovic z celkového množství zvířat, pro která žádá o prémie.

Za účelem stanovit počet způsobilých zvířat podle odst. 2 prvního pododstavce písm. a) a b) tohoto článku by se mělo určit na základě individuálního referenčního množství příjemce ve smyslu čl. 95 odst. 2 a průměrné produkce mléka, zda se jedná o krávy bez tržní produkce mléka nebo o dojnice.

3. Právo na prémie každého zemědělce je omezeno individuálním stropem podle článku 126.

4. Na způsobilé zvíře se výše prémie stanoví na 200 EUR.

5. V případě použití čl. 68 písm. a) bodu i) mohou členské státy poskytnout dodatečnou vnitrostátní prémie na krávy bez tržní produkce mléka až do výše 50 EUR na zvíře, pokud to nezpůsobí diskriminaci mezi chovateli příslušného členského státu.

Pokud jde o zemědělské podniky v regionech podle článku 3 a 6 nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech³⁶, je prvních 24,15 EUR na zvíře této dodatečné prémie financováno záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF).

Pokud jde o zemědělské podniky na území členského státu, záruční sekce EZOZF celkově financuje dodatečnou prémie v případě, že se v dotyčném členském státě celkový počet skotu vyznačuje vysokým podílem krav bez tržní produkce mléka, které představují nejméně 30 % z celkového množství krav, a nejméně 30 % poraženého skotu samčího pohlaví patří do tříd zmasilosti S a E. Jakékoli překročení této procentní sazby se stanovuje na základě průměru dvou let předcházejících rok, na který je prémie poskytnuta.

6. Pro použití tohoto článku se zohledňují pouze jalovice masných plemen nebo jalovice křížené s masným plemenem, určené k produkci masných telat.

Článek 126

Individuální strop pro krávy bez tržní produkce mléka

³⁶ Úř. věst. č. L 161, 26. 6. 1999, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1105/2003 (Úř. věst. č. L 158, 27. 6. 2003, s. 3).

1. Podpora se poskytuje každému zemědělci, který chová krávy bez tržní produkce mléka v mezích individuálních stropů stanovených při použití článku 7 nařízení (ES) č. 1254/1999.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, jejichž cílem je zajistit, aby celková výše práv na prémii na jejich území nepřekročila vnitrostátní stropy stanovené v odstavci 5 tohoto článku a aby byly zachovány vnitrostátní rezervy uvedené v článku 128.

3. Pokud je v důsledku úpravy přijaté podle odstavce 2 nezbytné snížit individuální stropy zemědělců, provede se toto snížení bez vyrovnávací platby a rozhodne se o ní na základě objektivních kritérií, zejména včetně:

- míry, v jaké zemědělci využili své individuální stropy za tři referenční roky předcházející roku 2000;
- uskutečnění investičního nebo extenzifikačního programu v odvětví hovězího a telecího masa;
- zvláštních přírodních podmínek nebo použití sankcí spočívajících v nevyplacení prémie nebo v jejím snížení nejméně v jednom referenčním roce;
- dalších mimořádných okolností, v jejichž důsledku platby provedené nejméně v jednom referenčním roce neodpovídají skutečné situaci, která vznikla v předcházejících letech.

4. Zrušují se práva na prémii, která byla odejmuta na základě opatření přijatého podle odstavce 2.

5. Uplatňují se následující vnitrostátní stropy:

Belgie	394 253
Dánsko	112 932
Německo	639 535
Řecko	138 005
Španělsko ¹	1 441 539
Francie ²	3 779 866
Irsko	1 102 620
Itálie	621 611
Lucembursko	18 537
Nizozemsko	63 236

Rakousko	375 000
Portugalsko ^{3,4}	416 539
Finsko	55 000
Švédsko	155 000
Spojené království	1 699 511

¹ Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1454/2001.

² Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1452/2001.

³ Aniž jsou dotčena zvláštní pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 1453/2001.

⁴ Bude zvýšeno po ukončení použitelnosti nařízení (ES) č. 1017/94 o prémie vyplývající z použití uvedeného nařízení v letech 2003 a 2004.

Článek 127

Převod práv na prémii na krávy bez tržní produkce mléka

1. Pokud zemědělec svůj zemědělský podnik prodá nebo ho převede jiným způsobem, může všechna svá práva na prémii na krávy bez tržní produkce mléka převést na osobu, která tento podnik převezme. Zemědělec může rovněž zcela nebo částečně převést svá práva na jiné zemědělce, aniž by převedl svůj zemědělský podnik.

V případě převodu práv na prémii bez převodu zemědělského podniku je část převedených práv, nejvýše 15 %, vrácena bez vyrovnávací platby do vnitrostátní rezervy členského státu, ve kterém se zemědělský podnik nachází, aby mohla být znovu bezplatně rozdělena.

2. Členské státy:

- a) přijmou nezbytná opatření, aby zabránily převodu práv na prémii mimo citlivé oblasti nebo regiony, ve kterých je produkce hovězího a telecího velice důležitá pro místní hospodářství;
- b) mohou stanovit, že se převod práv bez převodu zemědělského podniku uskuteční buď přímo mezi zemědělci, nebo prostřednictvím vnitrostátní rezervy.

3. Členské státy mohou povolit, aby před jimi stanoveným dnem docházelo k dočasnému převodu té části práv na prémii, kterou zemědělec disponující těmito právy nemá v úmyslu použít.

Článek 128

Vnitrostátní rezerva práv na prémii na krávy bez tržní produkce mléka

1. Každý členský stát udržuje vnitrostátní rezervu práv na prémii na krávy bez tržní produkce mléka.
2. Všechna práva na prémii odejmutá podle čl. 127 odst. 1 nebo jiných ustanovení Společenství se začlení do vnitrostátní rezervy, aniž je dotčen čl. 126 odst. 4.
3. Členské státy využívají své vnitrostátní rezervy pro přidělování, v rámci omezení těchto rezerv, práv na prémii, zejména začínajícím zemědělcům, mladým zemědělcům a jiným prioritním zemědělcům.

Článek 129

Jalovice

1. Odchylně od čl. 125 odst. 3 mohou členské státy, ve kterých se nejméně 60 % krav bez tržní produkce mléka a jalovic chová v horských oblastech ve smyslu článku 18 nařízení Rady (ES) č. 1257/1999, rozhodnout, že budou spravovat poskytování prémie na krávy bez tržní produkce mléka pro jalovice a odděleně pro krávy bez tržní produkce mléka v rámci omezení odděleného vnitrostátního stropu, který stanoví dotyčný členský stát.

Tento oddělený vnitrostátní strop nesmí překročit 40 % vnitrostátního stropu dotyčného členského státu stanoveného v čl. 126 odst. 5. Tento vnitrostátní strop se sníží o částku rovnající se částce odděleného vnitrostátního stropu. Pokud v členském státě využívajícím pravomoc podle tohoto odstavce překročí celkový počet jalovic, pro které byla podána žádost a které splňují podmínky pro poskytnutí prémie na krávy bez tržní produkce mléka, oddělený vnitrostátní strop, počet způsobilých jalovic na zemědělce se pro příslušný rok poměrně sníží.

2. Pro použití tohoto článku se zohlední pouze jalovice masných plemen nebo jalovice křížené s těmito plemeny.

Článek 130

Porážková prémie

1. Zemědělec, který chová ve svém zemědělském podniku skot, může na základě žádosti získat právo na porážkovou prémii. Tato prémie se poskytuje při porážce způsobilých zvířat nebo při jejich vývozu do třetích zemí, a to v rámci vnitrostátních stropů, které mají být stanoveny.

Porážková prémie se vztahuje na tato zvířata:

- a) býky, voly, krávy a jalovice od osmi měsíců věku;

- b) telata od jednoho do sedmi měsíců věku o hmotnosti jatečně upraveného těla nejvýše 185 kilogramů,

pokud je zemědělec choval v období, které má být stanoveno.

2. Výše prémie se stanoví takto:

- a) 80 EUR na způsobilé zvíře podle odst. 1 písm. a);
b) 50 EUR na způsobilé zvíře podle odst. 1 písm. b).

3. Vnitrostátní stropy podle odstavce 1 se stanoví pro každý členský stát a odděleně pro obě dvě skupiny zvířat uvedené v odst. 2 písm. a) a b). Každý strop se rovná počtu zvířat každé z těchto dvou skupin, která byla porážena v dotyčném členském státě v roce 1995 a ke kterým se přičtou zvířata vyvezená do třetích zemí podle údajů Eurostatu nebo podle jakýchkoli jiných oficiálních statistických informací zveřejněných pro tento rok a přijatých Komisí.

4. Pokud v daném členském státě celkový počet zvířat jedné ze dvou skupin uvedených v odst. 1 písm. a) a b), pro která byla podána žádost a která splňují podmínky pro poskytnutí porážkové prémie, překročí vnitrostátní strop stanovený pro příslušnou skupinu, počet všech způsobilých zvířat se na zemědělce a pro příslušný rok poměrně sníží.

Článek 131

Intenzita chovu

1. V případě použití článku 71 je celkový počet zvířat, která mají právo na zvláštní prémii a na prémii na krávy bez tržní produkce mléka, omezen stanovením intenzity chovu na zemědělský podnik na dvě velké dobytčí jednotky (VDJ) na hektar a kalendářní rok. Tato intenzita chovu je od 1. ledna 2003 1,8 VDJ. Vyjadřuje se ve VDJ na jednotku krmné plochy zemědělského podniku využívanou pro pastvu zvířat. Požadavek na intenzitu chovu se však netýká zemědělce, jehož počet zvířat zohledněný při stanovení intenzity chovu nepřesahuje 15 VDJ.

2. Při stanovení intenzity chovu na zemědělský podnik se zohlední:

- a) skot samčího pohlaví, krávy bez tržní produkce mléka a jalovice, ovce a/nebo kozy, pro které byly podány žádosti o prémii, jakož i dojnice nezbytné k produkci celkového referenčního množství mléka přiděleného zemědělci. Počet zvířat se převede na VDJ podle následující převodní tabulky:

Skot samčího pohlaví a jalovice od 24 měsíců věku, krávy bez tržní produkce mléka, dojnice	1,0 VDJ
Skot samčího pohlaví a jalovice od 6 do 24 měsíců věku	0,6 VDJ
Ovce	0,15 VDJ

Kozy	0,15 VDJ
------	----------

- b) krmná plocha ve smyslu plochy zemědělského podniku, kterou lze po celý kalendářní rok využívat pro chov skotu, ovcí a/nebo koz. Krmná plocha nezahrnuje:
- budovy, lesy, rybníky, cesty;
 - plochy využívané pro jiné plodiny, které mají právo na prémii Společenství, nebo pro trvalé kultury nebo zahradnické plodiny, s výjimkou stálých pastvin, pro které se platby na plochu poskytují podle článku 136, případně podle článku 96;
 - plochy, na které se vztahuje režim podpor pro zemědělce produkující některé plodiny na orné půdě a které se v rámci režimu podpor využívají pro sušené krmivo nebo se na ně vztahuje vnitrostátní program nebo program Společenství pro vynětí půdy z produkce.

Krmná plocha zahrnuje společně užívané plochy a plochy se smíšenými kulturami.

Článek 132

Extenzifikační prémie

1. V případě použití článku 71 mohou mít zemědělci, kteří dostávají zvláštní prémii a/nebo prémii na krávy bez tržní produkce mléka, právo i na extenzifikační prémii.

2. Extenzifikační prémie činí 100 EUR na zvláštní prémii a prémii na krávy bez tržní produkce mléka, pokud je pro dotyčný kalendářní rok intenzita chovu dotyčného zemědělského podniku nejvýše 1,4 VDJ na hektar.

Členské státy však mohou rozhodnout, že se extenzifikační prémie poskytne ve výši 40 EUR na intenzitu chovu od 1,4 VDJ na hektar do 1,8 VDJ na hektar včetně a ve výši 80 EUR na intenzitu chovu nejvýše 1,4 VDJ na hektar.

3. Pro účely použití odstavce 2:

- a) odchylně od čl. 131 odst. 2 písm. a) se intenzita chovu zemědělského podniku stanoví na základě počtu skotu samčího pohlaví, krav a jalovic, které se během dotyčného kalendářního roku v zemědělském podniku nacházejí, jakož i ovcí a/nebo koz, pro které byly podány žádosti o prémii pro stejný kalendářní rok. Počet zvířat se převede na VDJ podle převodní tabulky v čl. 131 odst. 2 písm. a);
- b) aniž je dotčen čl. 131 odst. 2 písm. b) třetí odrážka, plochy využívané pro pěstování plodin na orné půdě ve smyslu přílohy IX se nepovažují za „krmné plochy“;

- c) krmnou plochu, která se zohlední při výpočtu intenzity chovu, tvoří alespoň z 50 % pastviny.

Členské státy definují pojem „pastvina“. Definice zohlední alespoň kritérium, že pastviny jsou travinné porosty, které jsou podle druhu místní zemědělské činnosti uznávány jako místa pro pastvu skotu a/nebo ovcí. To však nevylučuje smíšené využívání pastviny během téhož roku (pastvina, seno, silážní píce).

4. Aniž jsou dotčeny požadavky na intenzitu chovu stanovené v odstavci 2 tohoto článku, mohou mít zemědělci v členských státech, ve kterých je nejméně 50 % produkce mléka vyprodukováno v horských oblastech ve smyslu článku 18 nařízení (ES) č. 1257/1999, a jejichž zemědělské podniky se nacházejí v těchto oblastech, podle odstavce 2 právo na poskytnutí extenzifikační prémie na dojnice chované v těchto horských oblastech.

5. V souladu s postupem podle čl. 144 odst.2 Komise, pokud je to nezbytné, upraví částky stanovené v odstavci 2, přičemž zohlední zejména počet zvířat, na která se vztahuje poskytnutí prémie pro předcházející kalendářní rok.

Článek 133

Dodatečné platby

1. V případě použití článku 71 provádějí členské státy každoročně dodatečné platby zemědělcům usazeným na jejich území ve výši celkových částek stanovených v odstavci 3 tohoto článku. Platby se provádějí na základě objektivních kritérií zahrnujících zejména příslušné struktury a podmínky produkce, a současně takovým způsobem, aby bylo zajištěno stejné zacházení se všemi zemědělci a aby se předcházelo narušování trhu a hospodářské soutěže. Kromě toho tyto platby nesmějí záviset na kolísání tržních cen.

2. Dodatečné platby mohou být prováděny formou plateb podle počtu hospodářských zvířat a/nebo plateb na plochu.

3. Uplatňují se následující celkové částky:

Belgie	39,4
Dánsko	11,8
Německo	88,4
Řecko	3,8
Španělsko	33,1
Francie	93,4
Irsko	31,4

Itálie	65,6
Lucembursko	3,4
Nizozemsko	25,3
Rakousko	12,0
Portugalsko	6,2
Finsko	6,2
Švédsko	9,2
Spojené království	63,8

Článek 134

Platby podle počtu hospodářských zvířat

1. Platby podle počtu hospodářských zvířat mohou být poskytovány pro
 - a) skot samčího pohlaví,
 - b) krávy bez tržní produkce mléka,
 - c) dojnice,
 - d) jalovice.

Platby podle počtu hospodářských zvířat mohou být, s výjimkou telat, poskytovány jako dodatečné částky na jednotku porážkové prémie stanovené v článku 130. V ostatních případech poskytnutí platby podle počtu zvířat podléhá:

- a) zvláštním podmínkám stanoveným v článku 135;
 - b) zvláštním požadavkům na intenzitu chovu, které stanoví členské státy.
3. Zvláštní požadavky na intenzitu chovu se stanoví:
 - na základě krmné plochy uvedené v čl. 131 odst. 2 písm. b), s výjimkou těch ploch, na které jsou poskytovány platby podle článku 136;
 - zejména s ohledem na environmentální dopad dotyčného druhu produkce, na citlivost životního prostředí ploch využívaných k chovu skotu a na opatření, která byla uskutečněna za účelem stabilizovat a zlepšit stav uvedených ploch z hlediska životního prostředí.

Článek 135

Podmínky poskytování plateb podle počtu hospodářských zvířat

1. V členském státě mohou být poskytovány platby podle počtu hospodářských zvířat skotu samčího pohlaví na kalendářní rok nejvýše pro počet zvířat:
 - rovnající se regionálnímu stropu dotyčného členského státu stanovenému v čl. 123 odst. 8; nebo
 - rovnající se počtu skotu samčího pohlaví, pro který byly poskytnuty prémie v roce 1997; nebo
 - rovnající se průměrnému počtu porážek skotu samčího pohlaví během let 1997, 1998 a 1999 podle údajů Eurostatu pro tyto roky nebo podle jakýchkoli jiných úředních statistických informací zveřejněných pro tyto roky a přijatých Komisí.

Členské státy mohou rovněž stanovit maximální počet kusů skotu samčího pohlaví na zemědělský podnik, který má být stanoven členským státem na vnitrostátním nebo regionálním základě.

Poskytnutí prémie se vztahuje pouze na skot samčího pohlaví od osmi měsíců věku. Pokud jsou platby podle počtu hospodářských zvířat vypláceny v době porážky, členské státy mohou rozhodnout o nahrazení tohoto kritéria kritériem hmotnosti jatečně upraveného těla nejméně 180 kilogramů.

2. Platby podle počtu hospodářských zvířat pro krávy bez tržní produkce mléka a jalovice, na které se vztahuje poskytnutí prémie na krávy bez tržní produkce mléka podle čl. 125 odst. 4 a článku 129, mohou být poskytnuty pouze jako dodatečná částka na jednotku prémie krávy bez tržní produkce mléka podle čl. 125 odst. 4.

3. Platby podle počtu hospodářských zvířat pro dojnice mohou být poskytnuty pouze jako částka na tunu referenčního způsobilého množství, které má zemědělský podnik k dispozici a které se stanoví podle čl. 95 odst. 2.

Ustanovení čl. 134 odst. 2 písm. b) se nepoužije.

4. Platby podle počtu hospodářských zvířat pro jalovice jiné než podle odstavce 2 mohou být poskytnuty podle členského státu a kalendářního roku pro nejvyšší počet jalovic rovnající se průměrnému počtu porážek jalovic během let 1997, 1998 a 1999 podle údajů Eurostatu pro tyto roky nebo podle jakýchkoli jiných úředních statistických informací zveřejněných pro tyto roky a přijatých Komisí.

Článek 136

Platby na plochu

Platby na plochu jsou poskytovány na hektar stálé pastviny:

- a) kterou má zemědělec k dispozici během dotyčného kalendářního roku;
- b) která není využívána ke splnění zvláštních požadavků na intenzitu chovu podle čl. 134 odst. 3; a
- c) pro kterou nejsou pro stejný rok žádány žádné platby v rámci režimu podpor pro zemědělce některých plodin na orné půdě, v rámci režimu podpor pro sušená krmiva a v rámci režimů podpor Společenství pro jiné trvalé kultury nebo zahradnické plodiny.

2. Plocha stálé pastviny v regionu, pro kterou mohou být poskytnuty platby na plochu, by neměla překročit příslušnou regionální základní plochu.

Regionální základní plochy stanoví členské státy jako průměrný počet hektarů stálé pastviny, které byly k dispozici pro chov skotu během let 1995, 1996 a 1997.

3. Maximální platba na hektar plochy, která může být poskytnuta, včetně plateb na plochu podle článku 96 nepřekročí 350 EUR.

Článek 137

Předávání informací

Jakékoli změny vnitrostátních ujednání o poskytování dodatečných plateb jsou Komisi sděleny nejpozději do jednoho měsíce po jejich přijetí.

Článek 138

Společná ustanovení

Přímé platby stanovené v této kapitole se poskytnou pouze pro zvířata, která jsou řádně označena a evidována v souladu s nařízením (ES) č. 1760/2000.

Článek 139

Stropy

Součet všech přímých plateb požadovaných podle této kapitoly nepřekročí strop, který stanoví Komise v souladu s čl. 64 odst. 2 a který odpovídá složce každé z těchto přímých plateb ve stropě podle článku 41.

Pokud celková výše požadované podpory překročí stanovený strop, je podpora na zemědělce v daném roce poměrně krácena.

Článek 140

Látky zakázané podle směrnice 96/22/ES

1. Pokud jsou u zvířete ze stáda skotu zemědělce zjištěny v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice Rady 96/23/ES³⁷ rezidua látek zakázaných směrnicí Rady 96/22/ES³⁸ nebo rezidua látek, které uvedená směrnice povoluje, ale jsou použita nezákonně, nebo pokud je v zemědělském podniku zemědělce nalezena zakázaná látka nebo produkt či látka nebo produkt, který směrnice 96/22/ES povoluje, ale zemědělec ho drží nezákonně, je tento zemědělec pro kalendářní rok, ve kterém bylo uvedené porušení předpisů zjištěno, vyloučen z poskytnutí premií stanovených v této kapitole.

V případě opakovaného porušování předpisů může být délka vyloučení z poskytování premií v závislosti na závažnosti porušení prodloužena až na pět let, přičemž lhůta běží od roku, ve kterém bylo toto opakované porušování zjištěno.

2. Pokud vlastník nebo chovatel zvířat brání provedení kontroly a odebrání vzorků, které jsou nezbytné pro uskutečnění vnitrostátních plánů monitoringu reziduí nebo pro provádění šetření a kontroly podle směrnice 96/23/ES, uplatní se sankce podle odstavce 1 tohoto článku.

KAPITOLA 13

PODPORA PRO LUSKOVINY PĚSTOVANÉ NA ZRNO

Článek 141

Oblast působnosti

V případě použití článku 71 poskytují dotyčné členské státy podporu pro produkci následujících luskovin pěstovaných na zrno:

- a) čočka neurčená k vysetí kódu KN ex 0713 40 00;
- b) cizrna neurčená k vysetí kódu KN ex 0713 20 00;

³⁷ Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS (Úř. věst. č. L 125, 23. 5. 1996, s. 1).

³⁸ Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo thyreostatickým účinkem a betamimetik v živočišných produktech a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. č. L 125, 23. 5. 1996, s. 3).

- c) vikev druhu *Vicia sativa* L. a *Vicia ervilla* Willd. kódu KN ex 0713 90 90 (ostatní).

Článek 142

Podpora

1. Podpora pro pěstování luskovin na zrno uvedených v článku 141 se poskytne na hospodářský rok. Hospodářský rok začíná 1. července a končí 30. června.

Zemědělsky využitá půda, pro kterou se žádá o podporu na hektar v rámci režimu financovaného podle čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1258/1999, je z poskytnutí podpory podle tohoto režimu vyloučena.

2. Aniž je dotčen článek 143, výše podpory na hektar oseté a sklizené plochy se stanoví na 181 EUR/ha.

Článek 143

Strop

Celková částka požadované podpory nepřekročí strop, který stanoví Komise v souladu s čl. 64 odst. 2 a který odpovídá složce plateb na plochu pro luskoviny pěstované na zrno podle přílohy VI ve vnitrostátním stropu podle článku 41.

Pokud celková výše požadované podpory překročí stanovený strop, je podpora na zemědělce v daném roce poměrně krácena.

HLAVA V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 144

Řídící výbor pro přímé platby

1. Komisi je nápomocen Řídící výbor pro přímé platby složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 145

Prováděcí pravidla

V souladu s postupem podle čl. 144 odst.2 se přijmou prováděcí pravidla k tomuto nařízení. Zahrnují zejména:

- a) prováděcí pravidla týkající se zřízení zemědělského poradenského systému;
- b) prováděcí pravidla týkající se vymezení kritérií pro rozdělování částek, které jsou k dispozici na základě odlišení;
- c) prováděcí pravidla týkající se poskytování podpor stanovených v tomto nařízení, včetně podmínek způsobilosti pro podpory, dat podávání žádostí a ustanovení o platbách a kontrolách, jakož i kontroly a vytvoření nároku na podpory včetně jakékoli nezbytné výměny údajů se členskými státy a zjištění překročení základních ploch nebo maximálních zaručených ploch, jakož i prováděcí pravidla pro stažení a přerozdělení nevyužitých práv na prémie podle kapitol 11 a 12;
- d) pokud jde o režim jednotné platby, prováděcí pravidla týkající se zejména vytvoření vnitrostátní rezervy, převodu nároků, definice trvalých kultur, stálých pastvin, zemědělské půdy a travinných porostů, možností stanovených v kapitole 5 hlavy III a seznamu plodin povolených na půdě vyňaté produkce, jakož i prováděcí pravidla týkající se dodržování Memoranda o porozumění o některých olejnatých semenech mezi Evropským hospodářským společenstvím a Spojenými státy americkými v rámci GATT schváleného rozhodnutím 93/355/EHS³⁹;
- e) pokud jde o pšenici tvrdou, prováděcí pravidla týkající se množství certifikovaného osiva a uznávaných odrůd;
- f) pokud jde o energetické plodiny, prováděcí pravidla týkající se definice plodin, na něž se vztahuje daný režim, minimálních požadavků ohledně smluv, kontrolních opatření o množství zpracovaném a zpracovávaném v zemědělském podniku;
- g) pokud jde o konopí pěstované na vlákno, prováděcí pravidla týkající se specifických kontrolních opatření a metod pro stanovení úrovní tetrahydrokannabinolu včetně ujednání pro smlouvy a týkající se závazku podle článku 52;
- h) takové změny přílohy I, které mohou být nezbytné při zohlednění kritérií podle článku 1;

³⁹ Úř. věst. č. L 147, 18. 6. 1993, s. 25.

- i) takové změny příloh II, VI, VII, IX, X a XI, které mohou být nezbytné při zohlednění zejména nového práva Společenství, a pokud jde o přílohu VIII, v případě použití článku 62 a případně podle informací sdělených členskými státy v souvislosti s částí referenčních částek, které odpovídají platbám pro plodiny na orné půdě, jakož i částek samotných stropů, které mají být zvýšeny na základě rozdílu mezi skutečně stanovenou plochou a plochou, na kterou byly pro plodiny na orné půdě v letech 2000 a 2001 poskytovány premie, za použití čl. 9 odst. 2 a 3 nařízení Komise č. 3887/92⁴⁰ v rámci základních ploch (nebo maximální zaručené plochy pro pšenici tvrdou) a s přihlédnutím k průměrnému vnitrostátnímu výnosu, který se používá pro výpočet přílohy VIII;
- j) základní vlastnosti identifikačního systému zemědělských parcel a jejich vymezení;
- k) jakékoli změny, které se mohou provést v žádosti o podporu a osvobození od podmínky podávání žádosti o podporu;
- l) pravidla týkající se minimálního množství informací, které mají být uvedeny v žádosti o podporu;
- m) pravidla o správě a kontrolách na místě a kontrolách pomocí dálkového průzkumu země;
- n) pravidla o uplatnění krácení a vyloučení z plateb v případě neplnění povinností stanovených v člancích 3 a 24 včetně případů neuplatnění krácení a vyloučení;
- o) takové změny přílohy V, které mohou být nezbytné při zohlednění kritérií podle článku 26;
- p) sdělení mezi členskými státy a Komisí;
- q) opatření, která jsou nezbytná a řádně odůvodněná v případě mimořádné události za účelem vyřešení praktických a specifických problémů, zejména problémů týkajících se provádění hlavy II kapitoly 4 a hlavy III kapitoly 5. Taková opatření se mohou odchýlit od určitých částí tohoto nařízení, avšak pouze v nezbytně nutném rozsahu a po nezbytně nutnou dobu.

Článek 146

Předávání informací Komisi

⁴⁰ Nařízení Komise (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla k integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. č. L 391, 31. 12. 1992, s. 36). Nařízení zrušené nařízením (ES) č. 2419/2001 (Úř. věst. č. L 327, 12. 12. 2001, s. 11).

Členské státy podrobně informují Komisi o opatřeních přijatých pro účely provádění tohoto nařízení, a zejména o opatřeních, která se týkají článků 5, 13, 42 a 58.

Článek 147

Změny nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, č. 1453/2001 a č. 1454/2001

1. Článek 6 nařízení (EHS) č. 2019/93 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

1. V případě uplatnění vyloučení podle článku 70 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003* ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a určité režimy podpor pro zemědělce, předloží Řecká republika Komisi program na pomoc tradičním činnostem spojeným s produkcí hovězího, telecího, skopového a kozího masa v mezích požadavků spotřeby na menších ostrovech v Egejském moři.

Program vypracují a budou provádět příslušné orgány stanovené členským státem.

2. Společenství financuje program až do výše roční částky rovnající se součtu prémie, které byly v roce 2003 skutečně vyplaceny producentům na menších ostrovech v Egejském moři podle nařízení (ES) č. 1254/1999**, podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 2529/2001***.

Komise takovou částku zvýší, aby zohlednila rozvoj místní produkce. Roční částka však nesmí být vyšší než součet stropů použitelných v roce 2003 pro prémie na hovězí maso podle tohoto nařízení vynásobený základní prémie a doplňkovou prémie a platbami použitelnými v roce 2003 a než součet všech práv na prémie producentů usazených na menších ostrovech v Egejském moři k 30. červnu 2003 v souladu s nařízením (ES) č. 2529/2001 a příslušné části vnitrostátní rezervy vynásobené prémie a platbami použitelnými v roce 2003.

3. Komise přijme prováděcí ustanovení, schválí a upraví program, jakož i stanoví a zvýší částku stanovenou v odst. 2 prvním pododstavci tohoto článku v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 nařízení (ES) č. 1782/2003⁺. Komise může stejným postupem provést přezkum limitu stanoveného v odst. 2 druhém pododstavci.

4. Řecké orgány předloží každý rok do 15. dubna zprávu o uplatňování programu.

* Úř. věst. č. L 270, 21. 10. 2003, s. 1.

** Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. č. L 122, 16. 5. 2003, s. 1).

*** Úř. věst. č. L 341, 22. 12. 2001, s. 3.“

2. Článek 9 nařízení (ES) č. 1452/2001 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

1. V případě uplatnění vyloučení podle článku 70 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a určité režimy podpor pro zemědělce*, předloží Francie Komisi program na pomoc tradičním činnostem spojeným s produkcí hovězího, telecího, skopového a kozího masa a opatření pro zlepšení jakosti produktů v mezích požadavků na spotřebu ve francouzských zámořských departementech.

Program vypracují a budou provádět příslušné orgány stanovené členským státem.

2. Společenství financuje program až do výše roční částky rovnající se součtu prémie, které byly v roce 2003 skutečně vyplaceny producentům ve francouzských zámořských departementech podle nařízení (ES) č. 1254/1999**, podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 2529/2001***.

Komise takovou částku zvýší, aby zohlednila rozvoj místní produkce. Roční částka však nesmí být v žádném případě vyšší než součet stropů použitelných v roce 2003 pro prémie na hovězí maso podle nařízení (ES) č. 1452/2001 vynásobený základní prémie a doplňkovou prémie a platbami použitelnými v roce 2003 a než součet všech práv na prémie producentů usazených ve francouzských zámořských departementech k 30. červnu 2003 v souladu s nařízením (ES) č. 2529/2001 a příslušné části vnitrostátní rezervy vynásobené prémie a platbami použitelnými v roce 2003.

3. Komise přijme prováděcí ustanovení, schválí a upraví program, jakož i stanoví a zvýší částku stanovenou v odst. 2 prvním pododstavci tohoto článku v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 nařízení (ES) č. 1782/2003. Komise může stejným postupem provést přezkum limitu stanoveného v odst. 2 druhém pododstavci.

4. Francouzské orgány předloží každý rok do 15. dubna zprávu o uplatňování programu.

* Úř. věst. č. L 270, 21. 10. 2003, s. 1.

** Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. č. L 122, 16. 5. 2003, s. 1).

*** Úř. věst. č. L 341, 22. 12. 2001, s. 3.“

3. Nařízení (ES) č. 1453/2001 se mění takto:

a) článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

1. V případě uplatnění vyloučení podle článku 70 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a určité režimy podpor pro zemědělce*, předloží Portugalská republika Komisi program na pomoc tradičním činnostem spojeným s produkcí hovězího, telecího, skopového a kozího masa a opatření pro zlepšení jakosti produktů v mezích požadavků na spotřebu na Madeiře.

Program vypracují a budou provádět příslušné orgány stanovené členským státem.

2. Společenství financuje program až do výše roční částky rovnající se součtu prémie, které byly v roce 2003 skutečně vyplaceny producentům na Madeiře podle nařízení (ES) č. 1254/1999**, podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 2529/2001***.

Komise takovou částku zvýší, aby zohlednila rozvoj místní produkce. Roční částka však nesmí být v žádném případě vyšší než součet stropů použitelných v roce 2003 pro prémie na hovězí maso podle nařízení (ES) č. 1453/2001 vynásobený základní prémie a doplňkovou prémie a platbami použitelnými v roce 2003 a než součet všech práv na prémie producentů usazených na Madeiře k 30. červnu 2003 v souladu s nařízením (ES) č. 2529/2001 a příslušné části vnitrostátní rezervy vynásobené prémie a platbami použitelnými v roce 2003.

3. Komise přijme prováděcí ustanovení, schválí a upraví program, jakož i stanoví a zvýší částku stanovenou v odst. 2 prvním pododstavci tohoto článku v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 nařízení (ES) č. 1782/2003. Komise může stejným postupem provést přezkum limitu stanoveného v odst. 2 druhém pododstavci.

4. Orgány Portugalské republiky předloží každý rok do 15. dubna zprávu o uplatňování programu.

_____ -

* Úř. věst. č. L 270, 21. 10. 2003, s. 1.

** Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. č. L 122, 16. 5. 2003, s. 1).

*** Úř. věst. č. L 341, 22. 12. 2001, s. 3.“;

b) v článku 22 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V případě uplatnění vyloučení podle článku 70 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003⁺ předloží Portugalská republika Komisi program na pomoc tradičním činnostem spojeným s produkcí hovězího, telecího, skopového a kozího masa a opatření pro zlepšení jakosti produktů.

Program vypracují a budou provádět příslušné orgány stanovené členským státem.

3. Společenství financuje program až do výše roční částky rovnající se součtu prémie, které byly v roce 2003 skutečně vyplaceny producentům na Azorech podle nařízení (ES) č. 1254/1999, podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 2529/2001.

Komise takovou částku zvýší, aby zohlednila rozvoj místní produkce. Roční částka však nesmí být v žádném případě vyšší než součet stropů použitelných v roce 2003 pro prémie na hovězí maso podle tohoto nařízení vynásobený základní prémie a doplňkovou prémie a platbami použitelnými v roce 2003 a než součet všech práv na prémie producentů usazených na Azorech k 30. červnu 2003 v souladu s nařízením (ES) č. 2529/2001 a s nařízením (ES) č. 1254/1999 pro prémie na krávy bez tržní produkce mléka a příslušné části vnitrostátní rezervy vynásobené prémie a platbami použitelnými v roce 2003.

V případě použití čl. 68 písm. a) bodu i) nařízení (ES) č. 1782/2003 mohou portugalské orgány zvýšit strop pro krávy bez tržní produkce mléka pro Azory převedením práv na prémie na krávy bez tržní produkce mléka z vnitrostátního stropu. V tomto případě se odpovídající částka převede ze stropu stanoveného za použití čl. 68 písm. a) bodu i) nařízení (ES) č. 1782/2003 do stropu podle odst. 3 druhého pododstavce tohoto článku.

4. Komise přijme prováděcí ustanovení, schválí a upraví program, jakož i stanoví a zvýší částku stanovenou v odst. 3 prvním pododstavci tohoto článku v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 nařízení (ES) č. 1782/2003. Komise může stejným postupem provést přezkum limitu stanoveného v odst. 2 druhém pododstavci.

5. Orgány Portugalské republiky předloží každý rok do 15. dubna zprávu o uplatňování programu.“;

- c) v článku 22 se zrušuje odstavec 6;
- d) článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

V přechodném období během hospodářských let 1999/2000 až 2004/2005 se pro účely rozdělení doplňkové dávky mezi výrobce uvedené v čl. 2 odst. 1 druhé větě nařízení (EHS) č. 3950/92* považují producenti vymezení v čl. 9 písm. c) uvedeného nařízení, kteří jsou

usazení a provozují výrobu na Azorech a kteří uvádějí na trh množství překračující referenční množství zvýšené o procentní podíl uvedený ve třetím pododstavci za producenty, kteří přispěli k překročení.

Doplňková dávka se hradí za množství překračující takto zvýšené referenční množství po přerozdělení nevyužitého množství z rezervy vyplývající ze zvýšení mezi producenty uvedené v prvním odstavci a v poměru k referenčnímu množství, které je každému producentovi dostupné.

Procentní podíl uvedený v prvním odstavci se rovná poměru mezi množstvími 73 000 tun pro hospodářské roky 1999/2000 až 2004/2005 a 61 500 tunami pro hospodářské roky 2004/2005 a celkovým referenčním množstvím dostupným pro jednotlivé zemědělské podniky k 31. březnu 2000. U každého producenta se použije pouze na referenční množství, které mu bylo dostupné k 31. březnu 2000.

* Úř. věst. č. L 405, 31. 12. 1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 572/2003 (Úř. věst. č. L 82, 29. 3. 2003, s. 20).“

4. Nařízení (ES) č. 1454/2001 se mění takto:

a) článek 5 se nahrazuje tímto:

1. V případě uplatnění vyloučení podle článku 70 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003⁺ ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a určité režimy podpor pro zemědělce*, předloží Španělské království Komisi program na pomoc tradičním činnostem spojeným s produkcí hovězího, telecího, skopového a kozího masa a opatření pro zlepšení jakosti produktů v mezích požadavků na spotřebu na Kanárských ostrovech.

Program vypracují a budou provádět příslušné orgány stanovené členským státem.

2. Společenství financuje program až do výše roční částky rovnající se součtu prémie, které byly v roce 2003 skutečně vyplaceny producentům na Kanárských ostrovech podle nařízení (ES) č. 1254/1999**, podle tohoto nařízení a nařízení (ES) č. 2529/2001***.

Komise takovou částku zvýší, aby zohlednila rozvoj místní produkce. Roční částka však nesmí být v žádném případě vyšší než součet stropů použitelných v roce 2003 pro prémie na hovězí maso podle nařízení (ES) č. 1454/2001 vynásobený základní prémie a doplňkovou prémie a platbami použitelnými v roce 2003 a než součet všech práv na prémie producentů usazených na Kanárských ostrovech k 30. červnu 2003 v souladu s nařízením (ES) č. 2529/2001 a příslušné části vnitrostátní rezervy vynásobené prémie a platbami použitelnými v roce 2003.

3. Komise přijme prováděcí ustanovení, schválí a upraví program, jakož i stanoví a zvýší částku stanovenou v odst. 2 prvním pododstavci tohoto článku v souladu s postupem podle čl. 144 odst. 2 nařízení (ES) č. 1782/2003. Komise může stejným postupem provést přezkum limitu stanoveného v odst. 2 druhém pododstavci.

4. Orgány Španělského království předloží každý rok do 15. dubna zprávu o uplatňování programu.

* Úř. věst. č. L 270, 21. 10. 2003, s. 1.

** Úř. věst. č. L 160, 26. 6. 1999, s. 21. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. č. L 122, 16. 5. 2003, s. 1).

*** Úř. věst. č. L 341, 22. 12. 2001, s. 3.“;

b) článek 6 se zrušuje.

Článek 148

Změny nařízení (ES) č. 1868/94

Nařízení (ES) č. 1868/94 se mění takto:

1. vkládá se nový článek 4a, který zní:

„Článek 4a

Minimální cena za brambory určené pro výrobu bramborového škrobu se pro hospodářský rok 2004/2005 a dále stanovuje na 178,31 EUR za tunu.

Tato cena se vztahuje na množství brambor dodaných do výroby, které je potřebné pro výrobu jedné tuny škrobu.

Minimální cena se upraví podle obsahu škrobu v bramborách.“

2. článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Podnikům vyrábějícím bramborový škrob bude vyplacena prémie ve výši 22,25 EUR za tunu vyrobeného bramborového škrobu pro množství bramborového škrobu, které je v rámci kvóty uvedené v čl. 2 odst. 2, pokud tyto podniky zaplatí producentům brambor minimální cenu uvedenou v článku 4a za všechny brambory, jež jsou potřebné pro výrobu škrobu až do limitu kvóty.“

3. článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na výrobu bramborového škrobu v podnicích, které nejsou předmětem čl. 2 odst. 2 tohoto nařízení a které nenakupují brambory, pro něž byla poskytnuta platba zmíněná v článku 93 nařízení (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a určité režimy podpor pro zemědělce*.

* Úř. věst. č. L 270, 21. 10. 2003, s. 1.“

Článek 149

Změny nařízení (ES) č. 1251/1999

Nařízení (ES) č. 1251/1999 se mění takto:

1. v čl. 4 odst. 3 se první odrážka nahrazuje tímto:
„pro bílkovinné plodiny:
– 63,00 eur/t počínaje hospodářským rokem 2004/2005;“;
2. v čl. 4 odst. 4 se částka „19 eur/t“ nahrazuje částkou „24 eur/t“;
3. v článku 5:
 - a) první pododstavec se nahrazuje tímto:
„Příplatek k platbě na plochu ve výši 313 eur na hektar pro hospodářský rok 2004/2005 se vyplácí do maximální výše stanovené v příloze III pro plochu určenou pro pšenici tvrdou v tradičních produkčních oblastech uvedených v příloze II.“;
 - b) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:
„V regionech, kde je produkce pšenice tvrdé dobře zavedena, s výjimkou regionů uvedených v příloze II, se poskytuje zvláštní podpora ve výši 93 eur na hektar pro hospodářský rok 2004/2005 v mezích množství hektarů stanoveného v příloze IV.“

Článek 150

Změny nařízení (ES) č. 1254/1999

Nařízení (ES) č. 1254/1999 se mění takto:

1. v čl. 10 odst. 1 druhém pododstavci se procentní sazba „20 %“ nahrazuje procentní sazbou „40 %“;

2. v příloze I v tabulce o zvláštní prémii se údaj pro Rakousko nahrazuje údajem „373 400“;
3. v příloze II v tabulce o prémii na krávy bez tržní produkce mléka se údaje pro Rakousko a Portugalsko nahrazují údaji „375 000“ a „416 539“.

Článek 151

Změny nařízení (ES) č. 1673/2000

Nařízení (ES) č. 1673/2000 se mění takto:

1. článek 1 se mění takto:
 - a) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) „zemědělcem“ zemědělec podle definice čl. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1782/2003⁺ ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a určité režimy podpor pro zemědělce*.

* Úř. věst. č. L 270, 21. 10. 2003, s. 1.“;
 - b) v odstavci 3 se slova „nařízením (ES) č. 1251/1999“ nahrazují slovy „článkem 52 nařízení (ES) č. 1782/2003⁺“;
2. v první a druhé odrážce čl. 5 odst. 2 se slova „článku 5a nařízení (ES) č. 1251/1999“ nahrazují slovy „článku 52 nařízení (ES) č. 1782/2003⁺“.

Článek 152

Změny dalších nařízení

Zrušují se tato ustanovení:

- a) článek 3 nařízení (EHS) č. 2358/71;
- b) články 3 až 25 nařízení (ES) č. 1254/1999;
- c) články 3 až 11 nařízení (ES) č. 2529/2001.

Článek 153

Zrušení

1. Zrušuje se nařízení (EHS) č. 3508/92. Dále se však používá pro žádosti o přímé platby za kalendářní roky předcházející roku 2005.
2. Nařízení (ES) č. 1017/94 se zrušuje ode dne 1. ledna 2005.
3. Nařízení (ES) č. 1577/96 a nařízení (ES) č. 1251/1999 se zrušují. Dále se však používají pro hospodářský rok 2004/2005.
4. Nařízení (ES) č. 1259/1999 se zrušuje ode dne 1. května 2004. Články 2a a 11 nařízení (ES) č. 1259/1999, jakož i pro účely použití těchto článků příloha uvedeného nařízení se však dále používají do 31. prosince 2005. Dále se do 31. prosince 2004 používají i články 3, 4 a 5 a pro účely použití těchto článků příloha uvedeného nařízení (ES) č. 1259/1999.
5. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 154

Přechodná ustanovení pro zjednodušený režim

Pokud členský stát uplatňuje zjednodušený režim ve smyslu článku 2a nařízení (ES) č. 1259/1999, použijí se následující ustanovení:

- a) rok 2003 je posledním rokem, během kterého mohou účastníci podávat nové žádosti;
- b) účastníci dostávají částku stanovenou v rámci zjednodušeného režimu až do roku 2005;
- c) hlava II kapitoly 1 a 2 tohoto nařízení se nepoužije pro částky poskytované v rámci zjednodušeného režimu během účasti v režimu;
- d) zemědělci účastníci se zjednodušeného režimu nemají nárok na podání žádosti o jednotnou platbu, dokud se účastní zjednodušeného režimu. V případě uplatňování režimu jednotné platby se částka poskytnutá v rámci zjednodušeného režimu zahrnuje do referenční částky podle článku 37 a vypočítá se a upraví podle hlavy III kapitoly 2 tohoto nařízení.

Článek 155

Jiná přechodná ustanovení

Další opatření požadovaná k usnadnění přechodu od ujednání podle nařízení uvedených v článcích 152 a 153 na ujednání zřízená tímto nařízením, zejména ujednání, která souvisejí s použitím článků 4 a 5 a přílohy nařízení (ES) č. 1259/1999, článku 6 nařízení (ES) č. 1251/1999, a ujednání, která souvisejí s plány zlepšení ve smyslu článku 86 tohoto nařízení, mohou být přijata v souladu s postupem podle

čl. 144 odst. 2 tohoto nařízení. Nařízení a články podle článků 152 a 153 se dále používají pro účely stanovení referenčních částek podle přílohy VII.

Článek 156

Vstup v platnost a použití

1. Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se od data vstupu v platnost s následujícími výjimkami:
 - a) hlava II kapitoly 4 a 5 se použijí pro žádosti o platby podané pro kalendářní rok 2005 a dále. Ustanovení čl. 28 odst. 2 se však použije pro žádosti o platby podle hlavy IV kapitol 1 až 7 ode dne 1. ledna 2004;
 - b) hlava IV kapitoly 1, 2, 3 a 6 a článek 149 se použijí od hospodářského roku 2004/2005;
 - c) hlava IV kapitoly 4, 5 a 7 a článek 150 se použijí ode dne 1. ledna 2004;
 - d) hlava II kapitola I článek 20, hlava III, hlava IV kapitoly 8, 10, 11, 12 a 13 a článek 147 se použijí ode dne 1. ledna 2005 s výjimkou čl. 147 odst. 3 písm. d), který se použije ode dne 1. dubna 2003;
 - e) hlava IV kapitola 9 se použije od hospodářského roku 2005/2006;
 - f) články 151 a 152 se použijí ode dne 1. ledna 2005 s výjimkou čl. 152 písm. a), který se použije od hospodářského roku 2005/2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 29. září 2003.

Za Radu
předseda
G. ALEMANN

PŘÍLOHA I

Seznam režimů podpor splňujících kritéria podle článku 1

Sektor	Právní základ	Poznámky
Jednotná platba	Hlava III tohoto nařízení	Rozpojená platba (viz příloha VI)*
Pšenice tvrdá	Hlava IV kapitola 1 tohoto nařízení	Podpora na plochu (jakostní prémie)
Bílkovinné plodiny	Hlava IV kapitola 2 tohoto nařízení	Podpora na plochu
Rýže	Hlava IV kapitola 3 tohoto nařízení	Podpora na plochu
Ořechy	Hlava IV kapitola 4 tohoto nařízení	Podpora na plochu
Energetické plodiny	Hlava IV kapitola 5 tohoto nařízení	Podpora na plochu
Škrobové brambory	Hlava IV kapitola 6 tohoto nařízení	Podpora produkce
Mléko a mléčné výrobky	Hlava IV kapitola 7 tohoto nařízení	Prémie pro mléčné výrobky a dodatečná platba
Plodiny na orné půdě ve Finsku a v určitých regionech Švédska	Hlava IV kapitola 8 tohoto nařízení** *****	Zvláštní regionální podpora pro plodiny na orné půdě
Osivo	Hlava IV kapitola 9 tohoto nařízení** *****	Podpora produkce
Plodiny na orné půdě	Hlava IV kapitola 10 tohoto nařízení*** *****	Podpora na plochu, včetně plateb za vynětí půdy z produkce, platby za silážní píci, doplňkové částky**, příplatek a zvláštní podpora pro pšenici tvrdou
Skopové a kozí maso	Hlava IV kapitola 11 tohoto nařízení**** *****	Prémie na bahnice a kozy, doplňková prémie a určité dodatečné platby
Hovězí a telecí maso	Hlava IV kapitola 12 tohoto nařízení *****	Zvláštní prémie***, prémie na porážky mimo sezónu, prémie na krávy bez tržní produkce mléka (i placené na jalovice a včetně dodatečné

			státní podpory na krávy bez tržní produkce mléka v případě spolufinancování***, porážková prémie***, extenzifikační prémie, dodatečné platby
Luskoviny pěstované na zrno	Hlava IV kapitola 13 tohoto nařízení *****		Podpora na plochu
Specifické typy zemědělství a jakostní produkce	Článek 69 tohoto nařízení*****		
Sušená krmiva	Čl. 71 odst. 2 druhý pododstavec tohoto nařízení*****		
Režim pro malé zemědělce	Článek 2a nařízení (ES) č. 1259/1999		Přechodná podpora na plochu pro zemědělce, kteří dostávají méně než 1 250 EUR
Olivový olej	Čl. 5 odst. 1 nařízení 136/66/EHS		Podpora produkce
Housenky morušového	source Článek 1 nařízení (EHS) č. 845/72		Podpora k podnícení chovu
Banány	Článek 12 nařízení (EHS) č. 404/93		Podpora produkce
Sušené vinné hrozny	Čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 2201/96		Podpora na plochu
Tabák	Článek 3 nařízení (EHS) č. 2075/92		Podpora produkce
Chmel	Článek 12 nařízení (EHS) č. 1696/71, nařízení (EHS) č. 1098/98		Podpora na plochu pouze za přechodné přerušení činnosti
POSEIDOM	Článek 9**· ***** , čl. 12 odst. 2 a článek 16 nařízení (ES) č. 1452/2001		Sektory: hovězí a telecí maso, cukr, zelená vanilka
POSEIMA	Články 13**· ***** , 16 a 17 a čl. 28 odst. 1, článek 21, čl. 22 odst. 2 až 4**· ***** a odst. 7, články 27 a 29 a čl. 30 odst. 1, 2 a 4 nařízení (ES) č. 1453/2001		Sektory: hovězí a telecí maso, mléko, brambory, cukr, proutí, ananas, tabák, sadbové brambory, čekanka a čaj
POSEICAN	Články 5***** , 9 a 14 nařízení (ES) č. 1454/2001		Sektory: hovězí a telecí maso, skopové a kozí maso, brambory

Ostrovky v Egejském moři	Články 6**· *****, 8, 11 a 12 nařízení (EHS) č. 2019/93	Sektory: hovězí a telecí maso, brambory, olivy, med
*	Počínaje 1. lednem 2005 nebo později v případě použití článku 71. Za rok 2004 nebo pozdější roky v případě použití článku 71 jsou přímé platby uvedené v příloze VI s výjimkou sušených krmiv zařazeny do přílohy I.	
**	V případě použití článku 70.	
***	V případě použití článků 66, 67 a 68.	
****	V případě použití článku 69.	
*****	V případě použití článku 71.	

PŘÍLOHA II

Vnitrostátní stropy podle čl. 12 odst.2

(v milionech eur)

Členský stát	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgie	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Dánsko	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Německo	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Řecko	40,4	53,9	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
Španělsko	55,1	74,3	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9
Francie	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irsko	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Itálie	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Lucembursko	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nizozemsko	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Rakousko	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugalsko	11,3	15,4	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2
Finsko	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Švédsko	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Spojené království	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

PŘÍLOHA III

Zákonné správní požadavky podle článků 3 a 4

A. Použitelné ode dne 1. ledna 2005

Životní prostředí

1.	Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. č. L 103, 25. 4. 1979, s. 1)	Článek 3, čl. 4 odst. 1, 2, 4, články 5, 7 a 8
2.	Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečištěním některými nebezpečnými látkami (Úř. věst. č. L 20, 26. 1. 1980, s. 43)	Články 4 a 5
3.	Směrnice 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (Úř. věst. č. L 181, 4. 7. 1986, s. 6)	Článek 3
4.	Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. č. L 375, 31. 12. 1991, s. 1)	Články 4 a 5
5.	Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. č. L 206, 22. 7. 1992, s. 7)	Články 6, 13 a 15 a čl. 22 písm. b)

Veřejné zdraví, zdraví zvířat

Identifikace a evidence zvířat

6.	Směrnice Rady ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a evidování zvířat (Úř. věst. č. L 355, 5. 12. 1992, s. 32)	Články 3, 4 a 5
7.	Nařízení Komise (ES) č. 2629/97 ze dne 29. prosince 1997, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 820/97, pokud jde o ušní značky, evidenci hospodářství a pasy v rámci systému identifikace a evidence skotu (Úř. věst. č. L 354, 30. 12. 1997, s. 19)	Články 6 a 8
8.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. č. L 204, 11. 8. 2000, s. 1)	Články 4 a 7

B. Použitelné ode dne 1. 1. 2006

Veřejné zdraví, zdraví zvířat a zdraví rostlin

9.	Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. č. L 230, 19. 8. 1991, s. 1)	Článek 3
10.	Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-	Články 3, 4, 5 a 7

	sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. č. L 125, 23. 5. 1996, s. 3)	
11.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanovují obecné zásady a požadavky právních předpisů o potravinách, Evropský úřad pro nezávadnost potravin a postupy týkající se nezávadnosti potravin (Úř. věst. č. L 31, 1. 2. 2002, s. 1)	Články 14 a 15, čl. 17 odst. 1, články 18, 19 a 20
12.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. č. L 147, 31. 5. 2001, s. 1)	Články 7, 11, 12, 13 a 15

Oznamování chorob

13.	Směrnice Rady 85/511/EHS ze dne 18. listopadu 1985, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky (Úř. věst. č. L 315, 26. 11. 1985, s. 11)	Článek 3
14.	Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých chorob zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat (Úř. věst. č. L 62, 15. 3. 1993, s. 69)	Článek 3
15.	Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000 o zvláštních ustanoveních týkajících se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí (Úř. věst. č. L 327, 22. 12. 2000, s. 74)	Článek 3

C. Použitelné ode dne 1. 1. 2007

Dobré zacházení se zvířaty

16.	Směrnice Rady 91/629/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat (Úř. věst. č. L 340, 11. 12. 2000, s. 28)	Články 3 a 4
17.	Směrnice Rady 91/630/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat (Úř. věst. č. L 340, 11. 12. 2000, s. 33)	Článek 3 a čl. 4 odst. 1
18.	Směrnice Rady 98/58/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely (Úř. věst. č. L 221, 8. 8. 1998, s. 23)	Článek 4

PŘÍLOHA IV

Dobry zemědělský a ekologický stav podle článku 5

Předmět	Standards
Eroze půdy: Ochrana půdy vhodnými opatřeními	<ul style="list-style-type: none">- Minimální krytí půdy- Minimální správa půdy odrážející specifické podmínky místa- Zachování teras
Organická složka půdy: Zachování úrovně organické složky půdy vhodnou praxí	<ul style="list-style-type: none">- Případné standardy pro střídání plodin- Další péče o orná strniště
Struktura půdy: Zachování struktury půdy vhodnými opatřeními	<ul style="list-style-type: none">- Používání vhodných strojů
Minimální míra udržování: Zajištění minimální míry udržování a předcházení zhoršení stanovišť	<ul style="list-style-type: none">- Minimální míra intenzity chovu a/nebo vhodné režimy- Ochrana stálých pastvin- Zachování krajinných znaků- Předcházení pronikání nežádoucí vegetace na zemědělskou půdu

PŘÍLOHA V

Slučitelné režimy podpor podle článku 26

Sektor	Právní základ	Poznámky
Sušené vinné hrozny	Čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 2201/96	Podpora na plochu
Tabák	Článek 3 nařízení (EHS) č. 2075/92	Podpora produkce
Chmel	Článek 12 nařízení (EHS) č. 1696/71, nařízení (EHS) č. 1098/98	Podpora na plochu pouze za přechodné přerušení činnosti a klučení
Agro-environment	Hlava II kapitola VI (články 22 až 24) a čl. 55 odst. 3 nařízení (ES) č. 1257/1999	Podpora na plochu
Lesnictví	Článek 31 a čl. 55 odst. 3 nařízení (ES) č. 1257/1999	Podpora na plochu
Znevýhodněné oblasti a oblasti s ekologickými omezeními	Hlava II kapitola V (články 13 až 21) a čl. 55 odst. 3 nařízení (ES) č. 1257/1999	Podpora na plochu
Olivový olej	Čl. 5 odst. 1 nařízení č. 136/66/EHS	Podpora produkce
Bavlna	Článek 8 nařízení (ES) č. 1554/95	Podpora produkce
Sušená krmiva	Články 10 a 11 nařízení (ES) č. 603/95	Podpora produkce
Citrusy ke zpracování	Článek 1 nařízení (ES) č. 2202/96	Podpora produkce
Rajčata ke zpracování	Článek 2 nařízení (ES) č. 2201/96	Podpora produkce
Víno	Články 11 až 15 nařízení (ES) č. 1493/1999	Podpora pro restrukturalizaci

PŘÍLOHA VI

Seznam přímých plateb v souvislosti s jednotnou platbou podle článku 33

Sektor	Právní základ	Poznámky
Plodiny na orné půdě	Články 2, 4 a 5 nařízení (ES) č. 1251/1999	Podpora na plochu, včetně plateb za vynětí půdy z produkce, platby za silážní píci, doplňkové částky*, příplatek a zvláštní podpora pro pšenici tvrdou
Bramborový škrob	Čl.8 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1766/92	Platba pro zemědělce produkující brambory určené k výrobě bramborového škrobu
Luskoviny pěstované na zrno	Článek 1 nařízení (ES) č. 1577/96	Podpora na plochu
Rýže	Článek 6 nařízení (ES) č. 3072/95	Podpora na plochu
Osivo*	Článek 3 nařízení (EHS) č. 2358/71	Podpora produkce
Hovězí a telecí maso	Články 4, 5, 6, 10, 11, 13 a 14 nařízení (ES) č. 1254/1999	Zvláštní prémie, prémie na porážky mimo sezónu, prémie na krávy bez tržní produkce mléka (i placené na jalovice a včetně dodatečné státní podpory na krávy bez tržní produkce mléka v případě spolufinancování), porážková prémie, extenzifikační prémie, dodatečné platby
Mléko a mléčné výrobky	Hlava IV kapitola 7 tohoto nařízení	Prémie pro mléčné výrobky a dodatečná platba**
Skopové a kozí maso	Článek 5 nařízení (ES) č. 2467/98, článek 1 nařízení (EHS) č. 1323/90, články 4 a 5, čl. 11 odst. 1 a 2 první, druhá a čtvrtá odrážka nařízení (ES) č. 2529/2001	Prémie na bahnice a kozy, doplňková prémie a určité dodatečné platby
POSEIDOM*	Čl. 9 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1452/2001	Sektory: hovězí a telecí maso

POSEIMA*	Čl. 13 odst. 2 a 3, čl. 22 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1453/2001	Sektory: hovězí a telecí maso
POSEICAN*	Čl. 5 odst. 2 a 3, čl. 6 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1454/2001	Sektory: hovězí a telecí maso, skopové a kozí maso
Ostrovy v Egejském moři*	Čl. 6 odst. 2 a 3 nařízení (EHS) č. 2019/93	Sektory: hovězí a telecí maso
Sušená krmiva	Článek 3 nařízení (EHS) č. 603/95	Platba za zpracované produkty (podle přílohy VII bodu D tohoto nařízení)

* S výjimkou použití článku 70.

** Počínaje rokem 2007 s výjimkou použití článku 62.

PŘÍLOHA VII

Výpočet referenčního množství podle článku 37

A. Podpory na plochu

1. Pokud zemědělec obdržel podpory na plochu, vynásobí se počet hektarů, zaokrouhlený na dvě desetinná místa, pro něž byla v každém roce referenčního období platba poskytnuta, následujícími částkami:

1.1 Pro obiloviny včetně pšenice tvrdé, olejnatá semena, bílkovinné plodiny, lněná semena a len a konopí pěstované na vlákno, silážní píce a vynětí půdy z produkce:

- 63 EUR/t vynásobené výnosem podle čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1251/1999 stanoveným v regionalizačním plánu pro dotyčný region a použitelným v kalendářním roce 2002.

Tento bod se použije, aniž jsou dotčena ustanovení, která stanoví členské státy za použití čl. 6 odst. 6 nařízení (ES) č. 1251/1999.

Odchylně od článku 38 se průměr pro len a konopí vypočítá na základě počtu hektarů, pro něž byla platba poskytnuta v kalendářním roce 2001 a 2002.

1.2 Pro rýži:

- 102 EUR/t vynásobené následujícími průměrnými výnosy:

Členské státy	Výnosy (t/ha)
Španělsko	6,35
Francie	
- metropolitní území	5,49
- Francouzská Guayana	7,51
Řecko	7,48
Itálie	6,04
Portugalsko	6,05

1.3 Pro luskoviny pěstované na zrna:

- 181 EUR/ha pro čočku a cizrnu,
- 175,02 EUR/ha v roce 2000, 176,60/ha EUR v roce 2001 a 150,52 EUR/ha v roce 2002 pro vikev, v uvedeném pořadí.

2. Pokud zemědělec dostal příplatek pro pšenici tvrdou nebo zvláštní podporu, vynásobí se počet hektarů, zaokrouhlený na dvě desetinná místa, pro něž byla v každém roce referenčního období taková platba poskytnuta, následujícími částkami:

V oblastech uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 1251/1999 a v příloze IV nařízení (ES) č. 2316/1999:

- 291 EUR/ha u jednotné platby, která se poskytuje za kalendářní rok 2005;
- 285 EUR/ha u jednotné platby, která se poskytuje za kalendářní rok 2006 a následující kalendářní roky.

V oblastech uvedených v příloze V nařízení (ES) č. 2316/1999:

- 46 EUR/ha u jednotné platby, která se poskytuje za kalendářní rok 2005.

3. Pro účely předcházejících bodů se „počtem hektarů“ rozumí stanovený počet hektarů, který s přihlédnutím k použití čl. 2 odst. 4 a článku 5 nařízení (ES) č. 1251/1999 odpovídá každému odlišnému typu podpory na plochu a uvedené v příloze VI tohoto nařízení, v jejichž souvislosti byly splněny všechny podmínky, které jsou stanovené v pravidlech poskytování podpor. U rýže se odchýlně od čl. 6 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 3072/95 částka na hektar poměrně sníží, pokud plocha určená pro rýži v jednom členském státě v referenčním období překročila svou maximální zaručenou plochu pro toto období.

B. Platba za bramborový škrob

Pokud zemědělec dostal platbu za bramborový škrob, vypočítá se částka vynásobením počtu tun, pro něž byla taková platba v každém roce referenčního období poskytnuta, 44,22 EUR za tunu bramborového škrobu. Členské státy vypočítají počet hektarů, které se mají zahrnout do výpočtu jednotné platby, poměrně k počtu tun bramborového škrobu, pro něž byla v každém roce referenčního období poskytnuta podpora podle čl. 8 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1766/92, v mezích základní plochy, kterou stanoví Komise na základě počtu hektarů, na které se v referenčním období vztahuje pěstitelská smlouva a které sdělí členské státy.

C. Prémie a příplatky na zvířata

Pokud zemědělec dostal prémie a/nebo příplatky na zvířata, vypočítá se částka vynásobením počtu stanovených zvířat, pro něž byla platba v každém roce referenčního období poskytnuta, částkami za kus stanovenými pro kalendářní rok 2002 odpovídajícími články podle přílohy VI s přihlédnutím k použití čl. 4 odst. 4, čl. 7 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 1254/1999 nebo čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 2529/2001.

Odhýlně od článku 38 se pro dodatečné platby na ovce a kozy poskytnuté na základě čl. 11 odst. 2 první, druhé a čtvrté odrážky nařízení (ES) č. 2529/2001 průměr

vypočítá na základě počtu zvířat, pro něž byla poskytnuta platba v kalendářním roce 2002.

Platby podle čl. 4 odst.2 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 1254/1999 se však neberou v úvahu.

Navíc, odchýlně od článku 38 v případě použití čl. 32 odst. 11 a 12 nařízení Komise (ES) č. 2342/1999 a článku 4 nařízení Komise (ES) č. 1458/2001, nesmí být počet zvířat, který se bere v úvahu pro výpočet referenční částky a pro který byla v roce, během něhož byla taková opatření uplatňována, platba poskytnuta, vyšší než průměrný počet zvířat, pro který byla platba poskytnuta v roce/letech, během nichž nebyla taková opatření uplatňována.

D. Sušená krmiva

Pokud zemědělec dodává krmiva podle smlouvy ve smyslu čl. 9 písm.c) nařízení (ES) č. 603/95 nebo přiznal plochy podle článku 10 téhož nařízení, vypočítají členské státy částku, která má být zahrnuta do referenční částky poměrně k počtu tun vyprodukovaného sušeného krmiva, pro které byla v každém roce referenčního období poskytnuta podpora podle článku 3 uvedeného nařízení a v mezích následujících stropů vyjádřených v milionech EUR:

Členský stát	Strop pro krmivo zpracované do produktů podle čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 603/95 (dehydratované krmivo)	Strop pro krmivo zpracované do produktů podle čl. 3 odst. 3 nařízení (ES) č. 603/95 (krmivo usušené na slunci)	Strop celkem
UEBL	0,049		0,049
Dánsko	5,424		5,424
Německo	11,888		11,888
Řecko	1,101		1,101
Španělsko	42,124	1,951	44,075
Francie	41,155	0,069	41,224
Irsko	0,166		0,166
Itálie	17,999	1,586	19,585
Nizozemsko	6,804		6,804
Rakousko	0,070		0,070
Portugalsko	0,102	0,020	0,122
Finsko	0,019		0,019

Švédsko	0,232		0,232
Spojené království	1,950		1,950

Členské státy vypočítají počet hektarů, které se mají zahrnout do výpočtu referenčních období poměrně k počtu tun vyprodukovaného sušeného krmiva, pro něž byla v každém roce referenčního období poskytnuta podpora podle článku 3 nařízení (ES) č. 603/95 a v mezích základní plochy, kterou stanoví Komise na základě hektarů, na které se v referenčním období vztahuje pěstitelská smlouva nebo přiznání ploch a které sdělí členské státy.

E. Regionální podpory

V dotyčných regionech se do výpočtu referenční částky zahrnují následující částky:

- 24 EUR/t vynásobené výnosy využitými pro platby na plochu pro obiloviny, olejnatá semena, lněná semena a len a konopí pěstovaná na vlákno v regionech uvedených v č. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1251/1999;
- částka za kus podle čl. 9 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1452/2001, čl. 13 odst. 2 a 3, čl. 22 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1453/2001, čl. 5 odst. 2 a 3, čl. 5 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 1454/2001 vynásobená počtem zvířat, pro něž byla taková platba poskytnuta v roce 2002;
- částka za kus podle čl. 6 odst. 2 a 3 nařízení (EHS) č. 2019/93 vynásobená počtem zvířat, pro něž byla taková platba poskytnuta v roce 2002.

F. Podpory pro osivo

Pokud zemědělec dostal podporu pro produkci osiva, vypočítá se částka vynásobením počtu tun, pro něž byla taková platba v každém roce referenčního období poskytnuta, částkou za tunu stanovenou za použití článku 3 nařízení (EHS) č. 2358/71. Členské státy vypočítají počet hektarů, které se mají zahrnout do výpočtu jednotné platby poměrně k ploše přijaté pro certifikaci, pro níž byla v každém roce referenčního období poskytnuta podpora podle článku 3 nařízení (ES) č. 2358/71 a v mezích základní plochy, kterou stanoví Komise na základě celkové plochy přijaté pro certifikaci, která byla sdělena Komisi podle nařízení (EHS) č. 3083/73. Tato celková plocha se nezahrnuje do plochy přijaté pro certifikaci pro rýži (*Oryza sativa L.*), špaldu (*Triticum spelta L.*) a len na vlákno a olej (*Linum usitatissimum L.*) a konopí (*Cannabis sativa L.*), které již byly prohlášeny za plodiny na orné půdě.

PŘÍLOHA VIII

Vnitrostátní stropy podle článku 41

(v milionech eur)

Členský stát	2005	2006	2007 následné roky
Belgie	411	411	528
Dánsko	838	838	996
Německo	4 479	4 479	5 468
Řecko	837	834	856
Španělsko	3 244	3 240	3 438
Francie	7 199	7 195	8 055
Irsko	1 136	1 136	1 322
Itálie	2 539	2 530	2 882
Lucembursko	27	27	37
Nizozemsko	386	386	779
Rakousko	613	613	711
Portugalsko	452	452	518
Finsko	467	467	552
Švédsko	612	612	729
Spojené království	3 350	3 350	3 868

PŘÍLOHA IX

Seznam plodin na orné půdě podle článku 66

Kód KN	Popis
I. OBILOVINY	
1001 10 00	Pšenice tvrdá
1001 90	Jiná pšenice a sourež jiná než pšenice tvrdá
1002 00 00	Žito
1003 00	Ječmen
1004 00 00	Oves
1005	Kukuřice
1007 00	Zrna čiroku
1008	Pohanka, proso a lesknice kanárská; ostatní obiloviny
0709 90 60	Kukuřice cukrová
II. OLEJNATÁ SEMENA	
1201 00	Sójové boby
ex 1205 00	Semena řepky
ex 1206 00 10	Slunečnicová semena
III. BÍLKOVINNÉ PLODINY	
0713 10	Hrách
0713 50	Bob polní
ex 1209 29 50	Sladké lupiny
IV. LEN	
ex 1204 00	Lněná semena (<i>Linum usitatissimum L.</i>)
ex 5301 10 00	Len, surový nebo máčený, pěstovaný na vlákno (<i>Linum usitatissimum L.</i>)
V. KONOPI	

ex 5302 10 00

Konopí, surové nebo máčené, pěstované na vlákno (*Cannabis sativa L.*)

PŘÍLOHA X

Tradiční produkční oblasti pšenice tvrdé podle článku 74

ŘECKO

Nomoi (prefektury) těchto regionů

střední Řecko

Peloponés

Jónské ostrovy

Soluňsko

Makedonie

Ostrovy v Egejském moři

Trácie

ŠPANĚLSKO

Provincie

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Malaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Zaragoza

RAKOUSKO

Pannonia:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern (Oblasti spadající pod oblastní výbory zemědělců)*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate (Oblasti spadající pod oblastní referáty)*

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer (Oblasti spadající pod zemědělskou komoru)*

1007 Wien

FRANCIE

Regiony

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

*Departementy*⁴¹

Ardèche

Drôme

ITÁLIE

Regiony

Abruzzo

Basilikata

Kalábrie

Kampánie

Latium

Marche

⁴¹ Každý z těchto departementů může být přiřazen k jednomu z výše uvedených regionů.

Molise

Umbrie

Apulie

Sardinie

Sicílie

Toskánsko

PORTUGALSKO

Kraje

Santarém

Lisabon

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro

PŘÍLOHA XI

Seznam druhů osiv podle článku 99

		(EUR/100 kg)
Kód KN	Popis	Výše podpory
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Tritium spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ¹	
	- dlouhozrné odrůdy, jejichž semena jsou více než 6,0 milimetrů dlouhá, a poměr mezi jejich délkou a šířkou je minimálně 3	17,27
	- ostatní odrůdy, délka jejichž semen přesahuje, nepřesahuje nebo činí 6,0 milimetrů, a poměr mezi jejich délkou a šířkou je maximálně 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (len pěstovaný na vlákno)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (lněná semena)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ² (odrády s obsahem tetrahydrokannabinolu maximálně 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. a K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59

1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> a <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotypy)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (odrůdy)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (hrách setý)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (bob polní)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

¹ Semena se měří ve zcela semleté rýži následujícím způsobem:

- i) odebere se reprezentativní vzorek šarže;
- ii) vzorek se proseje, aby zůstala pouze celá zrna včetně nezralých zrn;
- iii) provedou se dvě měření 100 zrn a vypočítá se průměr;
- iv) výsledek se vyjádří v milimetrech a zaokrouhlí se na jedno desetinné místo.

² Obsah tetrahydrokannabinolu (THC) odrůdy se určí analýzou vzorku o stálé hmotnosti. Hmotnost THC nesmí být ve vztahu k hmotnosti vzorku – pro účely poskytnutí podpory – vyšší než 0,2 %. Vzorek se skládá z horní třetiny reprezentativního počtu rostlin, které byly náhodně vybrány na konci období květu a z nichž byly odstraněny třapiny a semena.
